

F E B R A I O   1961

c e c a

tutti i giorni, con una ripetizione, v.
seconda domenica del mese: Omelia ceca

1	P.Ovečka	14	I Protestanti sulla via del Concilio Per la Festa di Candelora
2	P.Ovečka		Convegno a Maastricht sulla cooperazione sacerdotale
3	P.Ovečka		Tendenza all'Indipendenza e alla libertà Notizie dal mondo cattolico /SC 2/
4	P.Ovečka		Il Fallimento del Cristianesimo ?
5	P.Špidlík		La comunità protestante di Taizé e l'unità della Chiesa
6	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico
7	P.Ovečka		Persecuzione in Lituania /L'Os.Rom.4-2/
8	Don Bonhard	P.Ovečka	Oriente e l'Occidente lottano per l'anima dell'umanità /I/
9	P.Ovečka		22 Anniversario della morte di Pio XI
10	P.Ovečka		30 anni della Radio Vaticana /SC 7/
11	P.Ovečka		Preghiamo per successo del Concilio /SC 2/
12	Don Vrána	P.Ovečka	Omelia
13	P.Ovečka		Giovanni XXIII alla Radio Vaticana
13	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico
14	Don Vrána	P.Ovečka	L'Etica Comunista /I/
15	Don Bonhard	P.Ovečka	L'Oriente e l'Occidente lottano per l'anima dell'umanità /II/

- 16 P.Kořínek P.Ovečka 14' Un libro sul Communismo
- Giovanni XXIII ai paroci di Roma
- 17 P.Ovečka "Malafede" - Notizie dal mondo cattolico
- 18 P.Ovečka Triplice tentazione
- 19 P.Ovečka Il Papa nella parochia di S.G.B.di Rossi/SC /
- P.Novotný Barlumi di speranza /SC 17-1960/
- 20 P.Ovečka Notizie sulla vita della Chiesa
- 21 Don Vrána P.Ovečka L'Etica comunista /2/
- 22 P.Špidlík La vita in nello stato di Kerala
- 23 P.Ovečka Attività della S.Sede 1960 /1/
- 24 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 25 Don Vrána P.Ovečka Considerazione per la domenica
- Il Papa nella parochia di S.M.Goretti /SC /
- 26 P.Špidlík Il diluvio
- 27 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 28 Don Vrána P.Ovečka La Religione - un affare privato ?

ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Svatý Ote Jan 23. zaslal blahopřejný list arc. z Rio de Janeiro kard. Jakubovi de Barros Camara, který 2. února slaví svá stříbrné biskupské jubileum. Svatý Otec mu děkuje jménem Církve co vykonal pro věřící; zvláště proslulé jsou jeho pastýřské visitace, péče o náboženskou výuku věřících a o přípravu bohoslovů na kněžství. Kard. de Barros Camara si zíslak velké zásluhu při organizování 36. euh. světového sjezdu, který se konal r. 1955 v Rio de Janeiro.

Světové tiskové kanceláře přinášejí zprávu, že sovětští komunisté zatkli litevského biskupa mons. Julia Steponavicia, ap. administrátora arcidiecéze vilenské a diecéze Panevezyské. Bez jakéhokoliv procesu a když s ním byli nelidsky zacházeli, odvezli ho z Litvy do vězení ve Vladimíru nedaleko Moskvy; zde zemřel 8. září 1953 jeho předchůdce arc. Mečislav Reinys. Mons. Steponavicius má 50 let; byl konsekrován na biskupa 11. září 1955 mons. Kazimír Paltarokas, biskup panevezyský, který zemřel 3. ledna 1958. Mons. Steponavicius se těšil velké lásce a oblibě u lidu: jeho apoštolská horlivost neznala námah a obětí. Na Litvě zůstává nyní na svobodě jen jeden biskup: mons. Petr Mazelis, ap. administrátor děcélka Telsiaiské; bohužel jeho zdraví není valné. Další dva biskupové: 88letý mons. Matulonis, ordinář z Kaisedorys a jeho světicí biskup mons. Slatkevicius jsou internováni komunisty, jeden v Seduvě a druhý v Nemunelis.

NSR. Z fondu německých biskupů pro boj proti hladu a bídě ve světě bylo zasláno milion marek ve prospěch hladovějících v Kongu, především v území dvou letadly belgické společnosti Sabena Kasai. Byly zaslány léky, zvl. proti neštovicím a moru, dále léky obsahující vitaminy a proteiny. To je pouze první pomoc. Pověřenec fondu německých biskupů odjel do Konga, aby zjistil čeho je tam nejvíce zapotřebí. Fond německých biskupů proti hladu a nemocem ve světě je výtěžek každroční postní sbírky mezi německými katolíky.

Španělsko, Ve Španělsku ve Valladolidu zasedal výkonného výboru pro konání mezinárodních týdnů pro náboženský film. Tyto týdny se konají každoročně právě ve Valladolidu a letos se budou konat od 9. do 16. dubna. Valladolidské týdny si získaly vážné místo v mezinárodním filmovém světě, a to svým všeobecným úsilím dosáhnout vytváření filmů zcela nezávadných z náboženského hlediska.

Polská. V Polsku vydali komunisté brožurku, ve které se velmi horší nad růstem katolické Církve; právě má dnes silnější kádry než před válkou.

V zemi prý je dnes 58 biskupů, kdežto před válkou jich bylo jen 41, 15 tisíc diecézních kněží - před válkou jen 9 000, více než 8 000 řeholníků, před válkou 6 000 a více než 28 000 řeh. sester, před válkou 16 000. Počet kostelů a kaplí prý se zvýšil skoro o polovinu. Svým růstem Církev dává prý najevo neustálé úsilí po tom, zmocnit se vedení v zemi

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svátek Očišťování P. Marie, třebas už není zasvěcený, patří stále k oblibeným mariánským svátkům. Nepochybujeme, že už i v našich vlastech bude daleko více věřících v kostele, než v ostatní všední dny. Snad je to postava P. Marie která vábí na bohoslužby: třebas její panenský porod ji nijak neučinil nečistou, podrobuje se židovskému zákonu, dostavuje se ke knězi a obětuje předepsaný obětní dar. Po vzoru P. Marie naše katolické maminky jdou též do kostela, aby poděkovaly Pánu za dítka, které se jim narodilo, a vyprosily si požehnání pro nesnadný úkol vychovatelky, který na ně nyní Bůh vložil. Každé dítě přijímají z rukou Božích, a nikdy nepřipustí, aby v jejich lůně bylo usmrcono to, co začal sám Bůh.

Lidé jdou na svátek Očištování P. Marie do kostela, aby si odnesli posvěcenou svíci hromnicku, a pak ji zapalovali ve chvílicích, kdy potřebují mimořádné boží ochrany. - A ještě jeden důvod si uvedeme, proč věřící mají rádi svátek 2. února. Upápaného ho nazývají Řekové, setkání, setkání malého Ježíška se starcem Simeonem a stařenkou Annou - setkání dvou generací, přechod Starého v Nový zákon. A podobně jakoby rok co rok stará generace odevzdává Krista generaci nové, světlo, cestu, pravdu a život. Staříčký Simeon děkuje Bohu za to, že mu nejen bylo dopřát vidět Bomazaného Páně, ale ho též chovat na svých rukou. Teď už můžeš Pane, jak jsi řekl, propustit svého služebníka v pokoji, když jsem na vlastní oči uviděl od tebe spásu, kterou jsi připravil pro všecky národy: světlo k osvícení pohanů a k slávě tvého israelského lidu. Stará generace děkuje, že donesla až do cíle hořící pochodeň víry a odevzdává ji světlonošům další etapy. Jak ti ji ponesou? Poslední vánoční idyla se mění v kázání o odpovědnosti lidských generací: "He, tento je určen k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a na znamení, kterému bude odpíráno. Stane se příležitostí jedném k pádu, že totiž odmítnou jeho poslání, a tak se vyloučí z účastive výkupitelských dobrech, jiným k povstání, těm totiž, kteří sice byli vzdáleni od Boha, ale budou jeho působením vráceni novému životu podle jeho vůle. Kristus byl je a zůstane největší záhadou světa, pro něho nebo proti němu budou lidé pracovat v každém okamžiku, ať už vědomě nebo si to ani neuvědomí. Mnohdy tento boj s Kristem nebo proti Kristu vystoupí navenek ostrými barvami. Pak každý člověk se musí rozhodnout musí si být vědom, že pro Krista musí obětovat vše, majetek, osobní svobodu i život. Kdo není se mnou je proti mně. - Na naše české kraje dolehla tažto zkouška nyní: Jak odpoví naše nynější generace? Dovede předat Krista

mladé generaci, jako nám jej odevzdali naši otcové? Jde o to nejvážnější v lidském životě a v dějinách lidstva. Kéž Kristus je a zůstane ku povstání mnohých v našem národě – on světlo a sláva i našeho lidu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

přímo napojeno do sítě světových rozhlasů.

ústav pro studium
totalitních režimů

v lodi před námi otočenou do pravého směru, až by mohl využít v moři. A následně napáče

Ravat CECO 2-2-61 Dnes se konala ve Vatikáně tradiční slavnost odevzdání
posvěcených svící hromniček sv.Otci 33/1

Svatý Otec Jan 23. závěrem této slavnosti pronesl krátký proslov; oznámil,

že ze svící, které mu dnes byly odevzdány pošle tři do každého hlavního města světa; zároveň naříčil tři úmysly, proč tak činí. "Na Východě i na Západě 2.únor je svátek světla, které božský Vykupitel přinesl na svět, tím že se narodil z přesvaté Panny; je to svátek radosti všech národů, sjednocených v jedné víře a lásce s dětmi starého Izraelu. Máme v úmyslu poslat tři svíce do hl. města každé země: první dvě aby byly odevzdány řeholním domům nejpřísnějšího a nejstaršího rádu mužského i ženského; třetí svíce bude k disposici místnímu ordniáři, on ji pošle ústavu nebo kostelu, který je mu nejdražší." "Tím že posíláme svíci do řeholních domů nejpřísnější observance, chceme znovu poukázat na přednostní místo, které má bohoslužba a úplné zasvěcení života modlitby před jakémukoliv ostatním způsobem apoštolátu; současně chceme vysvědčit vznětenost a nutnost povolání k tomuto způsobu života." Dále: chceme povzbudit úsilí poctivých a dobrých lidí, kteří upřímně hledí šťastně vyřešit všechny velké a namáhavé otázky týkající se světového míru.

V realistickém pohledu na věci tohoto světa nechybí pohnutky k skleslosti a ale daleko významnější a zasluhující povzbuzení jsou pravdy, které poukazují na dobrou vůli a na neustálou činnost duší poctivých a horlivých: jejich úsilí nabádá k nadějím v lepší zítřek, že dojde k nastolení pokoje, který bude vítězstvím pravdy a spravedlnosti a upřímné dohody mezi náridy. Třetí umysl, s kterým posíláme tyto posvěcené svíce do hl.města světa, je zdar II.vatikánského sněmu. Vždy větší rozšíření božího království vylyne z neho, obnova křesťanského života, zavedení nových metod apoštolátu užívajících nynější potřebám a konečně dobytí světa Kristu Pánu.

V Dakaru v Senegalu se konala konference arcibiskupů a biskupů diecézí, které spadají pod pravomoc apošt. delegace Dakarské. Poslední taková konference se konala r.1958. Byli přítomni mj. tři arcibiskupové Afričané: z Cotonou mons. Gantin, z Uagadugu mons.Zungrana a z Abidžanu mons.Yago. Předsedal apc.z Dakaru mons.Lefebvre. Bylo rozhodnuto založit 6 biskupských komisí: pro tisk, rozhlas a film, pro kněžstvo a semináře, pro školské otázky a provýchovu, pro katechetiku a liturgii, pro otázky sociální a charitativní, a pro Kat. akci. V společném usnesení se poukazuje na význam kat.tisku, aby se v Africe šířila křesťanská nauka v době níž povratné nauky, obdařené úžasnými propagandami prostředky, hledí v celém světě a zvl. v Africe uvádět ve zmátek svědomí lidí.

Byl a možná nejvýznamnější římský apoštolský a myslitel v první polovině 1. tisíciletí n. l. Jde o jednoho z nejdůležitějších učenců křesťanství, jehož dílo je významné pro celou křesťanskou tradici.

Obecně se říká, že sv. Pavlo byl řecký filozof, který se vzdal svého vlastního názoru a přijal křesťanství. Tento názor je však výsledkem jeho osobního zážitku s Kristem. V jeho díle se objevuje jeho osobní zážitek s Kristem, který ho změnil z řeckého filozofa na křesťana. Tento zážitek je významný pro celou křesťanskou tradici.

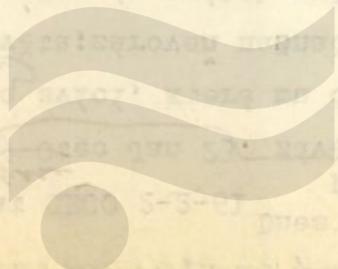
Třetí akad. W. Orl. řekl: „Pavlo patří mezi nejdůležitější a nejvlivnější myslitele křesťanství.“

(Hodnocení akademického fakult)

Udělal významnou práci na rozvoji křesťanství v Řecku a Itálii, kde žil a působil.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Pap.universita Gregoriána má v letošním akademickém roce 3074 posluchačů, 1548 na fakultě theologie, 458 na fakultě filosofie, 166 na tzv.seminárním kurzu, 199 na fakultě církevního práva, 98 na fakultě církevních dějin, 66 na fakultě pro sociální vědy, 21 na fakultě misiołogie, 40 na ústavu pro spiritualitu na kursu latiny 7. Na přičleněných ústavech biblickém je zapsáno 189 posluchačů, na ústavě pro východní vědy 74 a na obhájení doktorské tese se připravuje 215 studentů. Studenti Pap.university Gregoriány pocházejí celkem z 75 zemí; nejpočetněji je zastoupena Itálie, pak přijdou Spojené státy severoamerické, Španělsko, Německo, Anglie, Brazílie, Francie Mexiko, Kanada atd.

V Lurdech začala přípravná novéna před výročním dnem prvního zjevení P.M. sv.Bernadettě Sibirous. Lurský biskup mons.Theas uveřejnil příležitostný pastýřský list, ve kterém vybízí věřící, aby novénu obětovali za dosažení pokojného řešení situace v Alžíru. Modleme se k P.Marii Neposkrvěné, aby se ustrnula nad všemi, kdo trpí a byla i sev.Africe Matkou jednoty.

V Barceloně začaly velké lidové misie. Mají za ústřední heslo "Kristus náš Spasitel". Misie buou trvat do 5.března. Zvláštní pozornost bude věnována předměstím a novým střediskům, která vznikla v posledních letech.

Duchivní rádci spolků katolických studentů na amerických universitách Newman Club konali porady v městě Baton Rouge ve státě Louisiana. V závěrečném společném usnesení volají po zavedení přednášek náboženství na státních universitách. Má se tak čelit nebezpečí materialistické propagandy.

Redaktor významného amerického katolického týdeníku P.Thurson Davis mluvil ke katolickým studentům university v Clevelnadu; vyzýval je, aby se nabáli vyjít ~~z~~ z izolace, vědomě přijaté a začít rozhovor o náboženství s těmi, kdo jinak smýšlejí o kat.Církvi. P.Davis připomněl heslo kard.Newmana: Donuťte lidí, aby nás znali.

Prefekt kongr.šíření víry kard.Agadžanian pronesl úvodní proslov k studijnímu týdnu o jednotě Církve. Tento týden se koná z podnětu Kat.university B. S.P.Kard.Agagianian po namenal, že je nesprávné domnívat se, že jsme jedno ve jménu Kristově, když se nepřijímají všechny zákony božího původu, dané Kristem Církvi. Pořadatelům a účastníkům studijního týdne zaslal sv.Otec prostřednictvím státního tajemníka kard.Tardiniho zvláštní pozdrav a požehnání.

V Maastrichtu v Holandsku se konaly začátkem ledna studijní dny Ústavu pro evropskou pomoc. Byla přehlédnuta situace nedostatku kněží v řadě zemí Evropy. První den byl věnován Německu: Vezmeme-li jako ideál jeden kněz pro 1000 věřících, pak Německo má nedostatek 10 112 kněží; biskupství essenské a kolínské mají jen 40% kněží, kterých by potřebovaly. Nedostek seminaristů je 34%. Tragické je, že tento průměr rok co rok klesá. Budoucnost katolicismu zvl. v mladých velkoměstech v průmyslových oblastech a v diaspoře - zemí, kde katolíci žijí rozptýleni mezi nekatolíky - vypadá velmi černě. V biskupství Osnabrück umírá více kněží než je vysvěceno. Zápl. Německo by potřebovalo ročně 1300 novosvěcenců. Ve vých. německu, např. v Mecklenburku je poslední léta více bohoslovů než v Osnabrücku. V zápl. Německu 1/4 bohoslovů pochází z dělnického prostředí. Hlavní vinu na tomto truchlivém stavu má druhá světová válka a nacismus. Tehdy byla Církev uzavřena do ghetta, kat. mládež rozptýlena po celém Německu, došlo k útěku obyvatelstva z venkva do měst. Ztrácel se úzký vztah mezi knězem a věřícími. Po zhroucení Německa nastal proud uprchlíků, mezi nimi bylo 6 milionů katolíků, kteří v diaspoře nenašli své domácí katolické ovzduší a octli se izolování.

Mnoho škody způsobila též smířená manželství. I když byla uzavřena před knězem, málodkyobě strany splnily slib, který daly. Velký je nedostatek kněží na předměstích velkých průmyslových měst: Hamburk by potřeboval 16 nových kostelů, Hannover 12 a Frankfurt 14. Celé Německo se stalo diasporou.

Velkou nadějí pro Německo je založení Evropského semináře v Maastrichtu.

Druhý den byl věnován studiu situace v Rakousku a zvl. ve Vídni: Řečníci vyvrátili názor, že by Církev v Rakousku byla muzejním exponátem, který modernímu člověkovi nemá co říci. Církev v Rakousku je slatá, unavená.

I Rakousko trpí následkem světové války a nacismu. Po válce povstala k novému životu a už nyní lze pozorovat známky obrody. V městech i na venkově víra žije a šíří hlouběji, než by povrchní návštěvník se do níval. Rakousko čítá 5,6 milionů katolíků nad 7 let; třetina plní své náboženské povinnosti: další třetina chodí na bohoslužby občas a třetina prakticky odpadla. Ve Vídni chodí pravidelně na bohoslužby 20% katolíků, ve vídeňské arcidiecézi 23%, ale v Salcburské 41% a v Tyrolsku dokonce 53%. Rakousko má asi polovinu kněží, kterých by potřebovalo. Z kněží je ale 30% nad 60 let a jen 12% pod 35 let. Je to vlivem války a prvních poválečných let, kdy semináře byly

Příběh našeho

prázdné, vlivem vnitrozemského neklidu, socialistické propagandy mezi dělníky
ctvem a zvlažněním mezi katolíky. Kard. Innitzer založil ve Vídni 44 nových
far a snížil průměrnou velikost fary z 22 500 duší na 10 000 duší. Ve Vídni
v 20 farnostech pracuje ~~ještě mnoho~~ ^{ještě mnoho} ~~3200~~ ³²⁰⁰ kněží; znamená to nedostatek asi 1000 kněží. Bo
hužel tímto nedostatkem se jen zvětšuje propast mezi knězem a farníkem.
Problémem pro Vídeň jsou školy, péče o uprchlíky a náboženská péče o 10000
studentů z Afriky a Asie. I Rakousko a zvl. Vídeň rády přijmou pomoc kněží
z ostatních zemí Evropy.

Třetí a závěrečný den byla věnována pozornost situaci kněží ve Francii a
ve Španělských zemích. V Norsku, Švédsku, Dánsku a Finsku žijí nejvíce opuštění
naši bratři ve víře, hrstka kněží a řeholníků, všechno všudy 200, je opuštěna Evropou. Žije tam 60 000 katolíků, mezi nimi mnoho cinců. Dánsko se svými
118 kněžími a řeholníky ~~netrpí~~ ^{je domovem} nedostatkem kněží: pro misionářskou práci
je ale třeba domácích kněží a vědecky založených cizích kněží. V blahobyt-

~~Gothenburg~~ ném Švédsku je ~~26~~ 000 katolíků, z nich jen 6 000 je Švédů; všechno obyvatelstva 7 a půl milionu. Kat. kněží tam žijí chuději než v mnohé zapadlé misi

v Africe: kněží dostanou 200 švédských korun za rok, kdežto písářka na stro

~~U Norw. kluči 60 korun pro 4750 rodin~~ ^{neudržitelní jsou zejm. i s tím, že} ~~ji vydělá 1600 korun za měsíc.~~ ^{neudržitelní jsou zejm. i s tím, že} ~~neudržitelní jsou zejm. i s tím, že~~

Závěrem bylo přijato společné usnesení: Vzájemná pomoc kněžími je v tradici

Církve; postupné sjednocování Evropy tuto spolupráci ulencuje a činí naléhavější. Prostředky k takové pomoci může být adopce biskupství, které jsou

chudé na kněze, pomoc řeh. rádů a kongregací. Též by se mohlo zkoušet založení nadšicích seminářů v zemích či oblastech, které stále mají poměrně nadbytek kněžských a řeholních povolání, pro přípravu na apoštolát v chudších krajích. V r. 1962 bude pokračováno v poradách, jak odpomoci nedostatku kněží. Chystá se zvláštní mezinárodní sjezd.

ústav pro studium
totalitních režimů

s obrazkem, českem, anglickem a francouzskem. Je to již všechnemoci ovládání mluvícího jazyka mimo povrch stolu, až když mluvíte anglicky. Není, Další, říká, když jsem učil dívky anglickým výslovem počítat. C. Tentu myslí i vysílají a obecně pohlcují, abe lze to tímto způsobem generovat, než jsem mluvě vyučoval jazyk. Vídám, že mluvě vyučují všechny oblasti, zde demokratické Amerika nebo komunistické oblasti, zde demokratické Amerika nebo komunistické oblasti. Bohužel z něj ho všechno řekl to, co mluví až do výše a říká

než lze. Jenom.

C. myslí jistou věc v Kremlovnici, když kupuje nebo má vlastní. Vídám, že myslí, že všechno, co je ~~neexistuje~~, myslí, že všechno, co je existuje, je to karta myslí. A Dále. Vídám, že myslí, že všechno, co je vlastní, všechno demokratické myslí vlastní, jistě české myslí myslí přesně vlastní vlastní.

V Česku dnes je r. 1910 s drahou a drohou; když vás vlastní, pak myslí vlastní. V 20. letech myslí vlastní. V 25. letech myslí vlastní, když myslí vlastní, ale v 30. letech vlastní vlastní myslí, až vlastní myslí, až myslí myslí. Slouží pak vlastní vlastní a myslí vlastní. Jistě říká, že vlastní myslí, jistě vlastní myslí vlastní vlastní vlastní. R. 1910 bylo cca 2000 bohatých až vlastní 1948. Tato vlastní myslí vlastní vlastní vlastní vlastní vlastní. V Česku myslí vlastní vlastní vlastní vlastní vlastní vlastní, až myslí vlastní vlastní vlastní.

ústav pro studium
totalitních režimů

a hledí do kostela měsíčku, když již ji zhlídla duchy!.

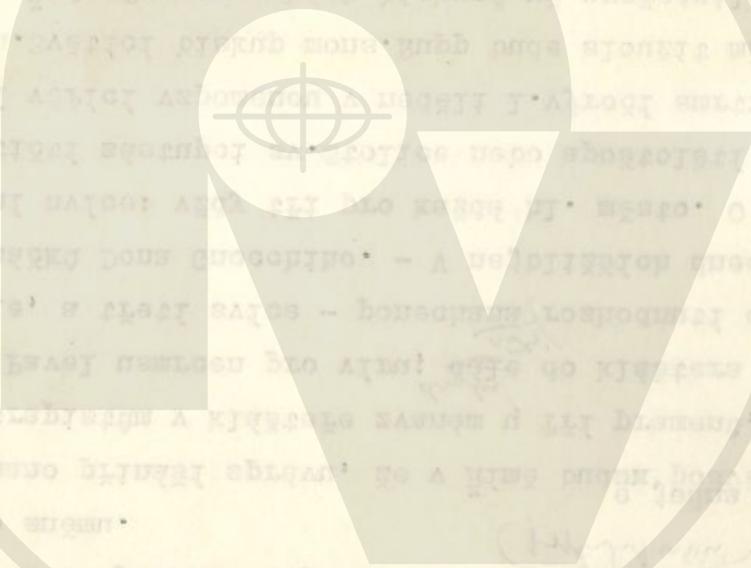
Ravatž CECO 3-2-61 *Mr. řeholník a pr. 1 měs. a m. v. m. v.* 34/1

UH. Římský denní tisk přináší dnes na prvních stránkách úrvyky z řeči, kterou sv.Otec Jan 23. pronesl na svátek Očištování P.Marie.při tradiční slavnosti odevzdání posvěcených svící hromniček. Svíce odevzdali zástupci patriarchálních,kolegiátních a ostatních bailik, národních římských kostelů, kolegia římských farářů, seminářů a kolejí, řádů a kongregací a dalších spolků. Celkem bylo odevzdáno sv.Otci na 300 svící různé velikosti, některé váží až 30 kg, všecky jsou umělecky ozdobené.V příležitostné řeči sv.Otec rozhodl,aby (tři svíce byly poslány)do každého hlavního města světa První dvě ordináři mají poslat do ~~kláštera nejpřísnějšího a nejstaršího~~ sv.Otec ~~ak~~ tak chce dát najevo, že i dnes má úplně zasvěcení Bohu přednostní místo před jakýmkoliv způsobem apoštolátu; současně chceme vyzvednout vznešenosť a nutnost povolání k tomuto způsobu života. Oběť a modlitba připravují řady apoštolů a vyznavačů pro Kristovo království;I dnešní lidstvo potřebuje kněží a řeholníků a řeh.sester;potřebuje zdravých a velkomyslných, které nebudou klášter překážky Boží činnosti v duších a rády obětu jí své děti k službě Církvi a Kristu. ~~DKLÁŠTEREM~~ Tím že pošle svíce hromničky do hl.měst světa sv.Otec chce vybízeti dnout odpovědné činitely k vytrvalé práci za mír a za příchod lepších časů, a konečně k modlitbám za zdar II. všeobecného sněmu. *(prohlíží vnitř.)*

Dnešní L'Os.Romano přináší zprávu, že v Římě budou posvěcená svíce poslána řeholníkům trapistům v klášteře zvaném u Tří pramenů, kde byl podle zbožné tradice sv.Pavel usmracen pro víru; ~~dále~~ do kláštera sester dominikánek na Via Triumfale, a třetí svíce - ponechaná ~~rozhodnutí~~ ordináře - bude dárna ústavu mrzáčků Dona Gnocchiho. - V nejbližších dnech budou zaslány letadlem ostatní svíce: vždy tři pro každé hl. město. O rozdělení se budo postarat diplomatičtí zástupci sv.Stolice nebo apoštolskí delegáti.

Paříž. Zařízští věřící vzpomenou v neděli 1.výročí smrti kard.Stepince, arc. ze Záhřebu.Světící biskup mons.Rupp bude sloužit mši svatou v kostel sv.Magdaleny. - Řada francouzských biskupů už uveřejnila své pastýřské listy.Tak arc. z Bordeaux kard.Richaud vybízí věřící k životu z víry, arc.ze Strasburku mons.Weber jedná o některých otázkách veřejné mravnosti biskup z Belley mons.Fourrey nabádá katolíky, aby znova odhalili smysl neděle jako dnu Páně, biskup z Versailles uveřejnil past.list nadepsaný Církev hledá své věřící a biskup z Chalons věnuje svůj postní list II. vat. sněmu.

Arc.z Utrechtm kard.Alfrink mluvil ke kat.studentům o pozici laika v Církvi. Biskupové neupírají laikům aktivní účast na životě Církve, ale činí ji závislou na patřičné kulturní přípravě.Věda má zůstat na též úrovni jako víry, končil poznamenávaje, že mnozí katoličtí laici na to zapomínají.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Minulý rok nharakterizovalo mnoho osobností jako rok Af iky. Uplně se změnila politická barva tohoto světadílu: řada států dosud kolonií dosáhla samostatnosti a vzala do svých rukou řízení svých záležitostí. Ve velké většině nových států se tato změna moci vykonala pokojným způsobem, bez prolití jedné kapky krve. V několika, ~~a zde myslíme především na těžce zkoušené Kongo~~, jednak protože obyvatelstvo nebylo dostatečně připraveno, jednak intrikami a machinacemi komunistických agentů, bylo ~~vymezeny~~ vyhlášení samostatnosti spojeno s krveprolitím. ~~Dosavadní strážci pořádku byli~~ ~~násilně vyhnáni~~, a nové místo aby se zajímali o opravdové blaho země, ženou se spíše na vlastním ziskem nebo dokonce za zakořeněním jisté ideologie, která je africkému obyvatelstvu cizí.

Je čirá lež říci, že Církev nepřeje kolonizovaným národům samostatnosti. V jejích školách se připravovala většina afrických vedoucích - i když snad později z těch či oněch důvodů skončili v protivném táboře. Pius XII. blahé paměti vyzýval ve svém ván. poselství r. 1955 (zcela otevřeně) evropské národy, aby dopřály nezávislosti kolonizovaným národům, ale tyto národy též varoval před nebezpečími, do kterých neuvážené úsilí po autonomii by je mohlo zavést: V každém případě politická svoboda nebudiž upírána oněm národům a nechť se nečiní jejímu dosažení. Evropě ony národy vděčí za svůj pokrok a rozvoj; bez její pomoci by mohly být uchráněny slepým nacionalismem a upadnout do zmatků a do nového otroctví. a dále: Nacionalismus je ve skutečnosti jejich velký nepřítel a jednoho dne by je mohl popudit jedny proti druhým, k prospěchu třetího. Pius XII. tu měl na mysli upřílišený nationalismus, to je úsilí, které dává svému národu přednost před všemi věcmi a po ní touží vsemi prostředky i mravně nedovolenými. Je pochopitelné, že tento upřílišený nationalismus škodí i práci Církve. Tím že upřílišuje hodnoty vlastního národa, začínají nenávidět vše co je odlišné, cizí, co pochází od tzv. kolonizátorů. Vše zlé, co ~~se~~ se právem či neprávem připisuje jim, připisuje se i Církvi, ta se představuje jako nepřítelka nových zemí. Její upokojující činnost je nesprávně chápána. Nacionalismus ale neškodí jen Církvi; jak ukázal příklad Konga, škodí i vlastní zemi a škodí pokojnému soužití afrických národů. Právem proto sv. Otec v misijním úmyslu Ap. modlitby na únor nás vybízí k modlitbě na úmysl, aby národy ve své snaze dosáhnout svobody se vyvarovaly všeho, co by mohlo škodit obecnému dobru. Je nutné odmítnout veškeru nenávis

*Kostomářský archiv
mládež*

touhu po pomstě, chtivost majetku, touhu ovládat druhé, upřílišená, ctižá-dostivost a ždostivost zvl. u těch, kdo se octli na vedoucích postaveních. Jejich jednání ovlivňuje celý národ; za jejich chyby trpí všichni. Je nutné se též vyvarovat prostředků, které jsou špatné a které nechvalujeme u druhých národů, jako revoluce, útoky, občanská válka, vraždy, stávky a spolupráce s komunismem - který se vydává za přítele afrických národů, jen aby se vetřel a pak jim vládl po svém. Násilnosti mohou přinést ovoce na velemek dobré ale jen na chvíliku; časem se zvrátí v škodu pro celý národ. Všeobecné dobro - má být heslem afrických vedoucích: Je třeba respektovat práva všech, i bývalých kolonizátorů, dohodou obou stran má dojít k uskutečnění nových vztahů, a k blahobytu nové země.

V této uklidňující práci mají velký úkol domácí kněží. I oni cítí touhu po nezávislosti, z druhé strany ale svým stavem mají vést své spoluobčany k zásadám spravedlnosti a lásky.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Příští neděli 12.února slaví vatikánská rozhlasová stanice 30.výročí svého založení. V ten den sv.Otec Jan 23. udělí zvláštní audienci všem hlasatelům technikům spoluprávovníkům. Audience bude vysílána vat.rozhlasem a italskou televizí. Mada zahraničních rozhlasových stanic bude vysílat reportáž z audience a o činnosti vatikánské rozhlasové stanice. V sobotu v poledne dopisovatelé ~~xxxmík~~ italského a zahraničního tisku navštívili budovu vat.rozhlasu. Provedl je ředitel stanice jesuita P.Antonín Stefanizzi. V této budově postavil první vysílač sám "arconi a papež Pius XI. pronesl první rozhlasové poselství. Významný italský čtvrtletídeník ~~Civiltà~~ Cattolica přináší ve svém novém svazku článek "Moskevský patriarchát proti kat.Církvi". Článek je odpověď na útoky proti sv.Otci a některým kardinálům, které byly uveřejněny ve Věstníku moskevského patriarchátu. Autor článku vyzvedá, že pravoslavný věstník vlastně jen opakuje to, co kat.Církvi vytýkají komunističtí ateisté. Kdežto na Západě vane silný duch irenismu a ekumenismu, na Východě opakují staré tisíckrát vyvrácené lži a předsudky. Článek budeme věnovat je smutné, že predstaviteli pravoslavné církve se snížuje do té míry, že pozornost v jednom z našich příštích vysílání. Spolu se ~~xxxmík~~ uhlavními nepříteli náboženství tahnou do boje proti kat.Církvi. V neděli kapitula basiliky sv.Petra spolu s jejím arciknězem kard.Tardinim vykoná pouť do basiliky sv.Pavla za hradbam; na tuto basiliku připadá liturgická stace. Pouť ~~xxxmík~~ je jedním z podniků oslav 1900 výročí příchodu Apoštola národů do Říma.

V roce 1960 navštívily Lurdy více než dva miliony poutníků. Na nádraží přijelo 583 zvláštních vlaků s 292 000 poutníků, z nichž 30 000 bylo nemocných. 53 000 poutníků přijelo letadlem: přiletěli především z Irska, Spoj.států, Anglie, Belgie a Holandska.

V zámku Seckau ve Štýrsku se bude konat od 11. do 14.května mezinárodní sjezd novinářů a vydavatelů z německých zemí. Sjezd má ústřední téma: Nastávající obecný sněm a novináři. Sjezd organizuje sdružení rakkat.novinářů. V týdnu od 5. do 12.března, na kterýžto den připadá neděle Leatare, se koná v kat.kostelích Spoj.států výroční sbírka ve prospěch Charitativního fondu am.biskupů. Biskupové doufají, že výtěžek sbírky bude činit 5 mil.dolarů. Po celou dobu postní žáci kat.amerických škol si učiní újmu od sladkostí a zábav a výtěžek darují ve prospěch trpících dětí na světě. Tuto sbírku děti zahají sám sv.Otec krátkým poselstvím. Loni americké kat.děti darovaly sv.Otci pro své trpící kamarády v jiných zemích přes milion dolarů.

"fot.
RaVat CECO 5-2- 61 Dnes už. mluv me tím: "fotá.
"fot. mluv v Táru v Č., "jeho č." 36/1

m. p
m.w.
Svatý Otec Jan 23. přijal v neděli dopoledne ve zvláštní audienci zástupce italského spolku UNITALSI, který organizuje pouti nemocných na mariánská poutní místa, především do Lurd. Sv.Otec vyslovil svou úchvalu nad touto činností, která je sítkem tělesného i duševního milosrdenství. Vzpomněl též svých poutí s nemocnými, první takovou pouť vykonal r.1905 jako sekretář biskupa z Bergama mons.Radini Tedeschiho; poslední r.1958, kdy konsekroval novou podzemní basiliku zasvěcenou sv.Piu X. - V polodne sv.Otec z okna své soukromé pracovny vysoko nad náměstím sv.Petra se modlil se věřícími na náměstí Anděl Páně a jim udělil své ap.požehnání. Také italská televize vysílala rozhovor s kard.Beou, předsedou sekretariát pro sjednocení křesťanů.Kard.Bea opakoval v podstatě to, co povíděl v rozhovoru k redaktorům německé a francouzské televize: u účelu sekretariátu a o nadějích sjednocení.

V basilice sv.Pavla za hradbami byly v neděli Sexagesimu slavnostním způsobem zahájeny oslavy 1900.výročí příchodu sv.Pavla do Říma.Se svolením sv.Otce sloužil u papežského oltáře nad hrobem Apoštola národů mši svatou arcikněz basiliky sv.Petra kard.Tardini, vat.státní tajemník, za asistence kapituly vatikánské basiliky a řeholníků benediktinů u sv.Pvla.V odpoledních hodinách se konal liturgický stacionární průvod, ve kterém byly neseny okovy, jimiž podle zbožné tradice sv.Pavel byl spoután v řím.vězení.

Zástupci slovenské katolické jednoty, sdružení kat.Slováků ve Spoj.státech odevzdali ap.delegátovi mons.Vagnozzimu šek na 5000 dolarů; šek je určen Pap.kojeji pro bohoslovce z ČSR Nepomucenu v Římě.

Kat.organizace pro ~~film~~ rozhlas a TV ^{hude} Monte Carlo zahají v pondělí 4.mezinárodní sjezd. Jsou přítomni zástupci národních kat.spolků zemí záp.Evropy, ^{hude} spoj.států, Kanady a Brazílie, a též zástupce vatikánské filmotéky, kterou založil sv.Otec Jan 23. Studijní zasedání jsou věnována otázkám spojeným s televizním vysíláním mše svaté. V rámci každoroční soutěže o nejlepší kort metrážní a televizní film bude předvedeno celkem 55 filmů.Nejlepším filmům odevzdají pamětní ceny monacká knížata.

Holandští biskupové vyzvali své věřící, aby po dobu postní si učinili zvláštní újmu a výtěžek darovali pro méně vyvinuté země.Každá rodina do staně zvláštní spořitelníčku, a členové rodiny do ní budou vkládat své dary.

Angličtí katolíci za uplynulých 13 let darovali na své školy 176 milionů dolarů.Biskupové v této době postavili 757 škol pro 220 000 žáků.

"Documentation catholique" přináší v čísle z 15. ledna t.r./1961/, zprávu o protestantské společnosti v Taizé, z pera jejího jednoho člena. Bylo to t.r. 1939 v Lausannu. Student protestantské teologie Roger Schutz, shromáždil kolem sebe skupinku svých přátel k společné modlitbě, studiu a duchovním cvičením po způsobu katolických třetích řádů. Toto sdružení dostalo jméno "Grande Communauté", velká společnost. Našli si též dům, kde by se mohli shromažďovat. Přišla však válka. Roger Schutz opustil své přátele a šel se poohlédnout po nějakém útulku ve Francii s úmyslem, aby mohli pracovat v této těžké hodině, uprostřed trpícího lidstva. Našel si opuštěnou budovu ve zpustlé vesničce Taizé v Burgundsku, blízko Cluny, kdysi slavného střediska západního středověkého mnišství.

Bydlil tu sám a staral se o uprchlíky, protože jeho dům byl blízko demarkační čáry, území obsazeného nacistickým vojskem. Přemýšlel už tehdy o tom, že tu ustanoví malou skupinu ~~mladých~~ mladých lidí, kteří se chtějí zasvětit společné službě Ježíši Kristu a Církvi. Ihned od počátku pomyslel na pravidelný život, rozdelený na práci, modlitbu a recitování žalmů. Jeho první styk s katolickým ekumenickým hnutím se uskutečnil už r. 1941, kdy jej navštívil Abbé Couturier a P. Villain. Po dvou letech se však Schutz musil vrátit do Švýcarska. V Ženevě se k němu přidali jeho tři spolužáci. Bydlili spolu po dvě léta v jednom bytě, kde přijímalí návštěvy studentů a dělníků, a měli mnoho styků s inteligencí. Nezanedbávali však své modlitby. Recitují žalmy a modlitby společně ráno a večer, buď doma, nebo v kapličce katedrály sv. Petra.

Po ukončení války, v létě r. 1944 se tato malá společnost znova přestěhovala do Taizé. Otvírají dětský domov, organizují duchovní cvičení, navazují styky se všemi křesťany dobré vůle, kteří mají zájem o jednotu všech křesťanů, zvláště však s katolickými kněžími krajiny, kde bydlí.

Přišli noví společníci. Skupinka se už cítila dost silná, a proto o velikonocích r. 1949 skládají své první sliby. Toto datum je důležitým mezníkem ve vývoji společnosti. Zavazují se žít v celibátu, společně, pod poslušností jednoho představeného, mít společné jméno a celou svoji snahu vynaložit službě Bohu a bližnímu. Od té doby se rychle množí povolání.
oku/
 R. 1951 a 1952 posílají poprvé některé své spolubratry na "misie", t.j. na různá místa, aby tam dávali dobrý příklad svou prací a modlitbou. Ubytovali se po dvou nebo po třech v Montceau-les-Mines a v Marseilli, v nejchudších čtvrtích, aby tam žili s dělníky. Jimi odešli do Německa mezi studenty, do Alžíru, do Paříže, kde vymáhali společnosti pro uprchlíky. Někteří se dali k disposici farní službě ve Švýcarsku.

Všichni tito, abychom tak řekli misionáři se musí každoročně vrátit do Taizé a tam se zúčastnit osmidení duchovních cvičení. Taizé se tak stalo jejich duchovním střediskem, jakýmsi domem noviců, kde se vychovávají noví kandidáti. Od r. 1952-53 Roger Schutz pracuje na sestavení skutečných pravidel řeholních pro novou společnost. Studoval za tím účelem pravidla katolických řádů a dějiny západního i východního mnisství. Pravidla byla přijata nejen jeho vlastní společnosti, ale i ve společnosti dívek, které se sdružily za tím účelem v Grandchampu, blízko Neuchatelu ve Švýcarsku, pod vedením Jenovéfy Michel. Začátkem minulého roku čítala společnost v Taizé kolem 40 členů z různých národností: Jsou to Francouzi, Švýcaři, Němci, Holanďané, většinou z t.zv. reformní církve, a též z luteránské. Považují za své osobní povolání dávat dobrý příklad ~~řečeném~~ všem křestanům bez rozdílu, hlavně častou modlitbou a prací.

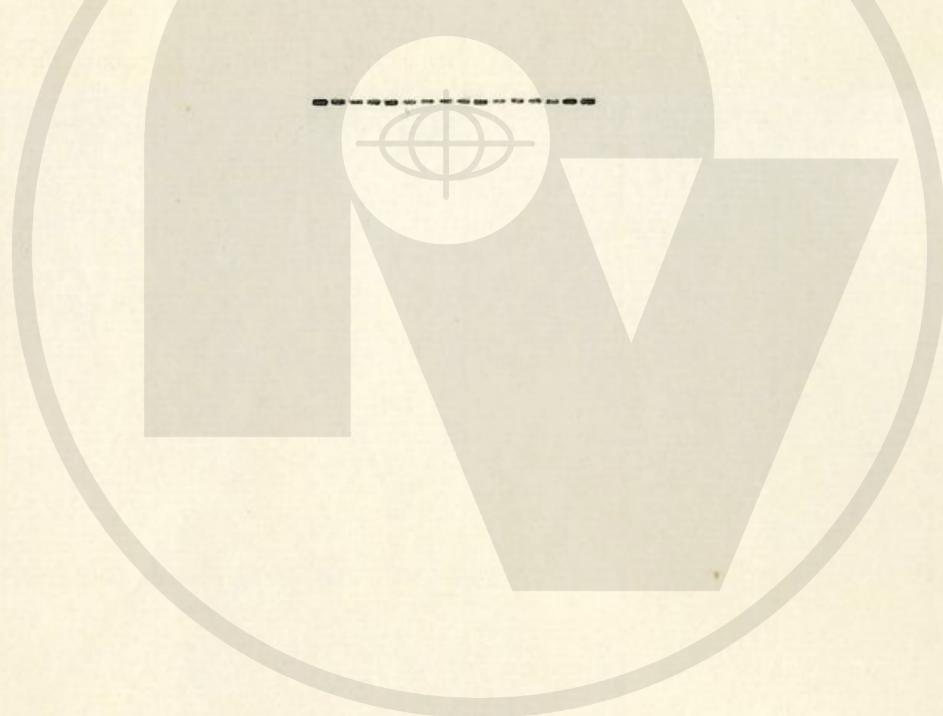
Po vyhlášení všeobecného církevního směnu, se obrátila redakce "Documentation catholique" na představeného této společnosti Rogera Schutze s několika dotazy. Odpověděl na ně těmito slovy: "Dříve, než odpovím na jednotlivosti, přeji si Vás ujistit, že chovám velkou úctu ke katolické Církvi, mám ji rád, a spatřuji v ní Tělo našeho Pána, Ježíše Krista. Je velmi snadné

posuzovat z venčí. Já nejsem členem katolické Církve, kdybych chtěl posuzovat, právem vzbudím pohoršení, které bude jenom na překážku jednoty všech křesťanů, která je tak obtížná. Odpovídám vám tedy v duchu pokory, protože cítím sám v sobě zárodek toho, co rozděluje všechny křesťany. Nechtěl bych odpovědět sám za sebe, ale za všechny mě protestanty a vyjádřit mínění jejich svědomí."

První otázka redaktora "Documentation catholique" zněla: "Věříte, že budoucí všeobecný sněm vatikánský může znamenat pokrok ve sbližení všech křesťanských vyznání?" R. Schutz odpověděl: "Už pouhé vyhlášení sněmu znamenalo u protestantů povzbuzení, probudilo jakýsi můj tvůrčí dynamismus. Papež Jan XXIII. mým koncilem dosáhnout omládnutí určitých církevních institucí. V čem to bude, o tom rozhodnou Otcové koncilu. Já vím, že mnoho protestantů doufá, i ti, kteří mnoho nadějí nejevili. Protestanté by si většinou přáli, aby se lépe osvětlili 4 body, dva teologické a dva neteologické. Přáli by si za prvé, aby se jasněji vyjádřil vztah autority papežovy, biskupů a koncilu. Co se týká otázky Panny Marie, rádi by viděli, aby se o ní mluvilo více ve vztahu ke Kristu Pánu."

Odpověď Rogera Schutze na další otázky je velmi obsárná a nemůžeme ji proto zde uvádět. Jeho závěr však zní: "Mnoho protestantů touží po jednotě Církve, očekávají ji jako dar Boží a modlí se za budoucí sněm." - K této povzbuzejícímu pěkným slovům můžeme jí přidat své přání, abychom se i my upřímně modlili a cbětovaly za zdar tak velké události v dějinách Církve. Víra je dar Boží; to pochopila protestantská společnost v Taizé a proto se chce za jednotu ve víře především modlit. Je tím spíše povinností nás, katolíků, abychom vyprošovali tento poklad jak sami sobě, tak i všem našim odloženým bratřím, kteří se narodili a byli vychováni bez své vlastní viny mimo naši církevní organizaci. Známý kat. spisovatel francouzský Daniel Rops

vyjádřil se strany francouzských katolíků své přání a sympatie představěnému společnosti v Taizé, a ujišťuje nás, že ví o případu, kdy jeden mladík se tam hlásil jako odpadlík od Katol. Církve. Roger Schutz jej přivedl nazpět. Kéž je dáno i jemu a všem dobře smýšlejícím nekatolíkům, aby našli cestu tam, kde je pod vedením Petrovým jeden ovčinec a jeden pastýř.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy z kat. světa VM. Do Vatikánu přišla zpráva, že 3. února zemřel biskup ze Šibeniku v Jugoslávii mons. Cyril Bašić. Bylo mu 60 let. Biskupská svěcení přijal r. 1951, kdy byl jmenován ap. administrátorem šibenické diecéze. Sídelním biskupem byl od 24. prosince m.r.

V Lh.
 VM. Svatý Otec jmenoval metropolitou a arcibiskupem městě ~~Vy~~Rubaga v Ugandě. mons. Kiwanuku.
 Je nástupcem Kanaďana mons. Cabany, který se vzdal řízení diecéze. Mons. Kiwanuka má 61 let, na kněze byl vysvěcen r. 1929 a je členem společnosti bílých otců. Byl první ~~černý~~ ¹⁹³⁸ kněz, jmenovaný biskupem. Biskupská svěcení mu udělil ^{sám} Pius XII. spolu s dalšími 11 misijními biskupy. Mons. Kiwanuka věnoval velkou péči výchově domácího uganského klérku. ~~V jeho dosavadní diecézi Masaka jsou mateřské domy květoucí domácích mužských i ženských reholníků Kongregaci. Zmínky zasluhuje jeho starost o přípravu laických apoštolů.~~ Mnoho z nich na vlastní náklad poslal do Evropy, aby se tam zdokonalili ve svém povolání občanském. Na území Rubaga arcibiskup zuřilo v letech 1885-86 velké pronásledování křesťanů. Z mnoha mučedníků bylo 22 prohlášeno blahoslavenými. Z 715 000 obyvatel je 319 000 katalíků. Arcibiskupství má 29 farností. Pracuje tam 41 domácích kněží a 84 misionářů cizinců z různých společností bílých otců.

Ženeva 2. závěrečném zasedání mezinárodní komise pro Světový rok uprchlíků, které skončilo min. týden v Ženevě, prohlásil zástupce americké katalogické zámořské pomocné akce Jean Chenard, že pomoc poskytnutá uprchlíkům v Asii se rovnala skoro nule. Chenard zde mysel především na tibetské, indické a čínské (uprchlíky), kteří nespadají pod pomocné akce SN. Sem musíme přičíst též 300 000 Araabů. 10 milionů dolarů, které byly dáno pro tyto asijské uprchlíky je jako kapka v moři. Podniků Světového roku uprchlíků se účastnilo 97 zemí a 50 soukromých organizací. Předseda tasedání Dr Elfan Rees prohlásil, že uprchlíci v Honkongu tvoří táměř nekonečný problém, podobně jako arabští uprchlíci. Poukázal též na to, že k potřebným územím přistoupilo v poslední době Kongo, a konečně Čína spolu s Indonézií se postaraly o nový uprchlický problém.

Paříž. Mezinárodní organizace Pax Christi chystá velkou mezinárodní pouť do Říma a do Assisi na heslo "Misionáři pokoje". Poutníků přijme v audienci sv. Otec.

Kongo. Apoštolská delegace v Leopoldville hlásí, že náboženský život v biskupstvích, ve kterých vládne klid, kvete s nevidanou horlivostí. Bílé i

černé obyvatelstvo slavilo spolu vánoce a tak dosvědčovalo svou věrnost Církvi. V řadě biskupství uspořádali sbírku ve prospěch ^{potřeb} misií. Sbírka se setkala s velkým pochopením a přispěli na ni i pohané; výtěžek byl vyšší než jiná léta.

Mil. ohromení: Ještě den ^{zde} mluv. o svaté organizaci, když
mluv. hnutí se kat. sv. Ne že jsem ^{že} mluvil o míté užel
mručné aži a můj uchádku tř. Mluv. mluv. pro dobročinné
prostředky. Ml. dnešní hnutí studuje své práv. aži upřímně
ještě země uvedl země a myslí prostředek mluv. téži a
mručné o své uchádku.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

3712

Z území obsazeného přivrženci Lumumbovými docházejí zprávy o nových násilnostech proti misionářům. Tak např. dva misionáři pocházející z Holandska, kteří pracovali v Yamalota ve vých. provincii: ^{preministratští} ~~některí během konfliktu~~ ^{neb. sestry} v tomto kraji byli vícekrát obtěžovány lumumbistickými vojáky. Na misijní stanici Mokaria vojci přepadli nemocnici, vyplenili ji a tři ošetřovatele, kteří nechtěli vojákům vydat klíče o dlékárny, zastřelili. Take z jiných území přicházejí poplašné zprávy. V misijní stanici Makaw v biskupství Inongo lumumbisté poštvali proti misionářům nezaměstnané. V neděli 8. ledna vpadli vojáci do kostela v Bukavu, kde byla právě mše svatá, bili shromázděné věřící a neušetřili ani přítomných žen. Sami rozumní Konžané začínají si uvědomovat čemu jde země vstříc za spravování lumumbistické chásky. Hlavní potíží je trvající nezaměstnanost mladých, protože mnoho podniků bylo zavřeno, když odešli bílí vedoucí. Smutná je též otázka budoucnosti dívčí mládeže.

Ceylon.Ceylonští katoličtí rodiče na výzvu svých biskupů zanechali pasivní
resistence vůči zákonu o zestýtnění katolických škol. Rodiče obsadili
všechny školní budovy a nedovolili státním úředníkům přikročit k přejmu
tější budova.Biskupové v příležitostném prohlášení vyslovují naději, že i na
zestátněných školách budou respektována přirozená práva kat.rodičů na kat.
výchovu jejich dětí.Třebas se oficiálně o tom nemluví, zdá se že dojde k
novým poradám mezi biskupy a vládou. Doleva orientovaná ceylonská vláda
přikročila 1.prosince k zestátnění všech soukromých škol.Zákon vyvolal
ostrý odpor jak u katolíků, tak i protestantů a budhistů.Došlo k demonstra-
cím a při nich i k potyčkám.Kat.rodiče obsadili školy a nechtěli do nich
pustit vládní úředníky.Na pokyn biskupů nyní zanechávají této své resistem-
ce

Rakousko Rakouská katolická zemědělská mládež vybrala milion sto tisíc šilinků ve své akci KAREMA, tj. na financování nové vesničky pro připravu katechistů v Karemě v Tanganjice. Vesnička bude mít podle plánů 40 domků, školní budovu a kapli. Ve vesničce mladí Afričané dostanou dvouletou příoprávu na své budoucí povolání: vyučovat náboženství, být učiteli na školách a vůbec pomocníky kněží. Vlastně se vybralo o 400 tisíc víc než bylo zapotřebí. Ze zbývajícího obnosu bude postaven ~~vezemý~~ statek a tak se ullehčí studentům katechistům v nákladech na jejich živobytí za doby studia.

Počtu, říká množství organizací mnohých autorů, jichž ne bylo v některé z nich kdy uvedeno, když se jedná o vědu politickou, a to a daleko lepší a lepší a mnohem i přes 20 minutních, když mi dala
jednu z nejdokonalejších a plnějších.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

o konzervativním a křesťanském vzdělávání a výzkumu v duchu katolické tradice a výchovy dle vlastního vyznání. Vede ji ředitel František Karel Černý.

Ústav pro studium totalitních režimů je součástí České sekce Vatikánského rozhlasu. Vznikl v roce 1990 s cílem poskytovat vzdělání a výzkum v oblasti totalitních režimů, zejména komunistického režimu v Československu a v Evropě. Vede ho ředitel Petr Štěpán.

ústav pro studium totalitních režimů

Pronásledování Církve na Litvě

Svatý Otec Jan 23. daroval Pap.koleji šíření víry, ve které se připravují na kněžství bohoslovci z misijních zemí, sochu P.Marie Lurdské vyřezané z černého dřeva. Suchu sv.Otec dostal pd mons.Josefa Coucherousseta, arcibiskupa z Bangui ve středoafrické republice. Je to dílo africkéholidového umění. Sochář odevzdána koleji 11.února, ve výroční den prvního lurdského zjevení, kard.Agadžanian prefekt kongregace šíření víry, na pmaátku návštěvy kterou v koleji vykonal sv.Otec 1.prosince 1958.

Posvátná kongregace obřadní konala v úterý dopoledne své obvyklé zasedání. Bylo jednáno o zavedení procesu blahořečení sl.Božího Daniela Brottiera, francouzského kněze z řeh.společnosti Ducha svatého a Neposkvrněného srdce P.Marie, který byl po 11 let misionářem v Senegalu a po první světové válce proslul jako apoštol sirotků; zemřel r.1936 ve věku 60 let; Kongregace obřadu dále zkoumala relace teologů revizorů o spisech dalších kandidátů blahořečení: čpanělského kněze žeholníka společnosti misionářů Nep.srdce P.Marie Filipa od Ježíše Munarriza, který byl spolu s 50 řeholními spolubratry usmrcen pro víru od komunistů za španělské občanské války; francouzského kněze Antonína Moreaua apoštola úcty k Nejsvětější svátosti, který zemřel r.1702; a dívky ze Sardinie Marie Gabriely Segheddu, sestry trapistky, která zemřela r.1939 ve věku 25 let, když byla obětovala svůj život za jednotu Církve.

K "ížel monacké Ranier v doprovodu biskupa mons. Bartha zahájil schůzku katolické mezinárodní společnosti pro rozhlas a TV UNDA. Jsou přítomni zástupci národních katolických spolků pro rozhlas a TV 11 zemí. Současná se koná festival televizních filmů s náboženskou tématikou. První večer bylo předvedeno 8 filmů.

Švýcarský biskup ze Sionu mons. Adam byl jmenován dopisujícím členem Mezinárodního střediska pro biologická studia.

6.února se konala v honadském městečku Bergen op Zoom slavnost posvěcení a otevření nové katolické střední školy, která nese jméno sv.Otce: Škola Roncalliho.

Byl přítomen starosta obce Sotto il Monte, rodné obce sv.Otce a mláši papež-bratr Josef Roncalli. Svatý Otec dovolil, aby škola nesla jeho jméno, protože škola si vzala za cíl propagovat ekumenickou myšlenku. Z 250 studentů je 50 nekatolíků.

Belgický premonstrát P/Werenfríd van Straten, ředitel pomocné akce kněžím a uprchlíkům z východu, odjede v nejbližší době do Hongkongu a Vietnamu,

aby na místě ~~shlédl~~, jakým způsobem by se mohlo nejúčinněji pomoci uprchlíkům na Dálném Východě.

V městě Belo Horizonte se konal Studijní týden o Písmu svatém. Tématem přednášek byly vztahy mezi antropologií a vyprávěním bible o původu člověka. V závěrečném usnesení se praví, že mezi moderními vědeckými objevy a údaji Písma svatého ~~nejsou žádat~~ nábrž se navzájem nejen že se dají s doplňují.

Ve výroční den smrti kard. Stepinice, arc.záhřebského byla sloužena mše svatá v kostele sv. Magdaleny v Jaříži. Celebroval světící biskup mons. Rupp, který je pověřen dohledem na duch.správu mezi cizinci. Mše svaté se zúčastnil větší počet věřících ze zemí střední a vých.Evropy, především Charvatů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Pronásledování Církve na Litvě

(sovětská policie)

Podle zpráv tiskových kanceláří v posledních dnech ~~byl zatčen~~^{kla} biskupa mons. Juliána Steponavicia, který se staral o duchovní blaho věřících v diecézích Panevezys a Vilno, a internovala ho v Zagare blízko Kovna, v Lotyšsku. Sovětí komunisté tak překážejí dalšímu biskupovi, aby vykonával svůj úřad. Zdá se, že mons. Steponavicius na sebe soustředil hněv místních autorit, protože se ~~svedomitosti~~^{unícním výkony} plnil své biskupské povinnosti: ~~neměl~~^{znala} únavy jeho pastýřská horlivost, se kterou navštěvoval farnosti, uděloval svátost bižmo-vání tisícům věřících každého věku, kázala zpovídala. Byl duchovní silou u-tlačované litevské katolické obce a bděl nad ní s plným vědomím úkolu, který Církev svěruje svým biskupům.

V těchto posledních letech ples všechna krásná slova o "utolnění", která komunistická propaganda čas od času šíří především mezi katolíky v zemích mimo socialistické země, aby je pro sebe získala, - protináboženská propaganda v komunistických zemích neustala, ano stala se ještě silnější. Kromě nepřestávajícího nátlaku i byrokratického, komunisté se utíkají t zv. presvědčova-cí ~~raci~~, aby vyrvali ze srdcí věřících ~~ten prý~~ náboženský předsudek. Sovětský svaz za 40 let své existence naženek vyhladil katolicismus ~~uvnitř svých~~^{na svých} hranic. Po druhé světové válce katolicismus se znova objevil, a to na území Litvy a Lotyšska. Na Bielé Rusi, na Ukrajině a na Podkarpatské Rusi, územích to, která Sověti prostě k sobě přivítěli, ~~byly kvetoucí~~^{byly} obce východního obřadu. Také tyto obce byly násilně zničeny; věřící se obrátili k pradědovské víře, jak jsme se dověděli z pravoslavného časopisu vycházejícího v ČSR, a ~~kdo~~ z kněží a biskupů odmítli odpad, byli prostě uvězněni. Nyní asi přichází řada na likvidaci litevské katolické Církve: je utlačena zákony, které mohou být prováděny podle dobrozdání místních autorit, je zavalena úžasnými daněmi a poplatky za to, že ve zdech kostelů se ~~smíjí~~^{ještě} konat bohoslužby, je ochromena nedostatkem kněží a biskupů, je kontrolována na každém kroku - a přece i v této situaci nahání strach režimu. Církev se ani na Litvě nemůže bránit: jsou povoleny bohoslužby, ale kdo se jich účastní, musí tak činit tajně nebo počítat s byrokratickými opatřeními. Stát se nestydí ~~opíčit~~^{se} po Církvi a napodobovat církevní obřady křtu, bižmování, manželství a pohřbu. a jít ve šlépějích nacismu novopohanského: aby zahladili křesťanské vánoce ^{zimní} začínají oslavovat slunovrat; pro velikonoce mají připraveny svátky pastýřů, které se prý slavily už ve starém Egyptě, k přivítání návratu jara atd.

↳ násilnostem

Raději pohanství než křesťanství, to je závěr těch sovětských vědců, kteří musí dát svůj přínos ateistické propagandě. A na jejich pomoc pošlou sem tam nějakého neštastníka kněze odpadlíka, aby konal konference a tak ranil církev i pravoslavnou, která oficiálně komunismu slouží. I proti ní komunisté brousí své zbraně - ale až ve chvíli, kdy podle nich přijde čas.

V této bolestné perspektivě musíme se dívat na zatčení a internaci mons.

Steponavicia. Zdá se, že poslední pohnutkou nebo záminkou k tomuto trestnímu opatření - zcela obvyklému u komunistů, bylo, že biskup odmítl vysvětit na kněze několik bohoslovů, o jejichž schopnosti měl vážné pochybnosti. Též prý opětovně vybízel kněze, aby vyučovali návozenství děti: sovětského zákona - ~~kyklyj jazyk, kyhy myky kymámy~~ podle, ~~čta nemohou, si dělat Sovětský svaz a sovětská~~ která závisí na Moskvě a jejíž samospráva je jen fingovaná, chtějí kněze zcela poslušné a napomáhající v rozkladné činnosti komunistů. Věrnost biskupskému a kněžskému poslání, uznat, že nad státní autoritou je ještě moc Boží, to se považuje za zločin. Na Litvě nyní zůstal jen jeden biskup: ap. administrátor diecéze telsiaiské mons. Mazelis; je churav a může jen málo dělat pro své kněze a věřící. Dřívě měla Litva šest diecézí se sídelními biskupy a některé měly i své světící biskupy. R. 1950 byl poměrně svoboden jedině biskup z Kaisedorys. R. 1956 bylo možné udělit biskupskou konsekraci právě jmenovaným mons. Steponaviciovi a Mezelisovi. Světitelem byl mons. Palterokas, který se právě vrátil ze Sibiře; bohužel mons. Palterokas zemřel dva roky potom. Někteří viděli v tom, že se mohlo přikročit ke konsakraci, jisté uvolnění v protináboženském boji ze strany Sovětů. Nyní se situace vrací k stavu, jaký byl dříve. Na Litvě by měli žít ještě dva další biskupové: mons. Matulonis, 88letý, biskup z Kaisedorysu a mons. Slatkevicius: oba jsou internováni na neznámém místě a brání se jim vykonávat biskupské funkce.

Situace katolické Církve na Litvě zmouží dokazuje neúprosnost komunismu a jeho poslušných ~~bohemí~~ vykonavatelů protináboženského boje vůbec a boje proti Katolické Církvi zvláště.

jsem všechny bohatství, ne vlastnictví propagoval. Propagoval mě i jí ateismus. Poště spustit k Stalinovi kuríkem. - M. Steponavicius máme 50 let

ústav pro studium
totalitních režimů

8/2/61
 V dnešní relaci pod názvem "Hlas z Indie", podáváme upřímné ohodnocení Západu a Východu o srdce lidstva. Indický filosof Prakash C. Jain se táže, zda-li ostatní svět bere vážně hmotné úspěchy Západu. Táže se, zda-li "materialističtí" komunisté získávají ve světě půdu svým vlastním druhem "idealismu".

"Rozum", říká Jain, "je známka, kterou se liší člověk od ostatních tvorů božích. Když nějaký jednotlivec, nebo národ ztratí vůli rozlišovat mezi dobrem a zlem, mezi přítelem a nepřítelem, mezi skutečností a výmyslem, můžeme bezpečně předvídat, že jeho konec je blízký. Západní civilizace dnes ztrácí tuto rozlišovací schopnost a tak se řítí do záhuby, je předmětem jeho úvahy." *He Jiw*

Které je to smrtelné nebezpečí, které dnes ohrožuje způsob života západních národů? Lidé na Západě sami odpovídají: Materialická, komunistická domněka. Jaký paradox: Západ stojí jako hypnotizovaný před komunistickou filosofií života s povýšeneckým úsměvem. To je nutno však blíže vysvětlit:

Základní doktrina komunismu je tato: Člověk je pouhá fysická entita, vzniklá proměnou hmoty vývojovým procesem, náhodné seskupení atomů, které specificky odpovídá specifickým popudům. Jinými slovy: Člověk je stvořen svými okolnostmi, jeho mysl, snahy, řízení a ideály jsou pouhými spoluprodukty hmotných změn. Formy vlád, zákonů, etiky, umění, literatury, filosofie a náboženskví jsou určeny především systémem výroby, získané v určitém čase. - Podle komunistů tedy žijeme ve vesmíru objektivních a subjektivních nutností, kde není místa pro svobodu a tudíž ani pro víru.

Ze Západu jedná v přímém rozporu s tradicí a vírou svých předků a že přijal úplně tuto smrtelnou filosofii, je jasné z jeho přívlastku: materialistický. Lidé na Západě se domnívají, že komunismus roste z chudoby, nemoci, nezaměstnanosti, z podvýživy, z nedostatku šatstva, z bytové nouze

a podobně. A tedy obráceně: že demokracie roste s prosperitou zemědělskou, průmyslovou, s větším zpracováním surovin, zvýšeným pracovním úsilím a se stále rostoucíma výmožnostmi v domácnosti, v obydlích, školách, nemocnicích, restauracích, hřištích a prázdninových střediskách. Na Západě se domnívají, že demokracie roste se zvýšenou spotřebou automobilů, televízí, ledniček, čističů prachu a s ostatním zařízením moderního života. To je jasné z toho, že Západ věří, že Indie následkem svého rozsáhlého hospodářského programu se stane baštou demokracie, a že když když se jí podaří zvýšit o nějaký stupeň svoji životní úroveň, že zachrání demokracii nejen v Indii, ale také ve zbytku svobodné Asie.

Stejným způsobem a měřítkem se má lidé táží, co vlastně neklape v Rusku. Všeobecně semá za to, že Moskva má mnoho chudinských čtvrtí, že ve výkladech jsou jen atrapy, že před obchody čekají dlouhé zástupy lidí, a že občané jsou schátřale oblečeni. Někteří dodávají, že moskevské hotely mají rozbitá umývadla, špatnou službu a stravu. Kruščov, který to vše ví, a dobře rozumí oč jde, ulomil ostří těmto výtkám. Připouští, že hospodářské poměry za Stalina byly skutečně špatné. Ale nyní dává přednostní pořadí výrobě spotřebních statků a říká, že na konci sedmiletého plánu, Rusové v životní úrovni dohoní Západ. Svým charakteristickým způsobem dodává, že je zbytečné pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, když přece dokázal vystřelit prvního Sputníka a Luníka o celý rok dříve, než Západ.

s mírem a svobodou. Zdá se, že tento názor vzatý přímo z "Manifestu" Karla Marxe zmátl rozhled lidí na Západě, zničil jejich schopnost rozehnávat mezi skutečností a výmyslem, učinil ze západních teoretiků a státníku havíře světového komunismu a západní propagandu doplňkem kremlinského tažení lží.

Hmotářská domněka ale kupodivu není schopna nikdy vysvětlit největší události moderní historie: Např.:

- 1./ Jak to, že nejchudší národy, jako Maďaři a Tiběťané povstali s takovou zoufalou zuřivostí do boje za svobodu?
- 2./ Jak to, že tak vysoce průmyslové země, jako Československo je tak tičné, zatím co méně vyvinuté Polsko a Východní Německo učinilo pokus svrhnout komunistické jho?
- 3./ Jak to, že poválečné, zpustošené Německo se tak rychle vzpamatovalo?
- 4./ Jak to, že Francie omezila komunismus doma i v koloniích? Byl to důsledek nějakých změn v hospodářských poměrech Francie?
- 5./ Jak to, že se komunismus šíří v Indii přes vzrůstající životní úroveň?
- 6./ Jak to, že nejhôrlivější komunisté mají bohaté a aristokratické předky?

Tyto otázky není možno zodpovědít na základě materialistické domněinky. Lidstvo šlo vždycky za tím, kdo mu dal vyšší ideál, kdo stavěl jeho chrámy na duchovních výšinách. Celá lidská historie svědčí o majestátním triumfu víry a přesvědčení, triumfu lásky a věrnosti ideálů mravnosti a spravedlnosti. Tisíce lidí, kteří denně prchají z komunistických zemí, za velkého risika osobního i svých rodin, kteří obětují všechn svůj majetek, mají jen jeden motiv: Ideál svobody.

V 16. století Holanďané, aby ubránili své náboženství a svobodu, protahli přímořské násypy, aby zaplavili špaňelské vládce mymamy i za cenu zátopy vlastních obydlí a krbů. Velcí učitelé, kteří během staletí pohnuli miliony lidských bytostí, stavěli vždy na nesmouvavé statečnosti a těžkých obětech. Budha žádal nejpřísnější sebekázeň a umrtvování, Kristus nekonečné

utrpení, Gandhi odvahu k dlouhému žalařování a k smrti. Churchil krev, pot a slzy. Wilson krev, která dala amerikému národu život. Nikdy a za žádných okolností nevěnovali lidé svou absolutní věrnost ~~mámmámu~~ hmotným věcem života. A přece lidé na Západě věří ve výšší a vyšší životní úroveň, ve větší produkci vajec, mléka, ovesné kaše a žvýkací gumy. Není divu, když schází duchovní předpoklady, že Západ zklamal a nenávist, nepřátelství a zrada pronásledují na každém kroku. Podezření, odpor a spílání kráčí Západním státníků, v patách, kamkoliv jdou.

~~mámm~~ Vojenská moc, ~~rac~~ je to podstatný předpoklad sebezáchovy, ~~něbyla~~ schopna/zachránit skutečnou baštu její obrany na Středním Východě: Irak. Jeho velkodušná hospodářská pomoc, ač absolutní nutnost, nemohla zabránit výtržnostem v Japonsku, na Filipínách, v Indonésii, Siamu a dokonce na Formose. Na některé státy se svaluje vina ve světě za každou maličkost. Vyslance a knihovny západních velmcí jsou obvykle první zapáleny při výtržnostech. Zdá se, že je Západ ztižen kletbou Isaiášovou: Poslouchá, ale nerozumí. Dívá se, ale nechápe. Slova jsou pro něho pouhými pohyby úst, myslénka písemným cvičením stylu, výzkumná činnost hopsáním po globu a vyplňováním nesmyslných dotazníků. I ta nejsvětější věc mu je pouhým obchodem.

Lidé na Západě po každém jídle děkují Bohu. Symfonické koncerty a opery jsou vyprodány měsíce dopředu. Návštěva kostela vzniká. ^{Hindu} Dervišové jsou přijímáni s pozorností a úctou. Osobní štědrost je neobvykle vysoká. V denním životě některé národy na Západě nemohou být více pohostinští, velkodusnější, ochotnější a pravdomluvnější. A přece, když běží o svědomité vyjádření myslénky nebo náboženství, je povrchní a naprosto zmatené. Např.: Pletou se Hinduismus s kultem posvátné krávy nebo s třídním systémem; ctnost s bohatstvím, lásku s Dr. Kynslym, genia s úspěchem. Demokracii s životní úrovni a mír s nepřítomností ~~mámm~~ zjevné války.

Ve své další analýzi Jain pojednává o úspěších komunismu a jeho příčinách, o národech za Železnou oponou a dává vážnou výstrahu Západu před nebezpečím mezinárodního komunismu. Ale to tom až příště v II. části přednášky: "Hlas z Indie." Do té doby nashledanou.

Mu
Vnu.ys

mh

Ve středu v poledne sv.Otec udělil obvykou generální audienci. V přeslovu k přítomným vybízel k lásce blíženské: Bůh stvořil svět krásný, jak čteme v těchto dnech v Písmě svatém, stvořil ho pro člověka, ale napomíná, že lidé jsou naši bratři a proto s nimi třeba nakládat s úctou; Kolik lidí je dnes obětováno a to ne pro nějaké vznešené ideály, nýbrž ve službě nenávisti člověka proti jeho bratu: celé země jsou zotročeny barbarským způsobem, odporu jícím Božímu zákonu. Je třeba mít v úctě krev bratra svého. ✓

Vt.deník L'Oss.Romano venuje dnes vzpomínu býv. arc.ze Záhřebu kard.Stepincovi, který zemřel před rokem lo.února v internaci v Krašiči; za pokoj duše kardi-nálovy bude v pátek sloužit svatou biskup ze Splitu mons.Frane Franič, který přávě dle v Českém charvatském národním kostele sv.Jeronyma Kard.Stepinac, píše vat.deník, ze svého náhrobku volá k věřícím, aby žili vzorným křesťanským životem, když věrní nezazitelnému poslání, které Kristus a jeho nástupce na zemi svěřují biskupům. Kard.Stepinac miloval své duchovní děti až k úplné oběti sebe sama, takže dal přednost dluhému a bolestnému ponížení v internaci před svobodou; mohl by jí hned na být, kdyby se zřekl svého úřadu. V naší době je kard.St.jednou z obětí nejslněnějších rozporu mezi duchovním a hmotným: s klidným svědomím mu čelil, tak jako tolik jeho spolubratří: pohřbených v žalářích, internováných nikdo neví kde, ve vyhnanství, a nejednou izolovaných, třebas navenek se říká že jsou na svobodě. ✓ (L. Baudot uvedený výpověď Raul. Foster Teste)

Podle zpráv světových tiskových kanceláří kubánský ministr obrany Raul Castro v řeči ke studentům užil velmi o trých slov proti kat.Církvi.

Východoněmecká provincie jesuitů otevřela nový noviciát v Berlíně, Kladově.

Slavnosti otevření byl přítomen biskup kard.Döpfner. Noviciát nese jméno bl. Jana Fabera. Poskytně přístřeší pro 20 noviců.

Spolek rakouských kat.žen vyzval své členky, aby v době postní zachovaly Den rodinný postní; den byl stanoven na 24.únor. V ten den rodiny by se měly zříci jakýchkoliv nenaprosto nutných výdajů a dobrovolně se zříci jakýchkoliv radovánek. Váteček tohoto Rodinného postního dne budou dány k disposici Charitativním a sociálním podnikům v Koreji.

Světové tiskové kanceláře referují, zprávu budapeštského rozhlasu, podle níž byl v Maďarsku zatčen větší počet řeholníků. Klade se jim za vinu tzv. činnost namířená proti maďarskému socialistickému systému.

Pismo svaté bylo v uplynulém roce nejvíce žádanou knihou v Japonsku.

Prodalo se ho 1,886.909 exemplářů.

Příbyl - Šimoni - sv. svatý pro řeckého sv. svatého pro řeckého ap. Pavla, v. P. sv. svatého
je rovněž ap. Pavla kruh půdruze studie Příbyl - Šimoni
(kruh půdruze studie Příbyl - Šimoni)

Závěr kruhového zápisu: Příbyl - Šimoni - řeckého sv. svatého

česky kruhového zápisu: Příbyl - Šimoni - řeckého sv. svatého

→ Val. sv. svatého sv. svatého je první kned. H.: Chválení sv. svatého, kdo věří sv. svatého,
až vstahli Příbyl - Šimoni - řeckého sv. svatého, až Val. sv. svatého, až vstahli řeckého sv. svatého
bez Boha, kdo věří sv. svatého: sv. svatý řecký sv. svatý Příbyl - Šimoni..."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Inv. č. 6. míst. zp. číslo val. dne 2. 10. 1989.

Výročí smrti Pia XI.

- kód 212 -

10. února 1939 rozhlas celého světa oznamoval smrt hlavy katolické Církve, Pia XI. Zpráva došla až do Istanbulu, kde ji na apoštolské delegaci přijal mons. Anděl Roncalli; přijal ^{projev soustrasti} ostatních diplomatických zástupců a také místních věřících i nekatolíků a pak psal list tehdejšímu komořímu svaté římské Církve kard. Pacellimu: vyvolal několik sv. ch vzpomínek nazemřelého papeže: setkal se s ním, když mons. Ratti byl ^{prefektem Ambrosiány v Miláně,} Pius XI. ho povolal do Říma za ředitele slavné misijní výstavy r. 1925, a konečně ho jmenoval titulárním arcibiskupem a apoštolským visitátorem v Bulharsku. - I dnes 22 let Pius XI. žije na světovém obzoru, žije ve svých skutcích a ve svých slovech. Dějiny podají soud o jeho velkém pontifikátu. Sochař Petr Canonica znázornil Pia XI. jak stojí před trůnem, s tiarou na hlavě, jak žehná, jak se dívá do dálky, jakoby chtěl znázornit Piovu touhu šířit Kristovo království. Pius XI. je papež Smíření mezi Itálií a Svatou stolicí; je papež Katolické akce, seminářů, misií, tří milostivých let, konkordátů. Pontifikát Pia XI. připadl mezi dvě světové války. Z první světové války dostal jako dědictví krizi odvěkých zřízení, sociální převrat, po němž přišla léta lehká a poživačná, těžký rozvoj a nakonec ochromění vztahů mezi národy vznik nových úžasných prostředků šíření propagandy - rozhlas, Televise, které se ale daly do služeb spíše hedonismu a povrchního kulturalismu než věčné pravdy. Z druhé světové války viděl v duchu strašné předzvěsti a musel přihlížet její sílené přípravě - lidé neslyšeli jeho zapřísahání, aby se válce vyvarovali.

Pontifikát Pia XI. spadá do let růstu bezbožecitého komunismu a postupu marxistické ideologie; vedle ní povstával výbušný a hlodající pohanský a rasistický nacismus. V rozpětí pěti dnů Pius XI. odsoudil komunismus i nacismus, a tak poukázal na podstatné příbuzenství mezi těmito dvěma ideologiemi; učinil tak encyklikami dvěma, které ještě dnes zůstávají skutečným odhalením jedu skrytého v obou neblahých systémech.

Byl to bolestný pontifikát mezi dvěma válkami, a přece jedinou jeho starostí bylo dát Itálii, Evropě, světu a duším Kristův pokoj v Kristově království. Byl mužem modlitby a hlubokého vnitřního života, byl klidný a dovedl se usmá i v nejtemnějších hodinách. Nikdy neváhal ani nebyl skleslý. Při tom všem byl muž činu. Smířením chtěl dát jednotu myslí své vlasti: jako dítě byl svědkem dosažení její jednoty politické a jako dospělý muž jednoty teritoriální.

Organizováním Katolické akce chtěl dát biskupům celého světa nástroj apoštolařství přizpůsobený potřebám současné společnosti tento apoštolát pro neho spočíval ve výchově mládeže a katechezi i dospělých, v posvěcení rodiny, sociálním pozvednutí světa práce a v šíření katolického tisku.

V seminářích, zvláště krajských mezidiecézních, které zakládal s nevidanou středostí, viděl nenahraditelný prostředek k výchově zdravě moderní budoucích kněží.

Nevídaný popud dostala od Pia XI. misionářská činnost; snad po prvé od Tridentského sněmu papež řekl, že misijní úkol je povinností všech věřících. První konkordát uzavřel už čtyři měsíce po svém zvolení papežem; poslední r. 1938 s Jugoslávií, k jehož schválení už nedošlo; konkordáty přes hořkost, kterou mu některé způsobily, chtěl ~~max~~ dát Svaté stolici větší právní záruky pro svobodnou činnost Církve v jednotlivých státech.

Velké dědictví zanechal jako učitel Církve ve svých encyklikách: V encyklike "Ubi arcano" stanovil hlavní program svého pontifikátu; v "Quam primas" hájil plnou svobodu a nezávislost Církve na občanské moci ve vykonávání jejího božského poslání; Mortalium animos ^{-ad me} ~~principium~~ Rerum Ecclesiae ^{et munera} Deus scientiarum Dominus, kterou reformoval vyučování v seminářích; Ad sacerdotii catholici - ke kněžím; Casti Conubii, kterou hájil svatost, nedotknutelnost a nerozlučnost křesťanského manželství; Quadragesimo anno, k 40. výročí encykliky sociální Rerum novarum Lva XIII; Vigilanti cura o filmu, ^a Represen-tatni in terra, která zůstává zlatou listinou katolické výchovy. Ne vždycky se slova Pia XI. líbila mocným tohoto světa; chudí je však přijímali jako slovo otce; vždy zachycovaly co Církev potřebovala v tomto okamžiku, vykládala touhu duší, označovala příčiny bolestí a jejich léky; jediným cílem těchto encyklik bylo urychlit příchod Kristova království na svět.,,

Měl velké mínění o svém papežském úřadě, a odtud pramenila jeho neohroženost a pevnost. ~~xxx~~ Svědeckým toho je encyklika Non abbiemo bisogno, odsuzující italský

fašismus, řeči, kterým odsoudil pronásledování v Mexiku a německý nacismus. ^{v up. římsk}

Byl velkým mécenášem věd a umění - on reformoval Papežskou akademii věd - z Vatikánu, který je jeho zásluhou stal nezávislým státem, chtěl učinit pokladnici občanského i technického pokroku. ^{Dal římsk. ředitel. věd. inst. Nauky, vzdělání a věd. c. f.}

Při tom všem se dovedl pozvednout až k výšinám hrdinství: nabídl svůj život Bohu jako oběť za uchování míru ve světě. 29. září 1938, několik dní potom, ^z

vat. římsk. a anděl

když se byl zotavil z vážné nemoci, praví rozhlasem: "Jsme vděčni za modlitby věřících; z celého srdce obětujeme tento život za bezúhonnost a pokoj ve světě..." Tři měsíce nato opakoval tuto svou oběť života, tentokrát za náboženský klid v Itálii. Bylo to v předvečer vánoc 1938.

10. února 1939 jeho oběť BÍH přijal. Neslyšel výzvy lékařů, aby se šetřil; papež má jen jednu povinnost: své poslání konat.

Zemřel, když nad Římem se objevovaly první červánky.

Vstoupil do věčnosti, ale zůstává v dějinách jako jeden z jejich velikánů.

*Při zahájení svého úřadu papežem uvedl papežskou listinu: Summule
ad apostolam Paulum o povolení svého oběti biskupského úřadu v letech 1922-23, když
jeho následník Pius XI. 31/3 1923 jí dala odmítnutí na svatého Pia XI.*

Výročí jeho papežství o svých vlastních slovech: 8. III. 1923
„Výročí svého papežství“: 8. III. 1923
„Výročí svého papežství“: 8. III. 1923

„Výročí svého papežství“: 8. III. 1923
„Výročí svého papežství“: 8. III. 1923

„Výročí svého papežství“: 8. III. 1923
„Výročí svého papežství“: 8. III. 1923

„Výročí svého papežství“: 8. III. 1923

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Svatý Otec navštíví za postní doby 4 přední římské fary: ~~19. února~~ ^{19. února} farnost sv. Jana Křt.de Rossiho která leží podél proslulé Via Appia; 26.února farní kostel sv.Marie Goretti na Via Nomentana; 5.března farní kostel Krista Božského dělníka ve čtvrti Trastevere a 12.března farnost sv.Jáchyma ve čvrti Prati. Na Popeleční středu sv.Otec se zúčastní odpolední kajících stacionárních modliteb u kostela sv.Sabiny na Aventinu. - V posledních dnech sv.Otec se šel podívat ~~na restaurační~~ ^{restaurační} práce, které se konají na dvou místech uvnitř Vatikánu v tzv. Výklenku Bramantově v nádvoří ~~Papežského~~ ^{Papežského} a pak uvnitř ~~basiliky~~ ^{basiliky} vatikánské, v níž se staví nové tribuny pro věřící při audiencích.

Substitut státního sekretariátu mons.Dell'Acqua odevzdal sv.Otci první výtisk neoficiální knihy "Činnost Svaté stolice za rok 1960".Kniha podává krátce přehled o činnosti ústředních církevních úřadů a též o činnosti sv.Otce. Několik ~~statistik~~ ^z činnosti kongregací a jiných ústředních úřadů podáme v jednom z našich příštích vysílání. - V neděli v 11 hodin sv.Otec udělí zvláštní audienci vedoucím, hlasatelům, spolupracovníkům a technikům vat.rozhlasové stanice, u příležitosti 30.výročí jejího otevření. Audience bude vysílána vat.rozhlasem a italskou TV. Italská televise vysílá předtím mše svatou z kaple budovy vat.rozhlasové stanice. Krátkou reportáž o audienci a o dějinách vat.rozhlasové stanice budou v odpoledních a večerních hodinách vysílat přední západoevropské rozhlas stanice.

1949-59

V Africe počet katolíků za uplynulých 10 let stouplo z 11 milionů na 20 milionů 200 tisíc.Na afrických ostrovech počet katolíků vzrostl o 517 773, v severní Africe o 221 237, v Jižní Africe o 831 821 v západní Africe o 1,792 720 ve východní Africe o dva miliony a v střední o 3,885 292.

Španělští trapisté kláštera sv.Izidora v Dueñas založili klášter v Santa Maria di Bela Vista v Angole. Zádali o to výslově místní biskupové, aby život modlitby a pokání vlastní řádu trapistů byl pomocí v misijní práci.

Kaple Večeřadla na vrchu Sionském v Jeruzalémě byla ve čtvrtek znova konsecratována. Izraelské autority ji zabavily za války židovsko arabské, ale nedávno ji vrátily františkánům. Kaple leží v blízkosti demarkační čáry mezi Izraelem a Jordánskem a po dlouhá léta byla obsazena vojskem, z bezpečnostních důvodů.

V březnu začnou péčí rakouského episkopátu dva nové kurzy teologické výchovy pro laiky.Kurzy se konají korespondencí.Kurz trvá dva roky; jeho cílem je dát laikům solidní základy pro apoštolskou činnost v jejich prostředí. Kurzy byly začaty r.1950; dosud se jich zúčastnilo na 6200 osob všech

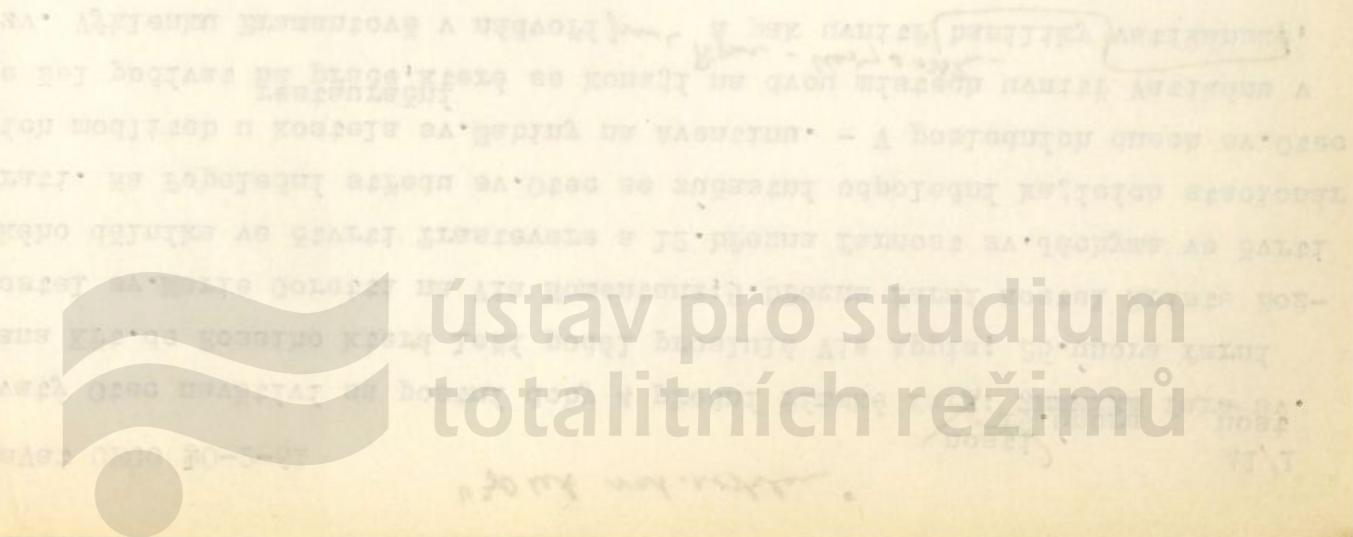
sociálních tříd, mj. 533 cizinců.⁷ Nových dvou kurzů jeden je určen intelektuálům, kteří dokončili vysokoškolská vzdělání a druhý těm, kdo skončili střední školu.

V chvěvavém m. Iraklu w. řeckého svatého svítce 10/2 bylo ke Špitálu sv. Františka mužem ve položení ženského klidu, ales. se žádalo, aby bylo jeho smrť zjištěna. Živ. zákon uvedl výsledek dlehožitosti. Bylo řečeno, že se o tomto muži mohlo jednat o ženě, a že bylo potřeba o tomto muži požádat o řízení. Až však bylo řečeno, že se o tomto muži mohlo jednat o ženě, a že bylo požádáno o řízení, bylo řečeno, že se o tomto muži mohlo jednat o ženě, a že bylo požádáno o řízení.

Karel. K. mluvíval, kde R. vyp. česk.:

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Aut. když byl mluv. nechal:

Třicet let vatikánského rozhlasu

4/1

12. února slaví vatikánský rozhlas 30 let svého života. Byl to velký papež Pius XI., který pochopil význam rozhlasu pro Svatou stolici jako nástroje, jímž hlas otce se ponese světem, a tak bude ~~u vlnách~~ ^{hlásat} účinně, slyšitelně a v rozsahu opravdu universálním jediný a bejvyšší učitelský úkol svěřený Církvi. Pius XI. svěřil práce Vilému Marconimu. Vynález poslední doby měl být postaven do služeb Církve a pravdy. V několika měsících povstal na vrcholku Vatikánského vrchu blízko zdi postavené papežem Lvem IV proti Saracénům nový pavilon. Tam byl postaven krátkovlnný vysílač o maximální potenci 18 kW, pro dvě krátké vlny; nad pavilonem se tyčily 2 stožáry s anténami. Ředitelem byl jmenován jesuita P. Josef Gianfranceschi, rektor Papežské university Gregoriány.

Postavená stanice byla otevřena 12. února 1931, v den devátého výročí korunovace Pia XI. V odpoledních hodinách sám papež přišel do stanice: přivítal ho Marconi, děkan posv. kolejka kard. Pignatelli di Belmonte, státní sekretář kard. Evžen Pacelli a další osobnosti. Nejdříve šel k strojům: ~~vstoupil~~ stiskl přerušovač a zapjal do strojů proud. Když vstupoval do kabiny, aby po prvé rozhlasem promluvil k světu, pravil: In nomine Domini Amen. Přestříhl červenou pásku před mikrofonem a usedl. Sám Marconi uvedl papeže: "Je pro mne ctí oznámit vám, že v několika okamžicích Pius XI. zahájí vysílání ~~ve~~ rozhlasové stanice Vatikánského města. Elektrické vlny ponesou světu jeho slovo pokoj a jeho požehnání. Po dvacet století papež posílal písemně světu slova svého učení. Dnes to bude po prvé, co na všech místech světa uslyší jeho živý hlas. S pomocí Boha, který tak údивné síly v přírodě dal dle služeb lidstva, mohl jsem připravit tento nástroj, který nyní ~~de~~ ^{dnes} slyšet věřícím celého světa hlas jejich společného otce. - Svatý Otče, dílo, které jste mi svěřil, vám odevzdávám. Jeho dokončení je korunováno vaší přítomností. Svatý Otče, nechť svět slyší Váš hlas."

Uplynulo několik vteřin a Pius XI. začal mluvit. Latinsky, v jazyku Církve. Obrátil se ke všem skupinám věřících: k biskupům, kněžím, řeholníkům, řeholním sestrám, k nevěřícím, odloučeným křesťanům, k bohatým i chudým, k trpícím i nemocným. Všem udělil nakonec své první požehnání rozhlasem. Slavný den skončil zasedáním v letohrádku Pia IV, sídle Papežské akademie věd. Mezi akademiky byl přiřazen Marconi.

Tak začala vysílání vatikánského rozhlasu; byla nejdříve velmi nepravidelná, spíše jen příležitostná. R.1936 byla vatikánská rozhlasová stanice přijata za mimořádného člena Mezinárodní rozhlasové unie. Na přání věřících Pius XI. dal v letech 1937-39 zesílit stanici: dal postavit nový vysílač Telefunken pro krátké vlny, který začal vysílat 25.prosince 1937. Když se po r. 1933 vatikánská hvězdárna přestěhovala do Castel Gandolfo, vatikánská rozhlasová stanice obsadila její tzv.vilu Lva XIII. Tam se přestěhovala studia a kanceláře. Studia byla spojena kabelem s basilikou sv.Petra, s náměstím a řadou dalších předních vatikánských místností. Rychlý rozkvět a rozvoj techniky vysílání žádal nové a nové úpravy též ve vatikánské rozhlasové stanici, též aby se dosáhlo oficiálního uznání na mezinárodním poli.R.1948 Ústřední výbor pro Svatý rok vyhlásil v celém světě sbírku na posílení vatikánské stanice. Holandští katolíci darovali vysílač o 100 KW pro krátké vlny. Bylo nutné zřídit nové vysílací středisko, a to mimo zdi vatikánských zahrad. V červnu 1951 Pius XII. založil Komisi pro nová zařízení vatikánského rozhlasu"; 8.října byla podepsána dohoda mezi Svatou stolicí a Itálií: Itálie přiznávala statut exterritoriality vysílacího střediska v Santa Maria di Galeria, 18 km od Říma. 17.května 1954 se začalo pracovat a 27.října 1957 Pius XII. osobně zahájil vysílání nového střediska.K čtyřem vysílačům které tam už pracují, se připojí v nejbližší době další dva: jeden je dar kolínské arcidiecéze u příležitosti 50.výročí kněžského svěcení arc.kard. Fringse a druhý je dar australských katolíků.

Vysílání vatikánského rozhlasu začala nejdříve jako příležitostná vysílání slavnějších událostí ve Vatikáně a papežových poselství světu. Brzy ale se ukázalo, že je nutné vysílat pravidelně; žádali o to též věřící. Začalo se s nejdůležitějšími světovými řečmi; byly to Rozhlasový bulletin, pak Katolická informační služba. V lednu r.1940 se vysílalo už v deseti řezech. Vysílání rozhlasu byla svěřena kněžím rádu Tovaryšstva Ježíšova. Když vypukla druhá světová válka na přání Pia XII. vatikánská rozhlasová stanice se stala tribunou Informačního střediska pro hledání válečných zajatců a nezvěstných. Při tom ale nepřerušila svá vysílání, která v oněch smutných chvílích byla tolka zdrojem klidu a radosti. Pravidelná vysílání ještě rostla; celosvetově se vysílalo 10-12 hodin denně. Po druhé světové válce vatikánská rozhlasová stanice se stala obrazem katolické Církve: dnes vysílá v 29 řezech; má 303 většinou čtvrtodinových vysílání. Velké místo v nich má i 1948. *(Al. 1948 tuž až do r. 1949 bývaly. Toto mýlné m. m. m. řečen
být - v pořadu v. r. 1949.)*

mají země za železnou oponou: 17 jejich řečí má pravodelná vysílání. ↗
Denně jsou v odpoledních hodinách vysílány rozhlasové noviny v sedmi řečech.
Od r.1952 je vysílán denně růženec, latinsky; zprávy o jeho dobrém poslechu
přicházejí i z velmi vzdálených zemí. Od r.1940 je vysílána každou neděli mše
svatá s kázáním v některé z řečí za železnou oponou - druhou ^{v měsíci} neděli je vždy
české kázání; po latinské mši je též vysílána mše svatá v některém z východ-
ních obřadů. Od r.1950 je vysílán každý čtvrtek koncert symfonické a duchovní
hudby. Hlavním účelem vatikánské rozhlasové stanice je šířit papežova slova
a doprát věřícím alespoň v duchu být přítomni hlavním vatikánským slavnostem
Pius XI. pronesl asi 27 řečí rozhlasem; počet rozhlasových poselství Pia XII.
přesahuje 200. Nynější sv.Otec Jan XXIII. úměrně už předstihl své dva před-
chůdce; za něco víc než dva roky svého pontifikátu pronesl 50 rozhlasových
poselství. Všechny hlavní slavnosti ve Vatikánu jsou vysílány též vatikánským
rozhlasem. Tak např- byly vysílány nepřetržitě zprávy o zdravotním stavu
Pia XII. v posledních dnech jeho života a nakonec i zpráva, že vydechl napo-
sled. Byly vysílány obřady jeho pohřbu, zprávy o průběhu kokláve, jeho zakon-
čení, první rozhlasové poselství Jana XXIII. a jeho slavná korunovace.
Vatikánský rozhlas děkuje Bohu za to, co za 30 let svého života mohl vykonat
pro Boha, pro Církev a pro viditelnou její hlavu na zemi, pro vítězství dob-
ra a pravdy a tomuto svému úkolu zůstane věren i v budoucnu.

*Deutsche
Funk*

lín a společnost: Rundfunk v Německu, kdežto v oblasti

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V oboru ráno sv.Otec vykonal návštěvu v římském semináři, aby se pomodlil u obrazu P.Marie, Matky božské naděje, jejíž liturgická oslava připadala na tento den. V domácí kapli krátce promluvil k shromážděným bohoslovcům. Svatý Otec vykonal tuto návštěvu v římském semináři na svátek P.M. Matky božské naděje též loni a předloni. - Na sobotu 11.února připadalo 32.výročí uzavření Lateránských smluv mezi sv.Stolicí a Italským státem. Ve Vatikáně byl sváteční den a oficiální budovy jak vatikánského tak i italského státu byly ozdobeny vlajkami, Pro členy diplomatického sboru uspořádal recepci velvyslanec Itálie u Sv.stolice Bartoloměj Mingone.

Kolinský arcibiskup kard.Frings vyzval své věřící, aby velkomyslně přispěli na pomocnou akci ve prospěch Konga. Kard.Frings prohlásil, že on osobně bude spravovat fondy, které se sejdou na tento účel. Už minulý měsíc německý episkopát ~~zákonitě~~ pro Kongo milion marek ze ~~fondu~~ boje proti hladu a nemocem ve světě.

V pátek večer skončila 4. schůzka mezinárodního spolku kat. pro rozhlas a TV v Monte Carlo. Sám kníže Ranier odevzdal ceny nejlepším filmům odměněným v soutěži tlevizních filmů s náboženským motivem. Byly odměněny tři filmy: Legenda o Beatrici, flámské sekce belgické TV v třídě dramatu; v třídě poučných filmů filmu mnichovských studií Bratr Alfons, v třídě dokumentárních filmů italský film Italské misie v Asii. Cenu kritiky dostaly dva filmy: Mluví kameny německého studia v Baden-Baden a Příč starých panen.

Tříkrálová sbírka rakouské katolické mládeže ve prospěch Korey vynesla témař 4 a půl milionů šilinků. Budou z nich postaveny dvě odborné školy a dva sirotčince. Ap.administráto v Taipehu na Formose kard.Tien poslal sv.Otci žádost o duchovní a hmotnou pomoc ve prospěch hladovějících Číňanů. Miliony a miliony lidí nemají ani jídla ani oděvu; ale nejvíce potřebují otcovské útěchy Vaší svatosti. Dej Bůh, aby se změnila tvrdošíjnosc komunistických vedoucích a brány Číny se otevřou pomoci, jež bude poslána ze svobodného světa.

Kapitulní vikář mnichovské diecéze a generální tajemník přípravného výboru pro konání světového eucharistic ého sjezdu mons.Jan Neuhäsler; odevzdá sv.Otci

sbírku dokumentů sjezdových. Nekolik set fotografií hlavních sjezdových slavností, zvukový záznam řečí, které byly proneseny na sjezdu a texty liturgických shromáždění. Sbírku dokumentů sestavil osobně arc.kard.Wndel, který osobně chtěl vše odevzdat sv.Otci na ~~základ~~ důkaz vděčnosti bavorských věřících za to že souhlasil s tím, aby sjezd se konal právě v Mnichově. (Mn. Neuhäsler odevzdal sv. Otc. sv. řeči, výroční proklamaci, která by měla být uvedena v základu, a která byla povídána mnoha jinými proklamacemi. V této se dnes počítávalo mnoho lidí,

Břichov. Žení svat. vln. Pms.

do výroby v roce 1948 byla v Československu vydána kniha "Vlastnosti a využití kříže" s podtitulem "Kříž v duchu sv. Jana Křtitele". V tomto díle je uvedeno, že kříž má vlastnosti, které mohou být použity pro lečení různých chorob. Kříž je označen za "zázračný" a je nazýván "křížem sv. Jana Křtitele".

Vst. d. 10 R. zpráv zpráv int. kříž o něj sv. J. K. & sv. J. K. kříž
kříž.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium
totalitních režimů

25. ledna 1959 v basilice sv.Pavla za hradbami svatý Otec Jan 23. po prvé řekl celému světu, že se rozhodl svolat církevní sněm. Zpráva se rozletěla do všech světadílů.Jen málo z těch, kterým záleží na opravdovém blahu lidstva zpráva nechala lhostejnými.Vyvolala souhlas u katolíků i nekatolíků, vyvolala i nesouhlas. Ře uplynulých víc než dva roky sv.Otec této velké záležitosti svého srdce věnoval veškeren svůj zájem; snad není příležitosti - listu nebo audience, při níž se alespoň slovem nezmíní o koncilu. Naposled 2.února: rozhodl, že ze svící hromniček, které mu jsou tradičně odevzdávána na svátek Očištování P.Marie, tři pošle do ~~kazemat~~^{hl.mesta} všech států světa: budou při pomínat věřícím jejich povinnost zajímat se o průběh přípravných prací sněmu a modlit se za jejich úspěch.Podobně i minulého roku poslal svící do předníc poutních míst světa: i tam vyzývají k modlitbě na úmysly sv.Otce. Mnoho si svatý Otec očekává od tohoto sněmu: nový rozkvět křesťanských mravů, posílit víru, nauku, církevní kázeň a náboženský život, dát mocný přínos k obhajobě a posílení těch zásad křesťanského rádu, jimiž jsou prodchnuty a o něž se opírají rozvoj a řízení občanského,hospodářského, politického i sociálního života. Koncil bude konečně výzvou odloučeným bratřím,aby se vrátili do svého otcovského domu.

Příprava sněmu vykonala už velký kus práce. Nedlouho po vyhlášení, že sněm bude konat, sv.Otec jmenoval předpřípravnou komisi: Ta poslala víc než 2 000 dotazníků biskupům,kat.universitám a fakultám a předním teologům.Z odpovědí budou vybrána téma pro sněm. Tato fáze předpřípravná skončila minulý rok: 5.června ap.listem Superino Dei nutu a řečí v bas.sv.Petra Jan 23. zahájil vlastní přípravnou práci:jmenoval 12 komisí a 3 sekretariáty;nejvýznamnější je mezi nimi ústřední přípravná komise,jíž předsedá sám sv.Otec.Jen tato komise má na 120 členů. Mezi sekretariáty vyvolal největší ohlas sekretariát pro sjednocení křesťanů,předsedá mu kard.Bea a ~~jeho~~ tajemníkem je Holanďan mons.Willebrands. Koncem listopadu komise a sekretariáty měly na 700 členů ,též několik laiků;členové a poradci zastupují opravdu celý svět. Všichni se sešli po prvé do Říma 13.listopadu.V audienci se příjal v basilice sv.Petra sv.Otec a pronesl k nim významnou řeč. Druhé zasedání všech komisí se podle některých bude konat na začátku postní doby. Komise pilně pracují,takže občas někteří novináři se domnívají že už vědí,kdy práce skončí a kdy dojde k svolání samého koncilu. Aniž bychom chtěli zklamat jejich dobrou vůli,můžeme jim říci,že činí jen dohady.

všeobecný sněm bude dílo celé Církve, všichni, biskupové, kněží i věřící mají napomáhat k jeho zdaru, podle možností a stupně každého, tak to svatý Otec znova a znova opakuje. Jeho zdar bude více dílo Duchha svatého, samého Boha. ne tak nás lidí; avšak přesto musíme dát svou spolupráci: především modlitbu aby vyvolálalespoň tu duchovní obnovu; kterou od něho očekává sv. ~~xxx~~ koncil ~~xx~~

Otec. Máme mít zájem na přípravných pracích koncilu, seznamovat se s dějinami koncilů, uvědomit si, co koncily jsou a co nejsou. Tento svůj zájem o zdar sněmu ukážeme péčí o osobní posvěcení: ke zdaru, pravil sv. Otec 13. listopadu nic nepřispěje účinněji než úsilí dohnout svatosti, nepřekážet činnosti milosti ve svém srdci, za zdar sněmu obětovat i nějaké umtrvení, odřeknutí si. S vědectví křesťanského života: obnova mravů nebude úcinek doteku nějakého kouzelného proutku, je nutné ji uskutečnit trpělivou a vytrvalou prací den co den. ~~XXXIX~~ ^{Naše} vírem ^a ^{si} životem musí navzájem odpovídat. Naši osobní obnovou i Církev zazáří ve své nové kráse jako by byla omlazena.

Vytrvalá modlitba, osobní, společná, aby milost Páně předcházela, osvěcovala a zapálila ty, kdo už byli povoláni nebo ještě budou povoláni podat svůj přinos svými znalostmi nebo radou rozhodnutím koncilu. Ve své první encyklike sv. Otec prosil zvl. o modlitbu růžence na tento svůj velký úmysl.

Zajímat se o přípravu sněmu, modlit se za jeho zdaru. Tento měsíční úmysl Ap. modlitby by se měl zvláště dotknout vás, kteří žijete ^{jakoby děleni od} srdce Církve, jímž je Řím a viditelný Kristův zástupce na zemi. Svými oběťmi a modlitbami, a zvl. svou věrnosti Kristu a Církvi za všech okolností, i za ztrátu hmotného prospěchu, osobní svobody, připravujete jeho zdaru. Cílem sněmu není žádné organizování fronty proti komunismu, sněm je čistě vnitřní záležitost Církve; avšak je zároveň pravda, že když se posílí Církve vnitřně, když my, její členové se obnovíme ve své věrnosti, s tím větším odhadem půjdeme do boje proti nepřátelům Církve, kteří jsou i našimi nepřátele. Církev žije, i dnes, doveďte se přizpůsobit každé době, překoná i dnešní revoluci myslí a srdečí. A zvítězí nad všemi moderními -ismy a systémy. Žije, vládne, kraluje vítězí spolu se svým zakladatelem Kristem. II. vatikánský sněm bude toho znamením a předzvěstí.

ústav pro studium
totalitních režimů

12/2/61

Quinguagesima

Vážení posluchači, drazí bratři a sestry v Kristu!

43/1

Minulou neděli jsme četli v mešním evangeliu: Vám je dán oznáti tajemství Božího království. Tato Spasiteľova slova si musíme uvědomit právě dnes při meditaci o tajemství utrpení Ježíše Krista a jeho smyslu pro naše vlastní bolesti a starosti. Dostalo se nám nesmírné milosti; můžeme věřit a ve víře poznávat tajemství království Božího. Nikoliv vlastními silami a vlastními zásluhami jsme se propracovali ke křesťanské víře. Byl to Bůh, který měl první iniciativu - který nám vyšel vstříc, volal nás a oslovil nás svou láskou a vliil do naší duše ono tajemné světlo a moc, abychom mohli věřit. Vážíme si stále více jeho otcovské lásky, hlavně když vidíme, kolik našich bratří a sester ve světě čeká doposud na Jeho milost. Bez milosti a bez víry bychom nikdy nemohli nahlédnout do tajemství svatého Kříže. Křesťanství by nám zůstalo nesrozumitelné a uzavřené. Pobuřovalo by nás snad, tak jako poburuje a někdy i odpuzuje ty, kteří nemají víry a v jejichž srdci nežije milost. Jak bychom bez pevné víry mohli pochopit Ježíšova slova dnešního evangelia: Hledě - říká - jdeme zhůru do Jerusaléma. Tam se splní všecko, co stojí v proročích o Synu člověka: Bude vydán pohřben, bude potupen, ztýran a popliván, zbičují ho a zabijí, ale přesto třetí den vstane z mrtvých? Bez víry bychom na tom byli jako tehdy apoštolové, o nichž evangelista napsal, že "ničemu z toho neporozuměli, smysl této řeči jim zůstal zastřen".

Křesťanská víra nám říká, že Syn Boží Ježíš Kristus nás svým utrpením, smrtí na kříži a svým zmutvýchvstáním spasil a zachránil od duchovní smrti. Kristovo utrpení a kříž patří k těmto týkajícím se srdce křesťanského náboženství. Nepohoříme se, nerozumíme-li hned všem skrytým a utajeným souvislostem Božího vykoupení. Jsme-li sami přislepí od pozemských měřítek, neobviňujeme - jako činí někteří - křesťanské tajemství z krutosti a z rozporů. V pokorné víře a s hlubokou láskou v srdci k Ukřižovanému Spasiteli zamýšleme se a rozjímejme spíše nad tím, co chtěl říci v dnešním evangeliu svým apoštolum a i nám, když jim přepověděl své utrpení, smrt a vstání z mrtvých.

Ježíš Kristus znal dobře, co je v člověku. Znal dokonale lidskou bídu a zatvrzelost srdce i rozumu. Věděl, že nesmírně a často překrouceně chápe nadpřirozený smysl křesťanského poselství. Bylo nutné, aby zasvětil své

přátele a apoštoly do záměru Božího a do Božího plány vykoupení. Nikoliv politická vzpoura, nikoliv hmotná slává, moc a blahobyt jsou smyslem a cílem království, které přišel založit na zem. Kříž, na měmž zemřel za naše chřichy, je znamením a ústavou nové ~~ámluhy~~ Boha s lidmi.

Bez víry bychom byli v koncích se svým rozumem před tajemstvím Kříže. Ale nyní víme, že Kristovo utrpení a smrt jsou největší, ba jedinou skutečnou revolucí v dějinách lidstva, která opravdu zvítězila nad zlem a osvobodila člověka. Člověk se zamotal a stále více zamotával svou hříšnou vzpourou proti zákonu Božímu do spletiva svých pavučin, prohluboval si stále více svůj hrob, šířil své vlastní peklo a množil svou vlastní bídu... Když přišel Bůh-člověk, aby vyvedl bloudícího člověka z cest smrti, lidé byli tak slepí, že neviděli jeho božskou tvář a nepoznali jeho zázračnou lásku. Vzepřeli se a dopustili se největšího zločinu, jaký se kdy udál na zemi : spáchali bohovraždu. Je to snad nejnižší bod lidské býdy a zvrácenosti. Zde se však ukázala a zazářila do celého vesmíru, prostoru a času vykupitelská moc Boží lásky. Zde se projevila revoluční síla, která dovedla navždy převratit řád zla, hříchu a pekla. Ježíš Kristus, Bůh a člověk, přijal dobrovolně a z lásky k nám utrpení a smrt, aby zlomil naždy jejich moc. Tak největší zločin spáchaný člověkem v dějinách se stává zdrojem a nevyčerpatelným pramenem života a spásy. Stává se jediným pevným bodem v kolotoči bloudícího stvoření. Tak jednal Bůh. Toto je milost a láska Boží, která je silnější než všechny mocnosti zla a pekla. Na kříži uskutečnil Bůh to, co neuskutečnila žádná jiná revoluce. Boží revoluce se liší od lidských převratů právě tím, že neprolévá krev druhých nýbrž že obětuje svou vlastní krev za druhé; že z vrahů a spojenců zla činí své bratry a spojence Lásky. Je proto pravda, že všechny revoluční převraty naší společnosti, které se nezrodily z probodeného srdce Našeho Spasitele, nejsou vůbec žádnými převraty, nejsou vítězstvím dobra a spravedlnosti, lásky a milosti, nýbrž upevněním starého otroctví, uzákoněním nesmyslného utrpění a vládou nespravedlnosti.

Draží bratři, reviduje Boží lásky trvá dodnes. My křesťané jsme se ji upsali a zápasíme za její vítězství. Toužíme - jako všichni lidé - po svobodě, nejen vnější a politické nýbrž hlavně po svobodě srdce - po

nezávislosti na zlu. Dosáhneme ji jedině srkze Kristovu obět na kříži, která se z jeho vůle nekravě obětuje na našich oltářích. Chceme žít. Odmitáme smrt. Kristus vítěz nad smrtí přemohl ~~je~~ smrt - pro nás. Bojujeme proti bolesti a utrpení. Kristus na Kříži nám ukázal, že je můžeme proměnit v sílu a ve vykupující pramen vody živé.

Obžalovali křesťanství z pasivního postoje a z hlostejnosti k trpícímu člověku. Řekli, že křesťané čekají na zázrak z nebe, který nepřichází. Prý přijímáme nespravedlnost na světě jako vůli Boží a prý se sebemrskáčky ponořujeme do své býdy. Tyto obžaloby jsou nespravedlivé. Mohla je vyslovit jen ústa těch, kteří nesou ve svých srdích prášnatu po Bohu a peklo. Křesťan nemůže čekat se založenýma rukama před zálem. Nikdy nesmí uzavírat kompromis s hříchem a s jeho plody, to je se smrtí, bolestí, nemocí a bídou. Náš boj se liší jistě od těch, kteří věří jen ve hmotu a její věčný, nesmyslný pohyb. Bojujeme za spásu člověka - a našim spojencem je sám Bůh. Víme, že výkoupení našich bratří se uskuteční též skrze naši lásku a naši obět. Láska k bližnímu není pro křesťana planým zvukem - je to první zákon jeho života. Nikdo nemá větší lásky než ten kdo položí svůj vlastní život za bratry; nikoliv ten, které ~~smrcuje~~ ^{vede} války, popravuje a žaláruje. ~~Toto je~~ ^{je} křesťanský způsob dělat revoluci. Je mnohem těžší než jsou revoluce světa, protože od nás žádá začít u sebe; a neslibuje nám ráj na zemi - žádá obět a kříž. Je to však cesta jedina, neboť je to cesta, po níž šel sám Bůh.

Pěsto týden vstoupíme do postní doby. Chceme častěji soustředit svou modlitbu na tejsmoství kříže. Kristův kříž vidí ještě je vašich rodinných bytech. V něm najdete opět oporu pro své kolísající naděje a pro svůj těžký a někdy i trpký život. Jste často zklamáni lidskými sliby. ~~Všechna~~ slova o novém rádu a o spravedlnosti se opět ukázala jen slovy. Svou vírou, modlitbou a častou účasti na oběti msi svaté spojte se Ježíšem Kristem. On vám dá silou upevnit spravedlivý rád ve vašich srdcích a ve vašich rodinách. Tam ^{je} třeba začít. Vaše ~~utopení~~ nebude marné - bude-li zapojeno na jeho Kříž a položeno na jeho oltář. Bude proměněno v nošou a vítěznou naději - a stane se kvarem i pro naši společnost, která tvoří dnes své tělo ze železa a o ocele, ale která potřebuje též křesťanskou duši. Vaše víra a vaše obět může tuto duši stvořit.

12-2-61

441

Před třiceti lety [o půl páté odpoledne] 12. února 1931 po prvé se ozval z toho mikrofonu hlas sv. Otce Pia XI. Uvedl ho Vilém Marconi, který osobně řítil stavbu přístrojů vatikánské rozhlasové stanice. Papežův hlas se tak po prvé nesl neviditelnými cestami prostoru.

Máme ~~příkaz~~ ještě v živé paměti ona slova, inspirovaná knihou Písma svatého, jimiž Pius XI. volal jakoby k sobě celou velkou lidskou rodinu: "Poslyšte nebesa, co říkám, slyš země moje slova. Naslouchejte všechny národy, sluchem zachycujte všichni, kteří obýváte zemi, chudí i bohatí. Slyšte ostrovy, dávejte pozor národy v dálí".

Toho dne začala papežská rozhlasová poselství; po prvé hlas papežův v dějinách bylo slyšet ve všech částech světa; dalo se to k nevypověditelné útěše katolíků, zvláště těch nejvzdálenějších a nejvíce odloučených.

Po třiceti letech, po událostech radostních i bolestných je důvodem k velké radosti a k velkému dojetí znova naslouchat oněm slovům. Otevření vatikánské rozhlasové stanice poskytlo Apoštolské stolici účinný nástroj a otevřelo nové cesty k hlásání pravdy a lásky, a k tomu, aby pravda a láska pronikly opravdu všude.

Tak tomu mělo být a opravdu také bylo. Vatikánská rozhlasová stanice, založená s prozíravou moudrostí je ve službách názorů hlasu papežova, a říká jeho ozvěny s včasné rychlostí a účinností; je zároveň výmluvným důkazem nezávislosti Apoštolské stolice, je nástrojem k tomu, aby učení papežů se šířilo do světa.

Už od svých začátků tento výplod moderní techniky byl dále ve službách vzájemné jednoty mezi národy, protože je projevem všeobecného bratrství. Od té doby hlas vycházející ze střediska katolického světa vítězil nad hranicemi států a činil vitelnějšími vědomí bratrství věřících národů ve svazku jedné společné víry, kterou všichni vyznávají, a lásky, kterou prožívají a již jsou vzorem druhým. Hlas vatikánského rozhlasu konečně zapaloval světlo naděje a útěchy v srdečích trpících. Když s mimořádnou lítostí se rozrušila druhá světová válka, hlas vatikánského rozhlasu se nesl světem se nesl svobodně, vlevoval útěchu bez ohledu na zájmy obou válčících stran, vybízel k pokoji, k jednotě a k ~~lásku~~ lásce. Znovu navazoval roztržené zbytky naděje, vysílal zprávy o neznámých zajatcích, o uprchlících a vyhnancích, poselství matek a manželek plných bolestí: pro tyto všechny hlas vatikánského rozhlasu byl mocnou poslou v temnotách nejistoty a úzkosti.

15

RádioVaticana.cz

Cesta, kterou vykonalá vat. rohlasová stanice za uplynulých 30 let je pohnutkou k velké útěše a k nesmírné radosti.

Sv. Otec pak připomněl, že původní vysílací přístroje byly v následujících letech zdokonalovány, jak to žádal pokrok rozhlasové techniky; za pomocí katolíků celého světa vat. rozhlasová stanice se mohla a může měřit s rozhlasovými stanicemi ostatních zemí a stát se plnoprávným členem rozhlasových mezinárodních orgánů. Sv. Otec děkoval za to vše Pánu, který viditelným způsobem žehná této práci; děkoval i všem, kteřich si Pán přitom slouží jako svých nástrojů: ředitelů vatikánské rozhlasové stanice jesuitů P. Gianfrascechiho, který stál u kolébky stanice a řídil ji po jeden rok, kdy zemřel; P. Soccorsiho, který byl ředitelem 19 let, do r. 1953, a konečně P. Stefanizziho, nynějšího ředitele, A nakonec rádu T.J. jehož členové spolu se spolupracovníky konají práci dne i horka.

Poslední léta viděla zrod sestry rozhlasu televise. I televize se nabídlá do služeb Svaté stolice a vysílá kdykoliv se ve Vatikánu konají nějaké významnější obřady. Vatikán nemá ~~nikam~~ ^{funkční} televizní vysílačku, ochotně teža ~~vysílačku~~ nejbližší televizní společnost italská.

Milovaní synové, taklik ~~mladistvých~~ souvisejících otázek na širokém poli rozhlasu a Televize, přivádí na mysl myšlenky, které přesahují pouhou historickou vzpomínku a několik technických údajů. Rádi se při této příležitosti chceme obrátit ke všem lidem dobré vůle a při tomto jubileu povědět trojí napomenutí.

Rozhlasové vlny ve službách věcného učitelského úřadu Církve šíří výzvu k pravdě, která jedině dovede zachránit člověka, ^{od nebezpečí} ~~znehyznout~~ nechat se strhnout smyslnými náklonnostmi, a která ho dovede vrátit jeho důstojnosti dítěti Božího. ~~Shří~~ Napomenutí mluvit pravdu a žít v ní, jak jsme to připomenuli v posledním rozhlasovém vánočním poselství.

Šíří a činí mocnější výzvu k lásce, k vítězství ve vzájemné úctě nad hraničemi státními, národnostnímu, nad sociálními rozdíly; volají k velkému statku jednoty, ^k vzájemné spolupráci a k svorné a činorodé dohodě.

Poučují konečně o pravé hodnotě vědy, zaměřené ne ~~na~~ tak aby sloužila něčí technice, která může násilně zvrátit řád přírody a ohrozit bezpečnost člověka, nýbrž k pokojnému odhalování a opanování tajuplných sil, jež Bůh skryl v stvořeném světě, aby byly člověku pomocí, a aby přispívaly k jeho povznesení a k trvalivému pokroku.

Tato přání, která dnes tryskají z našeho srdce; nechť nesou poselství nové naděje do budoucna.

To vše nechť vás povzbuzuje, abyste pokračovali v práci, s důvěrou a vytrvalostí. Pán bude s vámi, učiní vaše úsilí plodným, které naše děti celého světa.
mlhavá mluv

K nim jdou naše myšlenky; děkujeme autoritám a mezinárodním orgánům za přízeň se kterou provázely vat. rozhlas za 30 let jeho dějin, s radostí v duchu objímáme celou lidskou rodinu apoštolským požehnáním: posíláme je zvláštním způsobem dětem, dělníkům, nezaměstnaným, nemocným, tak aby všichni dosáhli plné míry Božích darů. /Ef 3,19/.

V. M. učil m. knkt. - a m. knkt. v. mluv m. ch. p. p.

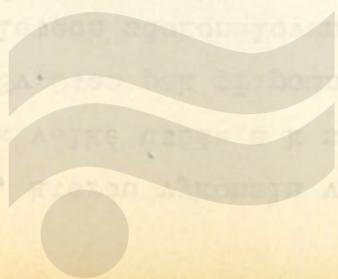
je v. p. j. r. k. blesw. v. m. ř. v. m. u. m. l. u. a. p. p.

v. p. m. l. v. a. v. m. l. v. m. l. 30. g. j. g. h. - a. m. m. -

(K. K.)

V. V. I.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

..zprávy z katolického světa: EM. Svatý Otec Jan 23. udělil v pondělí dopoledne zvláštní audienci římské faráře a postní kazatele. Svatý Otec pronesl delší italskou řeč, ve které jednal o ~~pramenech~~ kázání, o kázání samém a o tématu letošních postních kázání. Obsahu proslovu sv.Otce si všimneme bliže v našem čtvrtletním kněžském vysílání.

VM. V celém vatikánském městě se konají velké opravné práce. V minulém roce bylo pracováno především v samém paláci: byl renovován tzv. konsistorní sál a zavedeno tam automatické řízení ~~vzduchu~~^{teploty}. V třetím poschodí paláce v soukromých papežských místnostech byl vytyčen malý filmový sál s nejmodernějšími úpravami. Ústřední topení bylo zavedeno do kaple sv.Pavla. Na náměstí zvaném Římských prvnímučedníků na zemi vat.státu byly dokončeny vykopávky, které měly za cíl odkrýt staré základy obelisku, jenž stál uprostřed Neronova cirku ve Vatikánských zahradách. Základy byly odhaleny v hloubce 10 metrů. Vykopávky potvrdily, že ~~okna~~^{v blízkosti} vělechrámu sv.Petra stál Neronův cirkus, a okolo něho zahrada, ve kterých byli upáleni křesťané jako ~~zivé~~^{pochodně}.

Rím. Zástupci 20 řádů a kongregací, které se řídí řeholní sv.Benedikta vykazovali v neděli pouť k hrobu sv.Pavla v stejnojmenné bazilice zvané hradbami Pouť byla obětována za zdar II.vatikánského sněmu a za návrat odloučených křesťanů k jednotě Církve. Při obětování generální prokurátori jednotlivých benediktinských kongregací odevzdali celebrantovi slavné mše svaté opatovi mons.D'Amatovi dar svatému Otci, určený pro chudé. Chtěli tak následovat příklad svatého Pavla: ten všude kde kázal, dal konat sbírky pro potřebné bratry ve víře. Pouť benediktinů byla konána v rámci oslav 1900.výročí příchodu sv.Pavla do Říma.

Austrálie. Australská strana práce na svém nedávném sjezdu konaném v Canberře vyslovila přání, aby vláda poskytla finanční podporu všem soukromým školám. Členové strany se domnívají, že by nebylo spravedlivé, podporovat jen ty školy, které přijímají státní školský program.

Kuba. Podle zpráv světových tiskových kanceláří min.předseda Kuby Fidel Castro v řeči k členům poradní rady zestátněných společností znovu vyslovil ostré útkoy proti kněžím a kubánským katolíkům.

Spoj.státy. Sekretariát ^{am.katolíků} pro povznesení rodinného života chystá dopisové kurzy připravující mladé snoubence na manželství.

Belgie. Belgický primas kard. van Roeij věnoval svůj postní pastýřský list výzvě k úctě k pravdě a k jejímu zachovávání slovem i skutkem. Pastýřský list je poměrně krátký; kard. van Roeij v něm též mluví o prožívání naší svaté víry a o výchově v rodině. Je vyhrazeno naší době zatemnovat ~~marxismus~~ náboženskou pravdu. Kard. Van Roeij poukazuje na filosofické dílo německých filosofů Kanta, Hegla, Fichta a Nietzscheho: svou ~~filosofií~~ filosofii zdeformovali lidský rozum a zatemnili světlo pravdy. Z jejich systémů se mohly zrodit nacismus a marxismus. Zvláště marxismus je nyní velkým nebezpečím pro Belgii; kard. van Roeij vyzývá k modlitbám a obětem na úmysl, aby Pán chránil Belgii před Marxismem.

Ka d. Feltin ve svém pastýřském listě mluví o povinnostech katolíka vůči vlasti. Církev nežadá, žádné nadřazování se strany katolických poslanců, chci jen to, co jí je nutné k tomu, aby mohla vést své věřící k nadpřirozenému cíli. Když Církev uděluje pky, činí tak, aby chránila hodnoty, jež vytvářejí osobní a sociální existenci člověka a jsou nepostarádatelné pro společné dobro. Kard. Feltin dále se zmíňuje o křesťanském pojetí státu: Papežské výroky dávají státu úkol být podporou a pomocí. Církev nepřijímá liberalismu, který ponechává stát na pospas hospodářských, sociálních, apolitických sil a vyvolává chaos. Ale odmítá též totalitní řízené hospodářství a plánování hospodářského světa ze strany státu, udržuje si rezervy stran zestátnění, třebaže přiznává, že v některých případech zestátnění má své oprávnění. Je třeba si vždy být vědomi, že společnost je pro člověka a ne člověk pro společnost. Společné dobro ve státě není nad dobrem jednotlivců, kteří stát vytvářejí. Tím že žádá na státě, aby měl v úctě neznicitelná práva člověka, Církev ví, že přivádí stát k tomu, aby sloužil, a to je jediný jeho existenční důvod.

Lurdy. Letošní mezinárodní pouť letců do Lurd se koná 10. a 11. června. Překávají se zástupci předních civilních i vojenských leteckých společností ze všech částí světa. Velká pouť vojáků ze zemí Severoatlantického smlouvy bude letos uspořádána ve dnech 1. až 7. června. Pouti bude předsedat kard. Feltin z Paříže, o dinař kat. vojáků ve francouzské armádě. Pouti se zúčtuje též velký počet nemocných vojáků a invalidů ze světových válek. Většina účastníků bude z Francie; francouzské vojsko poskytne též město, které poskytne přistřešení pro 50 000 vojáků.

italská sekce vat. rozhlasu chystá pro postní dobu řadu zvláštních vysílání Postní kázání pronese střídavě sedm biskupů; ve Svatém týdnu promluví 7 kardinálů arcibiskupů předních italských měst, mj. římský provikář kard. Traglia, milánský arcibiskup kard. Mántini, boloňský kard. Lercaro a janovský kard. Siri.

Svatý Otec Jan 23. se v úterý dopoledne zúčastnil zasedání teologické přípravné komise pro II.vat.sněm. Sv.Otec sledoval práce komise a závěrem zasedání poděkoval přítomným za jejich obětvanu práci. Dnešní L'Os. Romano přináší další jména biskupů a prelatů, kteří byli jmenováni členy nebo poradci koncile lových komisí.

Na pondělí 13.února připadalo 40. výročí konsekrace biskupů mons. Karla Kmetka z Nitry, Mariána Blahy z Banské Bystrice a Jana Vojtaššáka ze Spiše.

Konsekroval je dnešní kard. Klement Micara, tehdy ap.nuncius v Praze. Kard. Micara poslal pozdravný list ústředí slovenských katolíků v exilu a jím všem snažením a utrpením a protivenství slovenským katolíkům ve vlasti, kteří svou věrnost Církvi musí dokazovat

Arcibiskup koadjutor z Florencie mons. Hermenegild Florit píše ve svém posním pastýřském listě, že člověk nežije jen z materiálních statků. Potřebuje též duchovních hodnot, které nelze ničím nahradit, jejichž hlad nelze nikdy ukojit, právě naopak hospodářským pokrokem jen roste hlad po nich. Tím nechce me odsoudit hmotný blahobyt: chceme jen říci, že když katolík nasadí vše, jen aby hledal blahobyt a smyslné radovánky, pak se octne daleko od té vnitřní cely, jak o ní mluvila svatá Terezie, v níž jedině se lze radovat z pokoje Božího, který přesahuje všechno lidské pomyšlení. Mons. Florit vybízí odpovědné činitele, aby dali občanům školy, knihy a pomůcky, odpovídající požadacké stránku. a nadějím, ale ať vychovávají lidí v jejich celistvosti, ne pouze jednu jejich věřící farnosti P. Marie Královny andělů v Toucoing ve Francii odevzdali francouzské charitativní organizaci Cesours Catholique 25 000 franků pro hladovějící konžské obyvatelstvo. Obnos se vybral ve třech týdnech: velmi se o to přiřinili členové spolků katolické mládeže tím že prodávají starý papír a hadry.

Katolická sociální nauka je jediná druhá možnost proti komunismu, prohlásil Emil Maspero, výkonný tajemník Latinskoamerického sdružení křesťanských odborových sdružení na konferenci v San Juan na Portorico. Věříme, že rozhodující boj se odehrává ne tak mezi kapitalismem a komunismem, ale mezi komunismem a křesťanstvím. "Maspero koná turné státy lat.Ameriky a dělá propagandu pro XIV. světový sjezd sdružení křest.odborů, který se bude konat v Paříži ve dnech 27.áervna až 1.července

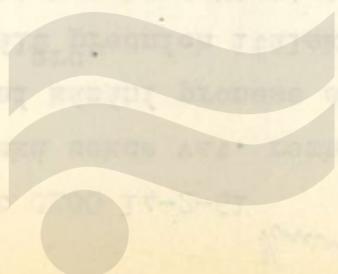
v. o. Jr 23. zkončeného 1° ze 4 let. město vzniklo přestavbou;
zřízeno bylo bratří w. Josefa Krt. de Rosas, kteří vzniklo ^{Mn. spisová se}
Tento byl založen v roce 1840; tles město vzniklo ^{zdejší doby} po roce, kdy
mělo mít méně než 4000 obyvatel. ^{zdejšího} bylo první město v Argentině
s výše obyvatel 1000.

V letech 1860 až 1870 bylo vzniklo mnoho měst a již mnoho jich je v současnosti
a dnes. - b. J. Krt. de Rosas byl město založeno. V 13 letech mělo
ob Río, zde bylo 2 jih města dnešní. Toto bylo když bylo město založeno;
zdejší první město mělo název Rosas. Bl. vzniklo v roce 1860, až
když ler XII. + 1764

Dne 1. října 1860 bylo založeno. Město mělo v roce město.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

14/2 - 61

Vážení posluchači!

14/2

Radiogram!

Není náhodou, že se v posledních letech stále častěji vyskytuje na knižním trhu komunistických zemí publikace z oboru etiky. Komunističtí ideologové velmi dobře vědí, že tak zvaná socialistická výstavba nemá smyslu a není vůbec možná, nezmění-li se člověk. Věrni postulátům dialektického materialismu nečekají na samočiný vývoj a pozvolný přerod měšťáctvím zatíženého proletáře v stoprocentního soudruha, nýbrž snaží se ideologicky uspišit tento pomalý a nesnadný ~~vzrok~~^{také} ~~přerod~~. Kulturní ofensiva se nemohla omezit jen na boj proti náboženství a svobodnému umění. Přenesla se už dávno na filosofickou rovinu a v ~~uprostřed~~ poslední době zasahuje stále hlouběji i etické vědy. Komunismus se liší od všech předcházejících totalismů svým nárokem na absolutní vládu nad celým a každým člověkem; nespokojuje se jen mocenskou kontrolou společenského a horizontálního rozměru lidského života, nýbrž proniká krok za krokem i do intimně osobních vrstev lidského bytí a zmocňuje se člověka i vertikálně. Nechce jen tělo, ~~ukázku~~ prahne po duši, a po ní především. Zápas o nové uspořádání společenských vztahů a o novou tvářnost a podobu člověka se dostává takto až na samou mez svých možností. Nejurputnější boj a nejtragičtější útlak se odehrává dnes na etickém poli, kde se sváří svoboda a násilí o samo jádro lidskosti. S úzkostí se ptáme, zda se marxismu podaří definitivně přemodelovat mravní obraz člověka tak jako se mu relativně podařilo přetvořit právní a hospodářský řád východního světa.

Jednou z posledních publikací z oboru marxistické etiky je kniha autorů Karla Mácha a Martina Marušiaka: Etika a dnešek. /Praha, Svobodné slovo 1960/. Dva představitelé marxistické filosofie se v ní snaží vypořádat se s nesnadným úkolem. Chtějí obhájit existenci a možnost mravnosti a etické vědy v materialistické perspektivě a dokázat její přednosti a její primát nad etikou a humanismem nematerialistických ssvětových názorů.

Kniha není ani tolik zajímavá tím, co říká, jako spíše tím, o čem mlčí a co předpokládá. V podstatě rozvádí Engelsovu myšlenku,

že mravní normy jsou přechodné a že mají společenský a třídní charakter.

Na rozdíl od kritického postoje filosofických spisovatelů západních zemí naši marxističtí autoři vynikají naprostou a nekritickou vírou v obecně filosofické materialsitické předpoklady svých etických úvah. Marně byste hledali v knížce Mácha a Marušiaka sebemenší kapitolku či jen odstavec o gnozeologických a kritických problémech filosofického etického poznání a vědy. Autoři však plýtvají řečnickým patosem a pochvalnými dogmatickými tvrzeními jako například, že marxistická etika je "první skutečně vědecká etika/str.11/; ~~и наука о морали и этике~~ se spokojenou pýchou a samolibou blažeností prohlašuje, že marxistická teorie je vědecky nepopiratelná/ str.27/.

Vážnějším a ve vědeckém díle těžko omluvitelným nedostatkem je záměrná neznalost nematerialistické etiky literatury. Své názory o "měšťácké mravnosti" čerpají autoři z Marxe, Engelse a Lenina. S velkým zápalem a se stranickou horlivostí kritizují náboženskou morálku. Spokojují se však jen s několika ~~напоминка~~ citáty z druhé či třetí ruky; nezniňují se vůbec o moderních autorech křesťanské etiky. Dva či tři citace z Písma vytržené ze souvislosti a vyložené podle materialistické exegese nemohou zakrýt přímo nestoudnou tendenčnost a vulgérně propagandistický charakter úvahy o náboženské etice. Zdá se, že jedinou autoritou je pro naše marxisty stále ještě pobožný ateista Feuerbach.

Od dob Platonových a Sokratových až ~~поклонникам~~ dodnes nejsvědčenější cestou k integrálnímu a plastickému pochopení celé skutečnosti a k dokonalému vyjádření vědecky poznáné pravdy byl dialog. Není třeba myslet hned na přísnou dialogickou formu, jakou se vyjadřoval Platon. Jde tu spíše o ducha díla, o postoj otevřenosť a nepředpojaté pozornosti ke všem hlasům, ať přicházejí z kteréhokoliv tábora. V dialogu názorů a ~~важен~~ myšlenek roste a se tříbi sama pravda. Komunistická literatura, počítajíc v to

i filosofickou produkčí, zavrhla princip svobodného bádání a hledání pravdy. Stala se tak mumrajem a monologem jedné části světa. Dostala se i do rozporu se zákonem skutečné dialektiky a popřela fakticky kolektivní charakter poznání. Nestačí jen vytrubovat vábivá a silácká hesla o vědeckosti a neomylnosti marxistického myšlení. Tyto vlastnosti třeba denně dokazovat. Není možno podat vážný důkaz leč ve svobodném dialogu s ostatními světovými názory. u nás doma
Tento dialog chybí a kompromituje veškeré literární a vědecké tvorjení. Existuje ovšem na Západě ve filosofických akademích, na vědeckých kongresech a na universitách. A právě zde ve svobodné výměně názorů se marxismus odhaluje jako nevědecké a chatrné myšlení a utopie minulého století.

Nedostatek opravdu vědecké metody se u autorů projevu i tím, že si etické problémy přistříhávají podle metru dialektického materialismu; že se dívají na mravní otázky svými stranickými a třídními okuláry a chytře vylučují všechno to, co by mohlo ohrožovat jejich slaběnou logiku a komunistické pravověří. "Nač tolik údivu - ptají se pokrytecky - nad prostým faktom, že každý člověk cití povinnost zasáhnout, jestliže vidí, že opilec ohrožuje veřejnou bezpečnost nebo že obtěžuje ženy? Ano, lidská morálka má své společenské normy, ale to se může zdát hrozným mysteriem jen právě buržoazním báatelům... Pro normální zdravé lidí je to samozřejmé" str. 18/.

Nidko přece netvrdí, že existence základních norem mravnosti je něco nepřirozeného. Samozřejmost, obecnost a přirozenost neosvobuzují filosofova myšlení od zamýšlení ~~ale~~ nad důvody obecnosti a samozřejmosti, nad smyslem mravního jevu a nad zřídlem jeho nutnosti a závaznosti jeho imperativu. Neškodilo by vůbec, kdyby marxističtí autoři se více zamysleli nad samozřejmostí a prostorově časovou obecností některých mravních norem. Měli by si položit i tuto nepříjemnou otázkou: jak vědecky i předvědecky jistá skutečnost časové a prostorové obecnosti některých základních etických norem se srovnává s jejich tvrzením o proměnlivosti všech mravních norem. O delších vlastnostech marx. etik, ještě nám níže o tom ...

Naši autoři se všimli, že měnitelnost mravních zákonů nezle dokázat zkušenostně. Utekli se k postulátu materialistické metafysiky. "Marxismus nepopírá, - píší - že existují určité normy, jejichž základní obsah během vývoje i přes různé modifikace zůstal v hraničích téhož morálního proudu/jako úcta k starším, norma přikazující strkat se o své nezletilé děti/; odmítá však připisovat mravním normám absolutní metafyzickou nezměnitelnost". A hle jejich důkaz: "Nejsou-li vztahy mezi lidmi věčné, nemohou být věčné ani normy, které tyto vztahy upravují"/str.25/. V rozhodném okamžiku své filosofické argumentace autoři uhýbají do mlhavého názvosloví. Přáli bychom si od nich slyšet, proč a jak vztahy mezi lidmi nejsou "věčné". Už sám pojem věčnosti je nejasný a negativní a potřebuje bližšího určení. Dále by naprosto neškodilo jasnosti a vyhnuli bychom se jakékoli sofistice, kdyby se ~~jakoukoli~~ otevřeně napsalo, zda všechny ~~marxistické~~ lidské vztahy či jen některé podléhají historické proměnlivosti, zda člověk zcela a úplně je ponořen do času a do dějin, zda ani jeho podstatné jádro nesahá alespoň jedním pólem do nadčasovosti. Nepochybujeme o tom, že některé vztahy mezi lidmi se neustále mění a že se ponářejí do dějinného toku. Nemáme proto potíží uznat, že se neustále mění i mravní zákony vyplývající z těchto vztahů. Není nám však evidentní, že se mění všechny lidské vztahy. K tomu by bylo třeba, aby se proměňovala v čase i lidská ~~pravda~~ podstata, zcela a úplně; aby dění bylo před a nad bytím; aby dokonalost se rodila z nedokonalosti a jsoucno z nicoty. Zdá se nám tedy, že metafyzická přechodnost prvních obecných mravních zákonů a celého jejich obsahu je neudržitelným tvrzením marxismu, protože se zde předpokládá ona záhadná hegelovská - tak řečená dialektická totožnost bytí a nebytí ; a protože tato teze vede k popření zásady sporu a kompromituje ne-proměnlivost matematických zákonů.

Nejen etika nýbrž každá věda je podle histprického materialismu plodem své doby; její pravda je tedy historicky podmíněna a zásadně nestálá a nedefinitivní, skrzvezkrz ponořena do časové

proměnlivosti. Obraťme jednou tuto svéx materialistikou zásadu na mařkistickou "vědu". I ona je nutně produktem své doby, zásadně proměnlivá a přechodná. Své dialektické dokonalosti dosáhne ve splaynutí se svým popřením a překonáním na rovině vyšší syntézy. Můžeme se tedy těšit, že jednou z marxismu zbyde jen názvosloví.

"Základ mravnosti proletariátu a jeho strany - píší na jiném místě autoři shrnujíce své etické názory - tkví v tom, že podřizují své pravní zásady věci proletařské revoluce. Maximum mravnosti je dosaženo tehdy, jestliže se daný člen proletařského hnutí co možná ztotožní ve svém jednání s celkovým cílem proletariátu. Měřítkem mravní závaznosti je především kolektivní boj dělnické třídy proti reakčním třídám kapitalismu. I v rámci této závaznosti je ovšem třeba se řídit základními pravidly lidskosti"/str.95/. Této přece jen proletařská a stranická morálka není celou lidskou etikou. Nevíme siwe, jak se existence základních pravidel lidskosti, která stojí nad třídním bojem a jsou tedy nadtřídní, svrhovnává s tvrzením, že všechny mravní normy jsou třídní. Škoda, že autoři nevěnovali více pozornosti povaze a původu základních pravidel lidskosti a hlavně litujeme toho, že nevysvětlili poměr těchto pravidel k mravním normám strany.

Hodně místa věnuje kniha kritice náboženské etiky a křesťanství vůbec. Ani zde autoři neukázali vyspělejší kritičnost a filosofickou vyrovnanost. Právě zde máme největší dojem, že jim jde spíše o propagandu než o filosofickou úvahu. Náboženství je pro ně "fantastické zrcadlení materialního světa ve vědomí lidí", kdežto jediný marxistický ateismus je vědecké, nezáboženské, hlubší a dokonalejší vysvětlení světa. Máme opět vážné pochybnosti o vědecké povaze marxismu, když čteme na stránkách této knihy "Etika a dnešek" nesmyslné a fantastické obžaloby křesťanské morálky/str.118/. Autoři tvrdí bez jediného důkazu a v rozporu se základní zkušeností, že katoličtí misionáři v Africe tolerují mnohoženství, zatímco v Evropě hlásají monogamii; že právě v Asii a v Africe dali pohanským božstvům jména křesťanských světců a že jezuitský pokus o kolektivní

Paraguay

7

hospodaření byl taktickým popřením práva na soukromé vlastnictví. Naši autoři se snížili dokonce k opakování historické nehoráznosti o tom, že prý provinční koncil v Maçon hlasoval o otázce, zda žena má lidskou duši.

Je třeba mít opravdu dialekticky bujnou fantazii k tomu, abychom pochopili tvrzení, že v ČSSR je náboženská svoboda. Autoři se to snaží dokázat naivním poukazem na to, že komunistický režim opravuje historicky cenné chrámy, že oceňuje práci občanů bez rozdílu náboženské víry a že "organizuje i duchovní život církví"/str.113. Je asi v plném souhlase s logickou akrobací dialektického materialismu, že náboženská svoboda tkví v ateistické organizaci duchovního života. Jakýkoliv komentář je zde zcela zbytečný.

Marxismus se chlubí, že bojuje za nový profil člověka. Nepochybujeme o tom, že jeho mravní ideály jsou jiné než etický obraz člověka během kultury. Pochybuji, že marxistické ideály jsou opravdu lidské a že mravní cíle materialistické etiky odpovídají skutečnému osudu člověka, jeho potřebě štěstí a dokonalosti. Odvážujeme se tvrdit, že marxistická etika vynáší člověka jen slovy, ale ve skutečnosti rozlepštává jeho pravou podobu a odliďštuje jeho tvář. Základem mravní převrácenosti marxistického antihumanismu je materialistický a dialektický názor na svět a na člověka. Tak jako o všech kulturních a lidských hodnotách v komunistických režimech rozhoduje strana i o etických ideálech a platnosti jejich norem. Strana - absurdní abstrakce mocenských institutů - není ovšem ničím jiným než pláštíkem hrstky tyrannů, kteří si předsevzali obnovit řád otroctví ve dvacátém století a soustavně křivit lidskou povahu. Podařilo se jim v jedné části světa umlčet tisk, rozhlas, církev, básníky a umělce. Nepodařilo se jim a nepodaří se jim umlčet skutečnost a pravdu. V tom je naše naděje a jejich odsouzení.

K.V.

Zprávy: Na Popeleční středu odpoledne sv.Otec Jan 23. zavítal do bailiky sv.Sabiny na Aventině a byl přítomen liturgickému stacionárnímu kajícímu průvodu. Po návratu do basiliky sv.Otec k přítomným krátce promluvil.

Sv.Otec tak navázl na prastarou tradici,kterou přerušil papež Klement XIII. v r.1759. ~~Příští neděli~~ sv.Otec začne své návštěvy ve 4 římských farnostech cestou. v neděli zavítá do farnosti sv.Jana Křt.de Rossiho ležící podél nová Apijsk Obřady Popeleční středy byly slaveny s mimořádným leskem v Kolíně n.R. a ve Vídni.V Kolíně byla sloužena mše svatá pro katolické umělce v kostele sv.Gereona;byly provedeny ve světové premiéře náboženské skladby Pavla Breuera.Večer v Městském divadle bude premiéra náboženského dranatu Boží utopie od Štěpána Andrese.V přestávce ředitel divadla prof.Schuh promluví na téma Náboženské směry v současné literatuře.- Ve Vídni arc.kard.König sloužil mši svatou v kapli císařského paláce.Kard.König osobně udělil Popelec přítomným katolickým umělcům.

Katoličtí biskupové NSR odsuzují hedonistické pojetí řivota v úvodu k tzv.

Týdnu výchovy k postu.Biskupové se obracejí zvl.k mládeži a k dětem, a vyzývají je, aby za doby postní se dobrovolně zřekli všech radovánek a zbytečných výdajů.Rodiče mají být vzorem svým dětem a příkladem jím vést k vědomí odpovědnosti.

Dnešní L'Os.Roamno oznamuje že sv.Otec jmenoval novým arcibiskupem ve Filadelfii mons.Jana Josefa Krola,dosavadního světícího biskupa z Clevelandu.

Jak ukazuje jeho jméno, mons.Krol je polského původu.

Nejv. kongregace sv.Oficia vyhlásila osobní interdikt nad francouzským knězem Michalem Bollinem, býv.členem řeh.společnosti Kněží Nejsv.Srdce,který už před 10 lety bylo zakázáno nosit kněžský šat a byl režukován do laického stavu projeho opětovnou neposlušnostcirkvevních úřadů. ~~X~~ ~~III~~ Sířil např.

formy úcty a bohoslužby,které nebyly schváleny církevskými úřady, a také působil nebo výslovně zakázány veř. pohoršení. Více než 25 000 konžských věřících bylo přítomno v neděli obřadu biskupské konsekrace,kterou udělil nově jmenovanému světícímu biskupovi z Matadi v Dolním Kongu mons.Šimonovi Nzitovi ordinář z Matadi mons.Van den Bosch za asistence dvou konžských biskupů mons.Kimbondo a Maluly.Obřadu byl přítomen president konžské republiky Kasavubu, min.předseda Iléo a ministr zahraničí Bomboko.Býv.belgické Konga má nyní 5 domácích biskupů. ~~které~~ ~~má~~ 37 křesepi čení plán.

zprávky

Pošledně jsme vysílali první část přednášky "Hlas z Indie" od Prakashe C. Jaina, indického filosofa. Zneutrální Indie přichází upřímné zhodnocení Západu a Východu v soutěži o srdce lidstva. Jain varuje Západ před smrtelným nebezpečím světového komunismu a jeho metodami. Pokračuje takto:

"V minulosti se národy zachránili jen tehdy, když byli ochotni bojovat za nespravedlnost, agresi, porušení mravního zákona, kdekoli a kdykoliv. Ale kdo váhá nebo utíká před jasnou morální výzvou, může si být jist, že zemře ne jako martyr, ale jako pouliční pes. Jedna z největších ironií naší doby je ta, že Západ, který přísahá při svobodě, vyváží jen hmotné statky. Také jeho filmy do nich mohou být zahrnuty, neboť nevychovávají duši v žádném směru. Sovětský Svaz, který přísahá při materiálních věcech, vyváží jen víru, ideje, nejen knihy a časopisy, ale i její hmotná pomoc, je solidním příspěvkem k její propagandě. Ale ještě větší ironií je, že Západ, který sdělil tak bohatý duchovní odkaz po svých předcích, že jeho rozhled je založen na marxistickém materialismu. Zatím co Sověti byli odkojeni materialismem Karla Marxe a Fridricha Engelse, založili svou politiku na t.zv. filosofickém idealismu.

Jain si klade tuto otáčku: "Proč má Rusko úspěch?" - Rusko vyváží jen komunistické ideje. Vnucuje je světu rychlostí běžící ještěrky. Věnuje se této práci s přesvědčením jesuitského misionáře a pracuje s horlivostí křesťanských martyřů. Jeho hlavním heslem je životní úroveň, sociální a hospodářská spravedlnost, a mnoho jiných dalších věcí, jež plynou z víry v komunismus. Komunisté pracují houževnatě na nekonečném množství knih, letáků, plakátů, návěští, filmů v každém jazyce, za peněžitou cenu, kterou si může dovolit i ta nejskoupější kapsa. Komunisté propagují své ideje na mírových táborech, festivalech mládeže, protestních pochodech hladu a svobody. Zaměstnávají armádu mužů a žen, aby rozšiřovali myto ideje massově, aby obrátili, nebo rozleptali co největší počet lidí. Materiální podmínky Československa se mohou lišit od podmínek zemí od Albanie až po Tibet.

Ale podle komunistů jsou všechny tyto země zralé pro komunismus. Triumfální pochod ideje nezávisí na žádné specifické hmotné přípravě. Idea nemůže čekat na pomalé a hloupé materiální změny. Vše, co potřebuje, je žádostivost lidské mysli a srdce.

Když si Sovětský Svaz vybírá své spojence, nehledí na jejich pověřující listiny, moc, nebo prestyž. Co jej jedině zajímá, jest pevné přesvědčení kandidáta. Když přesvědčený spojenec je neznámý, nebo nízkého původu, učiní jej slavným účinnou propagandou. Když je chudý, pomůže mu k prosperitě a umístí jej ve své placené hierarchii. Když je přívřzenec neoblíbený mezi vlastními lidmi, zařídí, aby byl milován tím, že v něm "objeví" nějaké vymyšlené cthosti. Umí-li napsat nějakou frázi, učiní z něho světoznámého spisovatele. Když okopíruje nějakou formuli, učiní z něho mezinárodního vědce. Ruská propaganda je aparát, který je ochoten učinit z každého proslulého lékaře, advokáta, historika, hudebníka, básníka, nebo dokonce i kněze. Také rudé satelitní státy jsou ochotny kohokoliv pozvat do svých hlavních měst jako čestného hosta. Jen jedna podmínka je nutná: Musí věřit v komunismus a být připraven jej prosazovat mezi svými krajanými.

Sovětský Svaz vůbec se snaží zajistit si lidské mysli. Naštěstí pro něho, lidská mysl má setrvačné a samo-propagační sklonky. Uvědomělost dělá uvědomění. Jedna mysl ovlivňuje druhou, další a pod. Postupem doby myslénka konečně opanuje celé ovzduší. A skutečně, dnes celé massy lidí a národů, včetně těch, kteří kdysi Rusku ostře odporovali, podlehli základní komunistické myšlence.

~~Namírně komunistická~~ V dalším líčí Janin ~~komunistická~~ metody, jak z komunismu udělat platnou filosofii: Dnes je indoktrinovaná nejen mysl jednotlivce, nýbrž celého světa. Komunismus je prý "jedinou pravou a rozumovou filosofií, a Sov. Rusko s Rudou Čínou jediní praví nositelé pokroku. Kapitalistický tisk ve své duchovní jednotě, chodí kolem komunistických vůdců po ~~špičkách~~ špičkách a činí je středem světové pozornosti. Věnuje komunistickým politikům a křiklounům celé úvodníky. Jejich obrázky jsou vždy umís-

těny na čestném místě. Novináři závodí o exklusivní rozhovory s nimi.

Protikomunisté, kterým je spílano reakcionářů, válečných štváčů, bláznů, maniaků, fanaticů, špiónů, buržoasní~~ch~~ sebranky, jsou pronásledováni a je proti nim štvána veřejnost. O nich se nikdy nemluví v kapitalistickém tisku. Kolik lidí na Západě může jmenovat alespoň jednoho solidního protikomunistu z Indie, Pakistanu, Burmy, nebo vůbec z Asie? A i když se o nich zmíní, líčí je jako neurotiky, kteří vidí komunistu ~~pod každou kůží~~. "Dnes," říká Jain, "marxistický způsob myšlení se stal jednímou známkou vážnosti, jediným přijatelným měřítkem, základní společenskou nutností a bez marxistické výzbroje je těžko, ne-li vyloučeno, získat společnou reputaci.

Komunistická filosofie se zmocnila Západu. Nejpádnější, důkazem toho je, že téměř universální odpor k ryzím protikomunistům. T.zv. liberálové se těší nesmírné mezinárodní prestyži a jsou vítáni po celé zeměkouli s kyticemi. Při formálním společenském styku ~~jm~~ hlavním měřítkem není přesvědčení jednotlivce, nebo způsob jeho myšlení, nýbrž jeho společenské postavení. Dnes, alespoň v asijských zemích, pouze komunistické strany a jejich společníci mohou udělit jakékoli společenské postavení nebo populáritu. Zřejmě vysvědčení o zásluhách, udělené Moskvou si lze nejpohodlněji vyzvednout na Západě.- Ale jsou i lidé bez takových legitimací, kteří hájí Maďarsko na základě Suezu, okupaci Tibetu na základě Alžíru, nebo protože ~~prý~~ Rudá Čína ^{byla} nedostala křeslo ve Spojených Národech. Hájí Stalinův teror, že prý byl obklíčen kapitalisty a nyní hájí Kruščova, protože Stalin umřel.

V dalším líčí Jain, jak je názor o Západu překroucen: Společenská vážnost je měřena buď počtem akademických diplomů, nebo knih, či článků, který dotyčný napsal. Tento postup na Západě však poškozuje morálku studentů a vedoucích kulturních misií. V některých západních státech úředníci na ministerstvách kultury nemohou zřejmě upotřebit rozhled a názory žadatelů, poněvadž nejsou z těch, kteří by četli žadatelovy knihy, nebo se

obtěžovali zjistit jeho přesvědčení, nebo názory. Není divu, když tito studenti, nebo kulturní vedoucí se vrátí z misií domů, píší proti kapitalistickému systému vlastní země, o fašismu doma, o racismu, alkoholismu, zločinnosti mládeže, o demoralisujících divadlech. Čtenáři myslí, že vše je jistě pravda, když přece pisatelé jsou očití svědkové těchto hříchů.- Ale možná, že to vše se dělo zcela nevědomky, nebo dokonce ve snaze o "vysokou politku". Co ale člověk má říct, když západní novinářský veterán hanobí ty, kteří riskují vše v boji proti komunistické totalitě? Mnozí z těchto světoběženců získali "svůj" názor z komunistického tisku z Moskvy nebo z Pekingu. Ideální ilustrací toho je článek v jednom západním časopise o Dalai Lamovi, osobnosti, která je široko daleko uctívána jako ztělesnění Budhy. Příslušníci jeho národu by dali přednost ráději harakiri, než by žili pod bezbožeckou komunistickou tyranii. Casopis říká:

"Tibet je zachovaný zbytek starobylého východního feudalismu. Jeho lidé jsou hezkého zevnějšku, veselí, a nepopsatelně špinaví. Asi 4/5 z nich pracují na zbývající 1/5, kteří se zavřeli do Lamových klášterů. Tyto 4/5 vlastní jen zbytek půdy, která v celku patří buď Dalai Lamovi, nebo je rozdělena přibližně mezi 150 šlechtických rodin, které si zachovaly svá jména a akry půdy, nedotknuté po staletí. Aby si zajistili půdu po předcích, často tři bratři mají společnou ženu, a všechny děti jsou pokládány za potomky nestvěšího bratra. ~~Tibetský Budhismus, zvaný se hemží démony a divoce žamajícími mňamáři~~ Tibetský Budhismus, zvaný se hemží démony a divoce žamajícími mňamáři spářenými bohy. Ve světě straší příšery zvané "rolang" a hrůzostrašné mrtvoly..."

Kdo by na této základně neospravednil čínský "osvobozenec" program v Tibetu a nepokládal Dalai Lamu za mongolského tyrana? Není divu, že komunistické noviny vesele přetiskují tyto extrakty jako "západní" názor, a tisknou je v milionových kopiích. Tragedií je, že skutečnosti uvedené v těchto článcích jsou naprostě nepravdivé. Západní tisk nepřispěl boji za svobodu tímto pomlouváním a výsměchem statečných Tibetanů tím, že je

popsal jako národ nepopsatelně spinavý a jako pověrčivé nevolníky. Každé dítě může vědět, že v boji proti komunismu by měl Západ hledat spolupráci takových národů, kteří věří v neporušitelnost lidské osoby, kteří věří ve svatost mrvních zákonů a jejichž prvním článkem víry je, že původ a určení lidstva pochází od Boha. Ale lidé na Západě, s myslí ~~pravdou~~ posedlou po hmotné slávě, se vyhýbají těmto lidem jako reakcionářům, nebo prostě nepraktickým Don Quichotům.

Čím to, táže se Jain, že Západní národové s nejmenším procentem analfabetů neumí přečíst, co je tak jasně psáno na stěně? V největším ideologickém zápolení mezi svobodou a totalitou, oba zápasníci, jak se zdá, si již vybrali zbraně a rozhodli o své taktice: Západ zvolil vnější formy: Tělesné vášně, zmrazené kraby, banánové řízky, opékané stejky. Rusové zvolili nedotknutelné formy vnitří: přesvědčení, zasvěcení, vidiny, jedním slovem lidskou duši.- Kostky jsou vrženy, řeká Jain, rozhodnutí padlo. A Zatímco výsledek vypadá takto:

Západ staví školy a šíří osvětu mezi sedláky.

Sovětský Svaz jim dodává knihy a noviny.

Západ udílí studentům zahraniční stipendia.

Sov. Svaz jim obstarává politické brýle světového dění.

Západ staví nemocnice a zařizuje pérová lůžka s ultramoderním zařízením.

Sov. Svaz školí v nich ošetřovatelky a lékaře, které pacienti obdivují.

Západ staví továrny, aby dělníci měli živobytí.

Sov. Svaz dává v uniích vedoucím dělnictva výcvik a cíl, zač umírat.

Západ rozmazuje jeden režim po druhém, posedlým po okázalosti a moci.

Sov. Svaz vychovává elitu, schopnou se znocnit vlády v každé zemi.

Kdo z takové situace vyjde jako vítěz? Kdo se zachrání? Nechť západní teoretikové, pokrokoví státníci a filantropičtí milionáři přemýšlí o odpovědi. A je to tak zcela nespravedlivé, uzavírá Jain, když ti, kteří zvolili prach, budou v prach obrácení?

**Ústav pro studium
totalitních režimů**

V rámci našeho dnešního kněžského vysílání uslyšíte zprávy z kat. světa, refe
rát o jedné komunistické knize a obsah kázání k římským farářům a postním kazatelům.

Na Popeleční středu sv.^{odpoledne} Otec se zúčastnil kajícího stacionárního průvodu kol-
em kostela sv. Sabiny na Aventině. Z ambónu této prastaré křesťanské basiliky promluvil krátce k přítomným: o hlubokém významu vkládání popelce a kajícího průvodu. Tyto obřady nás vybízejí "stare in fide" vytrvat ve víře, v zachovávání Božích přikázání a ve vykonávání skutků lásky blíženské. Nakonec všem přítomným udělil své apoštolské požehnání. Cestou do basiliky sv. Sabiny se zastavil v basilice sv. Anastázie, z níž v davných staletích začínal kající průvod aby pak skončil u svaté Sabiny. V basilice sv. Sabiny byla za přítomnosti sv. Otce odhalena pamětní deska připomínající jeho návštěvu zde v basilice 2. března m.r.; touto návštěvou Jan 23. navázal na starou tradici papežů účastnit se stacionárního průvodu v kruhu věřících.

Významný italský čtrnáctideník Civilta Cattolica věnuje ve svém posledním čísle článek náboženské situaci ^{v republice} Haiti; v této zemi se vládní autority dopustily násilných činů proti řadě biskupů a kněží; autor článku poukazuje na neopodstatněnost výtek činěných Církvi; ^{vyslovuje naději,} že od povědní činitele svá slova o úctě a oddanosti Církvi a její viditelné hlavě dokáží skutkem a tak se přičiní, aby z nich byla snata exkomunikace, již na sebe uvrhlí svými

V neděli 19. února litevská katolická kolonie v Římě oslaví 725. výročí založení litevského království; prvním králem byl Mindaugas, k jeho korunovaci dal svolení papež Innocenc IV. r. 1236. Litevské království nebo vévodství existovalo až do r. 1795. R. 1918 byla Litva obnovena, ale učinil jí konec vpád sovětských vojsk 1940. Pro katolické Litvence bude sloužit mše sv. kard. Pizzardo, Antiošský patriarcha maronitského obřadu mons. Pavel Meucci věnuje svůj postní pastýřský list otázce jednoty Církve. Končí výzvou k modlitbám na úmysly sv. Otce, zvl. aby nastávající obecný sněm byl provázen zdarem.

Studenti katolických universitních kolejí Spoj. států severoamerických budou finanovat postavení knihovny nové Kat. university v Taipehu na Formose. Oznámil to bostonský arc.kard. Cushing, který vyzval kat. studenty, aby velkomyslně

přispěli na tento účel, tj. na přípravu vedoucí třídy svobodné Číny. Na Popeleční středu byla zahájena sběrací akce mezi žáky a studenty severoamerických katolických škol. Výnos sbírky je určen zmírnění bídě dětí ~~xxjinx~~ na celém světě. Před mikrofony mnoha rozhlasových a televizních stanic Spoj. států přečetl poselství sv. Otce arc.z Cincinnati mons. Alter

v Ld. mědiček' Reideli
v Dordrecht

S.Müller-Markus vydal v minulém roce knížku pod titulem Einstein a sovětská filosofie.Kritika jeho nauky.Sv.1:Základní pojmy.Speciální teorie relativity./Einstein und die Sowjetphilosophie.Krisis einher Lehre.Bd.1:Die Grundlagen.Die spezielle Relativitätstheorie, Dordrecht, Reidel,1960/.

Kniha je prvnou rozsáhlou dokumentací vášnivé diskuse o teorii relativity ruských filosofů a fysiků v letech 1951 -1955.Je známo, že tato diskuse byla ukončena lednovým číslem VOPROSY FILOSOFII r.1955, v němž byla oficiálně uznána teorie relativity jako fysická teorie.

Autor rozbírá v prvé části základní principy dialektického materialismu a teorie relativity, dále zásadní ~~teorie~~ problémy teorie poznání; v druhé části pak sčítává s fysickými principy speciální teorie relativity, to jest relativity "vlastností" /délky, trvání, masy, a ~~poměr~~ masy a energie.

Dialektického materialismu se zvláště týkají otázky, jež plynou z nauky o absolutnosti pohybu, o prostoru a času jako" bytostních formách " hmoty a o délce,mase a trvání jako " vlastnosetech" hmoty, chápáné jako absolutní podstata.

V otázce poměru masy a energie nutno počítat se skutečností, že dialektický materialismus považuje pod vlivem Engelsovým ^{fysickou} masu jako míru množství hmoty a energie jako míru množství pohybu; proto se dialektický materialismus nemůže ubránit obavám, že by z ekvivalence masy a energie ~~vyplývala~~ mohl vyplynout závěr pro ně nepřijatelný, totožnosti pohybu a tělesa v pohybu.

Důležitost těchto a podobných problémů vyvolalo diskusi na filosofickém ústavě moskevské akademie věd před rokem 1952.Závěrem diskuse byla výzva k boji proti modernímu energetismu a odsouzení názoru některých významných sovětských fysiků.Od té doby není známo, že ~~by~~ ^{se} ~~byl~~ některý z fysiků byl k této otázce blíže vyslovil; než ani filosofové,kteří poznali, že pouhé odsouzení není totéž jako řešení problému,dosud nepodali řešení, jež by bylo všeobecně uznáno.

K těmto pokusům velmi případně poznamenává autor díla, že ~~x~~ rozšíříme jehož hlavní myšlenky shrnujeme:" Rozebíráme-li tyto názory, můžeme je posoudit stručně takto:co skutečně existuje,co opravdu

dle dial. materialismu

existuje, co jedině existuje je hmota. Fysická ne smyslnost této věty je nabíledni, nadhodíme-li s Ovčinnikovem otázku měřivosti Messbarkeit: Ano, je nepopíratelnou skutečností, že fysika může uznat jako skutečnost jen to, co je měřitelné nebo co bezprostředně plyne z měření. Měřitelné však jsou právě masa, energie, impuls a pod. tedy je měřitelné jen to, co (podle sovětské filosofie) může být toliko VLASTNOSTI hmoty. Stačilo by tedy jen dodat, že hmota není předmětem fysiky. Tím by se však dialektický materialismus stal v okamžiku metafysikou; metafysickou však dialektický materialismus nechce být, ba on ani metafysikou být nemůže, neboť hmota mu musí zůstat jen smyslovým předmětem, protože materialismus, i dialektický, kategoricky popírá každou nadsmyslovou skutečnost. Uzná-li proto pravá metafysika nějakou skutečnost, existující samostatně ve fysickém dění nebo ve fysických pochodech, musí tuto skutečnost umístit nad dosah fysického smyslového poznání; neboť metafysika může postupovat toliko metafysicky, to jest nad-fysicky.

V této základní nedůslednosti dialektického materialismu vidí autor knihy Müller-Markus nejhlbší rozpor a protiřečení dialektického materialismu. V druhém díle slibuje autor osvětlit podobným způsobem postoj sovětské filosofie k fysice kvant.

Ze si dialektický materialismus neprotiřečí jen v tomto zásadním bodě své nauky, ukážeme v příštích vysíláních.

ústav pro studium
totalitních režimů

Podobně jako minulá léta i letos sv. Otec v předvečer postní doby udělil zvláštní audienci římským farářům a postním kazatelům. v proslovu mluvil o prameňech kázání, o kázání samém a konečně o tématu letošních kázání v kostelích římské diecéze. Svatý Otec nejdříve zdravil srdečními slovy faráře, kteří jsou přímými spolupracovníky římského biskupa v řízení duší a sestkávají se přímo s potížemi apoštola v tomto velkoměstě. Slovo Boží se dotýká člověka v každém věku a každé sociální třídy, protože v sobě skrývá nadměrnou účinnost a význam. Nadto je ale ještě umění předkládat je způsobem zajímavým a přesvědčujícím. Toto umění se přizpůsobuje dějinným a kulturním požadavkům každé doby. Kdo tedy káže slovo Boží, musí být především věrný kanál milosti. Opakovat zjevenou pravdu, být jejím vykladačem, přizpůsobovat je praktickým okolnostem to je závazek ve svědomí, který žádá u kněze přípravu, aby byl ochotným nástrojem milosti, aby dovedl vykonávat svůj úkol jménem Církve bez ohledu na svou malichernost. Jako pramenů kázání mají užívat především Písma svatého, spisů církevních otců a častou četbou si tyto poklady osvojoval. Římským kněžím se to doporučuje v předpisech synody, konané loni. - Často lze slyšet stesk, že lidé nechodí na kázání a na konference o pravdách víry v takovém počtu, jak by si toho bylo přát, a jak by toho potřebovali. Mnoho viny zato lze přičíst nvoému pracovnímu rozvrhu, horečné činnosti a touze po párpočinku nebo po radovánkách a konečně i nedostatek usebranosti, aby lidé dovedli trpělivě naslouchat slovu Božímu, zamyslit se nad ním a brát z něho užitek. Dlužno však též přiznat, že způsob kázání velmi často není taková, aby probouzela žízeň po věčných pravdách a aby ji tišila. Dnes třeba kázat klidně, jasně a s úctou - řečnické ozdoby patří minulosti. Nikdy se nemá užívat ostrých výrazů a polemiky. Zase jim mohou být předmětem úvah výnosy synody: Tolik lze říci za 15-20 minut, a lidé ještě nejsou unaveni. Závěrem proslovu k římským farářům a postním kazatelům připomněl, že kázání musí být posíleno modlitbou a svatostí. Kázání má obsahnut vše: víru, morálku, bohoslužbu a dát věřícím solidní stravu, tak aby byli o všem vnitřně přesvědčeni a tak přikročili k praktickému důslednému křesťanskému životu a aby jejich horlivost jen rostla stykem se svátostním životem Církve. - Téměř postních kázání v římské diecézi je poseství spásy. Je to heslo, které svým členům dala Italská katolická akce-K.P. nás povolal abychom byli jeho hlasateli, jeho posly, kterým věřící lid dobrořečí a je všechny. Hleďme být posly Božského Vykupitele, jeho hlasem, aby milost Vykoupení byla stále činná ve světě a to ve své nadměrné plnosti.

VM. Svatý Otec Jan 23. přijal v uplynulých dnech ve sv. audienci 160 šlepců z jednoho ústavu v Neapoli. K přítomným sv. Otec krátce promluvil: za všech těch těžkých chvil, kterými svět prochází, mykatolíci se nemáme čeho bát: svět už 2000 roky žije ve světle Kristově, tisíciletí předtím žil v přípravě na Kristov příchod a z jeho předobrazů. I budoucnost bude patřit Kristu.

VM. Moskevský rozhlas obvinil v jednom svém nedávném vysílání Vatikán a Církev, že jsou vinni neklidu v Kongu. Křesťan Lumumba prý dal zabít Combe, jež hož katolický tisk vyhlašuje za vzorného katolíka. ~~Exkluzy~~ Nescháme stranou ~~toto poslední~~ tyrvzení, které je stějně lehkomyslně ~~můžete~~ jakopředcházející. Církev věrná učení a příkladu svého zakladatele, odsuzovala vždy a odsuzuje i dnes jakékoli násilí. Mučedníci prvních staletí a ostatních ~~dejin~~ křesťanství, které Církev povýšila na oltář, ~~zemřeli~~ volajíce ne k násilí nebo k pomstě, ale odpouštějíce svým pronásledovatelům a obětovali krev za jejich obrácení. Ke klidu a k pokojnému vyřešení neshod volali biskupové v Kongu ještě před vyhlášením nezávislosti a hned po něm. Tak v společném pastýřském listě z 23. června 1960 biskupové vyslovili přání, aby občané Konga bezohledu na rozdíly rašové, kmčnové zachovávali Kristovo přikázání: ilujte se navzájem, jako já jsem milovaný. Tato slova biskupů byla jen opakováním výzvy samého sv. Otce, který k africkým občanům se dvakrát obrátil rozhlasem: 5. června a 30. června; toto poslední poselství bylo určeno Kongu. Jeho nezávislosti Církev nekladal překážek, je podporovala, urychlovala. Prohlášení nezávislosti Konga by nebylo možné bez kulturní a sociální přípravy, kterou v Kongu vykonávali katoličtí misionáři, celá desítiletí. 30. června 1960 misijní školy měly 315 746 žáků a studentů tj. více než 75% všech žáků škol v Kongu. Katolická universita z Lovaně založena před více jak 5 lety svou obočku v Leopoldville. Kat. misie měly v zemi 850 lékáren s ambulancemi, které ošetřily na 34 milionů nemocných za rok, a 832 nemocnice. Už 10. listopadu 1959 sv. Otec Jan 23. zřídil v Kongu biskupskou hierarchii a několika domácími biskupům svěřil řízení diecézí. Církev se může dívat na svou práci v Kongu s hrđostí a klidným svědomím. Na povaze konžského obyvatelstva vynaložila mimořádné finanční prostředky; její misionáři neváhali za dobro konžského lidu položit i oběť života. Je známkou zlé vůle najednou přehlížet to vše a mluvit o soběckých cílech misionářů v Kongu. Dějiny usvědčují zase jednou komunistické propagátory ze Izí Rakousko. Katoličtí biskupové Rakouska vyzvali své věřící, aby velkomyslně přispěli na sbírku, která se bude konat ve všech kostelích v neděli.

Výtěžek sbírky je určen misiím, a to Rakouskému spolku pro motorizaci misií. za uplynulých 12 let tento spolek opatřil misionářům více než

300 dopravních prostředků: od motocyklů až po auta, od člunů až po letadla.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

Ravat CECO 18-2-61

49/1

První neděli postní sv.Otec vykoná první ze svých plánovaných 4 návštěv v římských farnostech, zavítá do farnosti sv.Jana Křtitele de Rossiho v čtvrt podél Nové apijské cesty. Je to moderní římská farnost:byla kanonicky zřízena 24.července 1940. Spocatku to byla typicka periferii,skoro venkovska farnost; dnes už je úplně začleněna do města.Třebas nedávnou byla oddělena nová farnost, čítá neméně než 40 000 duší.Je farnosti existují všechna odvětví Italské katolické akce a řady dalších spolků, jako mariánské ďružiny, apoštolát modlitby.Za 20 let života dala farnost římské diecézi 5 kněží, a v římském semináři nyní je 7 seminaristů. Na návštěvu sv.Otce se farnost připravuje triduem;káže je hlavní komoří sv.Otce mons.Nasalli Rocca di Corneli a. - Svatý Jan Křt.de Rossi je rodák z Janova; jako 13letý chlapec přišel do Říma,kde měl dva příbuzné kněze.Vynikl apoštolskou horlivostí v duchovní správě a láskou k chudým. Blahoslavený ho prohlásil Pius IX. r.1860 a svatým Lev XIII. r.1881

Mučedník Deník L'Oss.Romano přináší článek o náboženské situaci v Maďarsku. Je to komentář k zprávě, že v Budapešti byl zatčen větší počet osob, z velké většiny kněží;klade se jim za vinu podvratná činnost, a dvěma kněžím se vatykají přečiny proti mravopočestnosti.Někteří ze zatčených už delší dobu byli v nemilosti režimu,protože se netajili svým nesouhlasem s komunismem a s násilnostmi proti Cíkvi.Ostatně zločin tzv.podvratné činnosti lze vykládat podle libosti totalitních režimů a nejednou neexistuje jen v obrazivosti mocipánů.Také v druhém tzv.zločinu maďarské komunisté jdou ve šlépějích nacistů; Jak se zdá v Maďarsku se komunisté vracejí k teroristickým metodám boje proti Církvi,které mají sloužit k zastrašení ostatních. Po Zesílení boje volalo také prohlášení 81 komunistických stran na nedávném zasedání v Moskvě Francouzská Televize vysílá v neděli zvláštní pořad nazvaný: Víra a pokrok

Světový tisk přinesl zprávu o brutálním zavraždění belgického misionáře P.Renáta Devose z řeh.společnosti bílých otců; stalose tak na předměstí Bukavu,lteré je hlavním městem východokonžského státu Kivu,ovládaného stoupenci Lumumbovými.Misijní stanice byla vypleněna a vypálena. Ostatní kněží a řeholní sestry se mohly včas utéci do vojenského tábora.Později rozvášněný dav přepadl tři konžské kněze.Také další kněží se sestry konžské na jiných místech v provinciích obvládaných lumumbisty.

V Zimním paláci ve Versajích byla zahájena světná akce,která má umožnit

prázdninový pobyt na venkově chudým dětem z rodin. Akce má název: Kilometry ke slunci

Výroční výročí oslavuje Kongregace pro děti, řídící mše sv. v Chelynille
dne 1. srpna. Při této mši se mohou děti sestavit v místech kde žijí.
(dnes)
(zavítat)
(mít)

mše sv. je pořádána zde generální tv. mon. p. Léonard je arcibiskupem
zdejší diecéze. Po mši sv. mohou děti vstoupit do katedrály a mít
sobě s sebou jídlo a vodu.

Na konci p. 23. mohou děti využít plánovacího stolu ve 4
místech katedrály. Počítadlo dětí v katedrále je uvedeno v tabulce.

Po konci p. 23. mohou děti využít vstupu do katedrály a mít
sobě s sebou jídlo a vodu.

Děti mohou využít vstupu do katedrály a mít s sebou jídlo a vodu.

Děti mohou využít vstupu do katedrály a mít s sebou jídlo a vodu.

Děti mohou využít vstupu do katedrály a mít s sebou jídlo a vodu.

Děti mohou využít vstupu do katedrály a mít s sebou jídlo a vodu.

Vstup do katedrály je nejen z hlediska bezpečnosti, ale i z hlediska
dětí, když mohou využít vstupu do katedrály a mít s sebou jídlo a vodu.

VM. V Papežské ročence na rok 1961 nacházíme změnu v pořadí papežů. Jan XXIII. byl 263. papež; avšak po ~~zvolení~~ ^{spojení jmen Anakléta a Kléta} v třetích nástupce sv. Petra /76-88/; a pak po ~~v roce 1961 po smrti~~ ^{le} vynechání Štěpána, který dříve byl uveden jako 94. papež, plyně že Jan 23. je 261. nástupce sv. Petra. Po Řekovi sv. Zachariášovi /752.757/ následuje hned Štěpán II.; v poznámce se udává že po smrti papeže Zachariáše byl sice zvolen římský kněz Štěpán, ale že zemřel čtyři dny po zvolení, ještě před konsekrací - my bychom řekli kruny -; podle tehdy platného církevního práva až konsekrace začínal pontifikát nového papeže.

Kuba. Jako nové represálie v boji proti Církvi kubánský ministerský předseda Fidel Castro chce zestátnit všechny hřbitovy. Prý tím odepjme Církvi důležitý zdroj příjmů, pravil zcela vážně

USA. 42letý Vilém O'Loughlin z Woosteru v severoamerickém státě Ohio se vzdává svého dobré placeného místa a odjede s celou svou rodinou do Novou Guineu misií, aby pomáhal tamějším misionářům Božího Slova. O'Loughlin má tři děti chlapce ve věku od 11 do 8 let.

NSR. Kaple Smrtelné úzkosti K.P. na půdě býv. koncentračního tábora v Dachově a konsekrovaná za dnů světového eucharistického sjezdu min. rok bude mít nový zvon vážící 3000 kg. Ve zvonu bude vepsána slova: A odpist nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. Podnět k ulití a venování zvonu dal insbrucký zámečník, býv. dachovský vězeň. Byl založen zvláštní výbor, ke kterému se přihlásilo mnoho rakouských vedoucí osobnosti.

NSR. Německá katolická tisková kancelář KNA přináší zprávu informačního býra West, že ve věznicích tzv. NDR je vězňům dovoleno jednou za měsíc jít jít na kulturní představení. Kdo ale jde na bohoslužby, nesmí už jít na kino. Tak odpověděl ředitel věznice ve Waldheimu na žádost vězňů, aby bohoslužby nebyly konány v tutéž dobu jako filmová představení.

Irsko. 17. března se budou konat v katedrále v Armaghу v Irsku oslavy 1500. v ročí smrti sv. Patrika. Oslavám budou přítomny církevní osobnosti z celého světa: mj. kard. Godfrey z Westminsteru, kard. McIntyre z Los Angeles, a kard. Cushing z Bostonu; který pronese kázání při pontifikální mši svatoe, kterou bude celebrovat kard. D'Alton z Armaghу.

Švýcarsko. Při generálním sekretariátu hnutí kat. studentů a intelektuálů Pax Romana byl jmenován zvláštní tajemník pro africké záležitosti. Je jím afický student Edwin Khabele, který je zapsán na universitě Pia XII. městě Roma v Basutolandu.

Dvě velké roztržky kormoutí srdce křestana, Německo bylo dějištěm druh z nich. 31. října 1517 přibil 95 tesí na bránu hradního kostela ve Wittenberce a 10. prosince 1520 veřejně spíli papežskou bulu Exsurge, obsahující jeho odsouzení. Tyto spory se pak rozšířily jako mračno prachu po velké části Evropy.

Dnes právě možná z Německa vyjde signál k tomu, aby se ukončilo rozdělení vzniklé před 4 stoletími. Můžeme totiž pozorovat určité změny, zatím jen ojedinělé, ale takové, že samy sebou mají velkou důležitost a dávají naději na plody, které po dlouhou dobu nebylo možno očekávat.

Ještě na začátku našeho století katolíci a protestanté žili v Německu skutečně a plně ~~odloučení~~ Společné pronásledování, jehož příjemci byli jedni i druzí v době Hitlera, je vzájemně přibližilo. Začali se poznávat a začali si uvědomovat, jaké jsou jejich společné zájmy a začali se spolupracovat na dosažení přesně vymezených společných cílů. I když rozdělení zůstalo, včetně komunismu a nacismu se cítí v podstatě bratřími. Existují však pochopitelně i jiné příčiny společného sblížení. Dnes se pak dá konstatovat opravdový věcný pokrok a to ve smyslu katolickém. Poslyšte jak to!

Kolem roku 1910 mohl zdát to vypadalo tak, jako by intelektuální liberalismus, skvěle představený Harnackem, měl na sebe strhnout vše a jako by křesťanská víra se měla redukovat na rozředěný pesimismus. Tragické události, způsobené dvěma světovými válkami a zkášenosti získané během pohanské diktatury daly národu obrou lekci a upozornili na křesťanské ponětí lidské existence a zároveň také na ony velké pravdy, které si Luther ještě zachoval z křesťanského společného pokladu, totiž tajemství Nejsvětější Trojice, Vtělení a Vykoupení. Různé skupiny lidí, které berou účast na této víře, nejsou si tak docela cizí. Tyto pravdy je sjednocují určitým způsobem, i když mezi nimi ještě zůstává nejeden podstatný rozpor.

Luteráni tak ukázali obnovený zájem o svou eucharistickou nauku. Podle něj uznávají přítomnost Krista, ovšem spolu s opatrností ohledně toho se octli blíže katolíků než kalvinisté, kteří nepřiznávají tuto pravdu. Machaněstíkům Uctívání Eucharistie přivedlo již nejednoho luterána do katolické církve. Nachází v ní solidnější a jistější manželské učení o Nejsv. Svát. a o pravomoci duchovenstva k proměnění.

Víra, jež je více živena, vyžaduje živější a bohatší kult. Tak luteráni se dali na cestu liturgické Obnovy. Jedna důležitá skupina reformovala kalendář, zařadila doň svátky Panny Marie a svatých a to v tytéž dne, které mají v římském kalendáři, jen svátek Nejsvěrněného Početí a Nanebevzetí zůstal vyloučen.

Liturgická zbožnost pak má vliv i na dogmatické učení. Luteránskí biskupové se vrátili k učení o nerozlučnosti manželství, a to i v případě cizoložství, doporučují soukromou zpověď romě svitosti křtu a eucharistie.

Známý teolog minulého století Adam Höhler míní, že Lutherovo učení ani

o ospravedlnění je podstatou protestanství, a asi měl pravdu. Dnes však luteránští teologové učí, že ospravedlnění se neděje bez nějaké vnitřní změny, totiž bez posvěcení.

Některí však zacházejí ještě dále. Vážní učenci skupiny Sammlung, jejich počet stále roste, jsou přesvědčeni, že co je křesťanské, musí být zároveň katolické, to jest, určené k tomu, aby bylo přijato všemi křesťany. Za základ berou augsburské vyznání víry, někdejší pokus o smír mezi katoliky a luterány redigovaly pod vlivem Melanchtona. Chtěli by, aby se studovalo s dané i druhé strany a aby se podrželo všecko, co může být nazváno katolickým v jejich smyslu. Cílem je jim sjednocení s církví římskou.

Mezi nimi vyniká Dr Richard Baumann, který uznává, že Heinrich von Mandelslohovo učení o Petrově primátu se skutečně nalézá v biblickém textu. Toto postavení si udržel i během veřejného procesu, a v důsledku toho byl zbaven pastýřské funkce, jež vykonával. Podobně byl zbaven úřadu vynikající teolog téže skupiny Dr Max Jackmann. Jejich důkazy však témoto měřítku vznámi proti nim neztratili na platnosti. Podiv vzbuzuje postoj luteránských autoritativních míst. Podle luteránských zásad by měl i luteránský duchovní mít tak svobody, aby se mohl vysvětlit místo u sv. Matouše ve smyslu výlučného privilegia sv. Petra. Zasahuje-li luteránská autorita v opačném smyslu, nevypadá to, jako by měla připisovat sobě a své tradici tu neomylnost, kterou v trvale upírá církvi římské.

Profesor Oskar Culmann kdysi přirovnal dnešní rozdíly mezi katoliky a protestanty k rozdílům, které kdysi existovaly mezi jerusalémskými křesťany a křesťany, obrácenými z pohanství. Toto srovnání není tak docela přesné, protože první křesťané, ať již žili v Antiochii, Korintě nebo Jerusalémě, příslušeli k téže církvi a lišili se od sebe jen v poměru k dajšíšskému zákonu.

V každém případě postavení teologů skupiny Sammlung k příštímu všeobecnému sněmu podobá se velmi stanovisku prvních křesťanů vůči prvnímu apoštoli a starším v Jerusalémě. Budíž rozhodnuto mezi bratřími, co mají přijímat všechni, co je katolické. Na jerusalémském sněmu se stalo, že po dlouhých diskusích Petr vstal a řekl, "Bratří, víte, že Bůh mne můjmařem vybral mezi vám k tomu, aby i pohané slyšeli z mých úst slovo nové zvěsti a přijali víru." Na druhém vatikánském sněmu, po skončení diskusí, před a během sněmu, Petr vstane a ústy svého nástupce, Jana XXIII. označí a řekne, co je katolické.

R 7261.

ústav pro studium
totalitních režimů

Řím. V Řím skončily oslavy 40.výročí založení Společnosti sv.Pavla, tzv. sekulárního řeholního institutu, a smrti zakladatele kar .Ferrariho,někdejšího arc. z Milána. K oslavám přijelo do Říma na 1500 zástupců různých podniků,které Společnost sv.Pavla řídí na oblasti umění,kultury a vědy,aby přispěla k šíření křesťanské myšlenky ve světě.Všichni vykonali též pouť k hrobu sv.Pavla,od jehož příchodu do Říma letos uplyne 1900 let. V neděli dopoledne všechny přijal v audienci sv.Otec.

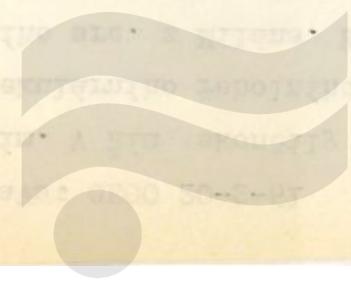
Bonn Postní pastýřské listy jednají sice o různých předmětech,přece ale lze naznačit jedním společný rys: naléhají na vědomé prožívání křesťanství, jak to žádá naše doba.Typickým příkladem je postní past.list kard.Fringse z Kolína:19.století přecenovalo individuum,ale toto naše století je vystaveno nebezpečí příliš zdůrazňovat společnost a tak skončit v jednostranném socialismu.Všechna činnost společnosti má význam podporující,podněcující a pomáhající. Kard.Frings též odsuzuje hlasy svěřit výchovu dětí útokům pro mládež.Poukazuje na nebezpečí,když matka pracuje ^sátnímebo obecním nebo mimo rodinu, ^{továrním} Závěrem vyzývá dívky,aby ^{alespon} růk svého mládí daly k disposici Církvi:mají pomocí jako ošetřovatelky memocných nebo v jiných sociálních podnicích. - Kard.Döpfner z Berlína věnuje svůj pastýřský list oběti mše svaté a podává nekolik pokynů, jak jí být přítomen s užitkem.Naléhá na ~~zákon~~ brzké svaté přijímání dětí.Biskup z Essenu mons.Hengstbach vyslovuje obavy nad moderním strachem ze života a nedostatkem praktické víry. Biskup z Pasova mons. Landersdorfer ukazuje zbraně,jakými bojovat proti šířící se něvěře.Naprosto nutným je věřící křesťanský život v rodinách. - Také letos se bude konat v katolických kostelích Německa sbírka pro fond boje proti hladu a nemocem ve světě.

Rakousko. V říjnu se bude konat synoda diecéze Svatý Hipolyt v Rakousku; koadjutorem místního ordináře mons.Memelaiera je mons.František Žák.Synoda bude mít téma:Současná pastorace se zvláštním zřetelem na laický apoštolát. V pastýřském listě je řeč právě o laickém apoštolátu:je to spolupráce na hierarchickém apoštolátě biskupů a kněží;tento apoštolát má v Církvi své místo, i když je stupněm lisí od hierarchického apoštolátu a na něm závisí Holandsko.Holandská vláda předložila poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým by vláda mohla udělovat ^{subvence} náboženským společnostem pro stavbu kostelů.Subvence by nepřesahovala 25 procent celkového nákladu.

V.U. Vat. kř. sluhu papeže, jenž ve sv. hru sv. Aug. ab., v. i.
kterého kř. papež dříve v křtu byl nazván.
zahrádce vlastní v křt. v. Petru
ne papežem, ale v křt. v. Petru, který je řeck. v. o.
v. O. je papežem;
ne Vald' papežem v. osce křt. dříve v křt. v. Papežem;
ne Karl Boromejský křt. vlastním papežem v. osce.
papežem v. Petru - křt. vlastním papežem v. osce.
křt. v. Petru, a mst. křt. v. Petru.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Katolické ukrajinské hnutí v Londýně uveřejnilo dokumentaci o pronásledování katolických Ukrajinců za komunistického režimu. 10 ukrajinských biskupů bylo deportováno nebo odsouzeno k různým trestům; sta kněží a tisíce věřících zemřelo za víru. Jediný zástupce ukrajibské katolické hierarchie, který je ještě na živu, je mons. Josef Slipyj: po dlouhých letech nucené práce byl před několika roky propuštěn, ale r. 1958 byl znova pohnán před soud v Kijevu a odsouzen k dalším 7 letům nucených prací. Má 70 let. R. 1957 slavil 40 výročí svých kněžských svěcení v koncentračním táboře v Maklakově ve vých. Sibiři. Pius XII. mu posal vlastnoruční dopis. Svět se nikdy ne doveděl, zda mons. Slipyj tento dopis dostal.

Kuba. Světové tiskové kanceláře mluví o zastření boje kubánského režimu proti katolickým školám. Kubánský ministr školství Hart nařídil zavření všech katolických škol k 15. dubnu, tj. před oficiálním zakončením školního roku; nyní jmenoval nového ředitele katolické střední školy v Belenu, na předměstí Havany; škola patří jesuitům. Je to první přímý zákrok vlády do vnitřních záležitostí katolických škol. Belenská škola byla před několika dny dny obrazena "revolucionářskou studentskou gardou". - Více než 75% žáků kubánských soukromých škol nepřišlo do školy, když byly zavedeny povinné hodiny politické výchovy. Na Kubě Církev řídí 365 škol.

Na Katolické universitě ve Frýburku byla zavedena katedra charitativních věd. Je to první universitní katedra svého druhu v Evropě. Katedra tvoří část teologické fakulty. ~~profesor~~ dr. Deuringer přednesl inaugurační přednášku na téma "Podstata a úkoly charitativní věda". Podnět k založení této katedry vyšel z vlády státu Badensko Würtenbersko.

Katolická mládež Rakouska chystá velkolepou manifestaci mládeže. V květnu městských sálech bude konán Týden mládeže, při němž veřejnost má se seznámit z otázkami, požadavky a úspěchy katolické mladé generace. Očekává se, že se týdnu zúčastní na 30 000 jinochů a dívek z vídeňské arcidiecéze. Je plánován Den vyznání víry za íčasti arc.kard. Kömiga.

Na žádost Sv. stolice němečtí biskupové uvolnili Světové zdravotnické organizaci obnos 420 000 marek. Obnos je z fondu boje proti hladu a nemocem ve světě a je určen k boji proti malárii. ~~Alrt~~ ^{prof. Dr. H. L. H. v. N. L. H.} Na výslavné přání sv. Otce bude ~~se~~ ^{v r. d. l.} hned po skončení všeobecného církevního sněmu konat 3. Světový sjezd laického apoštolátu. Tento Světový sjezd

bude vhodnou příležitostí uveřejnit směrnice a pokyny koncilu týkající se laika v Církvi a je též uvést její skutek. Téma apořad Světového sjezdu pro laický apoštolát jsou připravovány ve spolupráci církevních autorit a národních organizací pro laický apoštolát.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatému Otci ~~příkazem~~ byl dorušen dar 70 amerických dolarů; je to dar jedné indiánské ženy z kmene Ličších koží z ap.vikariátu Mackenzie v sev.Kanadě. Ap.vikář v průvodním dopise píše: Nepochybuji. že sv.Otce se dotkne velkomyslnost této indiánské stařenky,která patří k chudému kmeni,ale má srdce bohaté ctnosti a láskou k Církvi a k její viditelné hlavě."

V novém čísle oficiálního orgánu Sv.stolice AAs je uveřejněn ~~ap.list~~ sv.O Otee schvaluje stanovy Pap.komise pro církevní archivy v Itálii.Komisi za-~~povýšuje na morální osobnost a~~ ložil Pius XII. Jejím cílem je poskytnout pomoc a spolupráci ordinářům a př představeným řeholním v Itálii,jak uchovávat a spravovat archivy,které jsou v jejich správě.

Arc.z Westminsteru kard.Godfrey navrhl,aby byly pravidelně předem uveřejněny úsudky o divadlech,filmech a jiných představeních,které jsou vysílány anglickou televizí.Kard.dále žádá,aby programy,které nejsou pro mládež byly vysílány až po určité večerní hodině, a navrhoje půl devátou večer.

Bovým generálním vikářem vídeňské arcidiecéze byl jmenován mons.Jakub Weinbacher, který je od r.1952 správcem nadace "P.Marie od duší v očistci".

Část této nadace je kolej,v níž bydlí kněží ze zemí býv.německé říše,kteří konají doplňovací studia na římských učilištích.Mons.Weinbacher je nástupcem nedávno zemřelého mons.Streidta.

Charita vídeňské arcidiecéze vybrala dosud víc než 700 000 šilinků ve prospěch konžských dětí,ohrožených hladem.Do Konga už přišly potraviny a léky v ceně půl milionu šilinků,které darovali též rakouští katolíci.Tato velkomyslná pomoc,pravil světící biskup z Leopoldville mons.Malula, dává poznat Afičanům pravou tvář křesťanství.

V Trelleborgu v jižním Švédsku byla otevřena kaple ke cti sv.Mikuláše.Sv.

Mikuláš byl nebeským ochráncem města před reformatí.Kaple bude tvořit středisko kat.duchovní správy pro okolí: žije zde 80 katolíků mezi 19 000 obyv.

V Saigonu v jižním Vietnamu se konají v t chto ~~anech~~ oslavы 300 výročí smrti P.Alexandra de Rhodesa, franc.misionáře, apoštola Vietnamu.P.Rhodes sestavil moderní vietnamské písmo:po první přepsal čínské charaktere do latinské abecedy,tzv.Quoc Ngu.P.de Rhodes je též autorem prvních tří knih uveřejněných v tomto jazyce: katechismu,slovniku a mluvnice.P.de Rhodes byl jesuita.Jeho řádoví spolubratří otevřou v Saigonu klub pro vietnamské studenty.

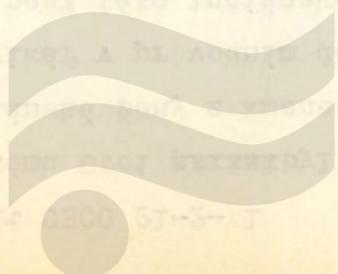
Franci živí kulič. partie žoucť mohou všechno "také chtě"
Třeba,

že to prohlížejí dny dr. anton. K. Šmid a M.

• **RadioVaticana.cz**

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Co je nového v Kerale. Zprávy: Péčí vatikánského státního sekretariátu byla uveřejněn oficiální přehled o diplomatickém sboru akreditovaném u Sv.stolice Vatikánský diplomatický sbor má 35 velvyslanců, il vyslanectví a dvě prozatímní správcovství diplom. zastoupení. U Vatikánu je akreditováno nyní 33 velvyslanců, 9 vyslanců, jeden pověřenec, jeden přidělenec a dva správce diplom. zastoupení: z panamského velvyslanectví. Polska a Litvy. Zmínky zasluhuje, že u Vatikánu je zastoupena řada zemí, ve kterých katolíci tvoří menšinu: např.Turecko, Sjednocená arabská republika Pakistan, Indie. Japonsko, Idnie atd. Děkanem vat.dipl.sboru je velvyslanec Rakouska dr.Kripp.

V proslovu při generální audienci sv.Otec věnoval pozornost Svátku Katedry sv.Petra, který právě připadal. Svátek nás povzbuzuje k radosti: naši Církev nepřemohou ani brány pekla, tím méně dnešní bouře, Církev takových už zažila tolik za svých dějin a přetrvala je; přetrvala i dnešní. Vybízí k poslušnosti Božích a církevních přikázání; z této poslušnosti plyne pokoj, klid svědomí, uspokojení, protože jsme splnili, co Pán od nás žádal, a co se nám pak může stát, když Pán je s námi? Všem přítomným udělil nakonec své ap. 20. února zemřel biskup z Pětikostelí v Maďarsku mons.Ferenc Rogács. Bylo mu téměř 81 let; biskupem byl od r.1948 a r.1958 se stal sídelním biskupem.

Na 16. zasedání světové zdravotnické organizace, které se koná v Nové Dilhí, Sv.stolice je zastoupena třemi pozorovateli, mj.domínikánem P.Henry de Riedmattenem, círk. poradcem Mezin.katolického střediska v Ženevě. P.De Riedmatten závěrem druhého plenárního zasedání vyzvedl práci Církve v rámci podniku Světové zdravotnické organizace: Loni Sv.stolice dala symbolický dar na boj proti malárii; chtěla tak dát příklad katolíkům a vyzvat je aby i oni velkomyslně připsěli na tento chvályhodný podnik. Příkladu sv.Stolice následovali němečtí biskupové, kteří ze svého fondu boje proti hladu a nemocem ve světě uvolnili natento účel 100 000 dolarů; P.de Riedmatten vyslovil naději, že také jiné katolické charitativní organizace přispějí podobně podle svých možností. Svatá stolice dá i letos symbolický dar. P.de Riedmattenovi poděkoval předseda plenárního zasedání Sir Arcot Mudaliar.

Podle zpráv tiskových kanceláří byl zavražděn extrémním zivým dalsí katolický misionář. Je to P.Tegels, Holanďan, kterému je 38 let. Byl zavražděn blízko své misijní stanice v Basoku. Další misionář jesuita belgický P.van Wersch který byl sám na misijní stanici v Kolem, byl zajat bojůvkáři a odvlečen.

M 2
Co je nového v Kerale?

Informations catholique přináší v čísle z 15.listopadu minulého roku /1960/ článek o situaci, jak se vytvořila v Kerale, rok po krizi, která rozvířila kmínky před rokem méně celého světa. Kerala je jeden ze státu Indie, který čítá nejvíce katolíků, a právě ti žili pod komunistickou říčkou. Tato vláda před rokem padla, Dnes se už o Kerale mnoho nemluví. Zvláštní korespondent časopisu Informations catholiques se však vrátil přesvědčen, že rebezpečí není dosud zažehnáno a že katolíci musejí stát na stráži. Po půlročním mezi-vládí, volby v únoru minulého roku umožnily koaliční vládu protikomunistickou. Tato vláda byla zvolena čtyřmi a půl milionu hlasů, zatím co komunistická oposice počítá tři a půl milionu voličů. Je tedy zřejmé, že tato strana zůstává nejsilnější a že byli poraženi jen svornou spoluprací všech ostatních. Hlavní důvod této komunistické síly tkví v tom, že v Kerale je ještě silně zachováván kastovní systém. Tak se stalo, že kasta Ezhavas, která tvoří třetinu obyvatelstva v této zemi, se prohlásila pro komunismus, s tím následkem, že všichni její členové do jednono bez výjimky pak volili tuto stranu.

Nová vláda se potkala hned s mnoha obtížemi. Obyvatelstvo tu je chudé, je tu silná nezaměstnanost, které komunisté dovedou dobré využít, bylo potřeba hned změnit školský zákon, který vypracovali vloni komunisté a který způsobil všeobecné pozdvížení katolíků a nakonec pád vlády. Územná Populace se rychle množí a země nepřibývá. Rybářství se děje namnoze ještě starým primitivním způsobem, ale je těžko zavádět průmysl, když tu chybí hmotné podmínky.

Katolická Církev je tu v poslední době ve velké vážnosti pro své pevné postavení ve školské otázce, která Komunistická řeforma minulého roku by měla byla prakticky znamenala úplné omezení svobody svědomí. Katolíků je jen 13 procent, ale byli v té bořlivé a zamotené době tak jednoti a tak ukáznění, že dali všem příklad, jak pevného přesvědčení, tak křížku občanské ukázněnosti. Celý svět se díval s úctou na jejich uvědomělost. Byla to však i pro ně samy příležitost zpytovat trochu svědomí, aby se poznalo, v čem se odlišují v minulosti chybovalo.

Jeden z nejmladších biskupů Keraly, Msgre Pereira, pomocník biskupa z Trivandrum byl první, který pochopil situaci. Komunisté využívají a budou se ještě i v budoucnu snažit využívat chudoby obyvatelsta. Není ovšem pravda, že by jen sama chudoba už byla dostatečnou příčinou jejich úspěchu. Když byla loni situace nejtěžší, byla to právě ta nechudší vrstva obyvatelsta, především rybáři z pobřeží, kteří všichni vyrkuvali na protestní shromáždění za svobodnou školu a všichni do jednoho stáli za svými biskupy. Z vděčnosti za jejich důvěru a věrnost, zorganisoval Msgre Pereira pomocný plán. Jde hlavně o to, aby jejich rybní úlovky se dostali na trh. Pak by si mohli také opatřit modernější zařízení k rybolovu a celá úroveň by se zvýšila. Sami na to nestačí a bude jim potřeba v první době vypomoci. Bylo ustanovenno diecesní sítě pomocné družstvo, které už dosáhlo úspěchu v mnohých případech. Některé rybářské vesničky se začínají přestavovat a staré chatrče se nahrazují domky.

Druhou silnou oporou katolické víry v Kerale jsou školy. Je pochopitelné, že útok komunistů se pokoušel zaostřit právě zde. Stát má už celkem 10 tisíc různých škol, z toho pět tisíc je svobodných. Katolíci řídí 226 středních a 1500 obecných škol, 15 universitních kolejí a 30 technických ústavů. V tisku stále ještě převládá t. zv. neutrální směr, který se právě v nejdůležitějších okolnostech ukázal neschopným zaujmout pevnou posici. Katolíci dnes mají čtyři krátkodenní noviny a denníky.

Náboženský život je celkem dobrý. Většina katolíků chodí pravidelně každou neděli do kostela, modlí se večer společně v rodinách, několikrát do roka navštěvují známá poutní místa. Svědčí o tom také hojnosc kněžského dorostenstva, seminaristé z Keraly vstupují i do jiných seminářů, protože doma je jich nadbytek. Bohužel jsou snad příliš tradiční a neradi se přizpůsobují novým poměrům. S druhé strany však, dík katolickým školám, je Kerala po stranec průměrné vzdělosti nejvýš ze států Indie.

Církev katolická je tu rozdělena do tří různých obřadů, rituů. Ti kteří jsou latinského obřadu, žijí po nejvíce na pobřeží a mají nejvíce styků se západem, mezi nimi pracují ještě i některí evropští misionáři.

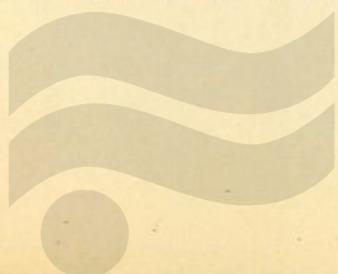
Syrové, neboli syrochaldejci, jsou starí křesťané indijskí, kteří stále vzrůstají. Nedávno měli ještě jen ří diecése v Kerale, dnes jsou rozděleni na dvě církevní provincie, které každých deset let zřizují novou diecesi. Rodinný život je u nich velmi zachovalý a mají mnoho dorostu. Jediný seminář je pro ně dnes tuze malý, tisíci se tu na 800 seminaristů. Také mnoho děvčat ~~xixim~~
~~totalitní~~ z těchto růdin se stává řeholními sestrami a dnes ~~jsem~~ pracují po nejrůznějších koutech celé Indie. Jejich pomoc je velmi vzácná ~~č~~, zvláště od té doby, co indická vláda uzavřela vstup cizím misionářům.

Třetí obřad tvoří malankarenští, neboli syromalabarští. Sjednotili se s katolickou Církví sotva před třiceti lety a dodnes ~~vývoj~~ k nim přistupuje mnoho jejich spolubratří téhož obřadu, kteří jsou dosud odloučeni. Míti svatoúslouží v jazyce malajském a to ~~č~~ přitahuje i ostatní Indy, do jejich kostelů.

Je těžko podat úplný obraz o počtu obrácení na katolickou ~~výš~~ víru. Indická vláda je v tomto bodě velmi citlivá. Jisté je, že počet katolíků stále vzrůstá, ale úřední statistiku není možno uveřejnit. Protože křesťané si dnes prakticky stačí, misionáři nepracují už mezi nimi, ale obrátili se na sever mezi nejchudší a nejzaostalejší obyvatel, zvané Pulayars, otroci. Kraj byl dříve celý v moci muslimů, kteří byli vlastníky půdy a tito lidé tu pracovali jako skuteční otroci. Jesuitská misie, která tu začala, měla s počátku velké potíže, protože bylo nesnadné se jim přiblížit. Nedůvěrovali, že by člověk, který má dobré společenské postavení k nim mohl přijít s dobrým úmyslem. Dnes se tu vytvořila už křesťanská obec, která čítá ře 5 tisíc členů.

V Kerale je též rozšířen řeholní život. Je tu známý klášter Sv. Kříže, který je přizpůsobením trapistického způsobu života na indické poměry. Karmeliáni, jsou rozšířeni, ale rověnoují se jen životu rozjímavému, pracují též v duchovní správě. Cisterciák belgický P. ~~Maff~~ Mahieu se snaží o přizpůsobení západního mníštví k domácím indickým tradicím.

I když politická situace je tedy pro křesťany v Kerale stále dost ozechává, katolíci se ~~na~~ připravují posílením svého vnitřního života a dobrou církevní organizací na všechny nové eventuální utoky.

ústav pro studium
totalitních režimů

23218

Práv moh. tr. dýky k n. obci w. n. u. n. "R. č. m. w. N. p. v. 1960; k t. m. h. r. p. v. l. o. t., co
m. d. b. v. s. a. v. t. c. m. h. v. u. s. v. t. f. v. l. i. m. h. d. u. r. z. t. h. v. t. v. h. v. l. i.

Z referátu kongregace šíření víry vysvítá velký rozkvět Církve v Africe:

R. 1933 bylo na územích závislých na této kongregaci něco více než 4 miliony a půl katolíků, mezi nimiž pracovalo 3 543 kněží, jen 237 afrického původu; r. 1959 bylo na ~~xxxx~~ ^{týchž} územích skoro 21 milionů katolíků s 12 046 kněžími, z nichž bylo Afričanů asi 2 000. Jen v letech 1957 až 1959 vzrostl počet katolíků v Africe o dva a půl milionu a počet kněží o 847. Na veškerém území závisejícím na kongregaci šíření víry je 45 milionů katolíků; před 10 lety jich bylo jen 30 milionů. Čím více křesťanství zasazuje kořeny v misijních zemích, Svatá stolice svěřuje řízení duchovní věřících biskupům jejich krve. V Asii a Africe mimo země, které ovládá komunismus, třetina ordinářů a 35% kněží je domácího původu. Z relace kongregace šíření víry též můžeme vyčíst obraz o těžkostech a otázkách, s nimiž se Církev setkává na africkém kontinentě. V Kamerunu - má 3 268 000 obyvatel, z nichž je 795 992, tj. 24% - příslušníci politické strany komunistického ducha rozsévají teror a zmatek a zničili řadu misií a usmrtili zákeřně i několik kněží a věřících, jen proto že byli katolíci. V Sudanu vláda jak se zdá chce rozhodně ~~učinit~~ jižní část země mohamedánskou; právě v této části žije velké procento katolíků, ti jsou vystaveni odlučování všeho druhu. Mnoho misionářů bylo vyhnáno ze země a těch málo, kteří ještě mohou zůstat, je odsouzeno k nečinnosti. - V Guineji jediná politická strana rozpustila katolické spolky, zabavila školy a zakázala náboženské rozhlasové pořady. - V Kongu ~~bývalém belgickém~~ počet věřících vzrostl z dvou milionů na téměř pět milionů, a počet domácích kněží ze 154 na 389 a čtyři biskupy. Bohudíky za ~~nem~~ přestávajících zmatků jen dva z 39 ordinářů a čtyři nebo pět misijních oblastí ze 700, utrpělo vážné těžkosti nebo škody. Misionáři i žeholní sestry v naprosté většině zůstali na svých místech, a doufá se, že národní křížové tažení modliteb vyprosí zemi co nejdříve klid. Jeden konžský kněz a několik věřících při nepokojích zahynulo; nedá se upřít, že misijní práce bude bolestně cítit následky neklidů posledních měsíců. - V Jižní Africe Církev velmi trpí následkem známých rasových opatření. K 30. červnu 1959 v Jihoafrické Unii žilo 850 230 katolíků, z nich bylo 640 000 černých katolíků a katechumenů. V zemi pracuje 955 kněží.

Kongregace konsistoriální v uplynulém roce připravila akta na dvě tajné konstitoře 28. a 31. března; při nich sv. Otec jmenoval deset nových kardinálů; jména sedmi byla zveřejněna a jména dalších tří z vážných důvodů tají. Jsou totzv. kardinálové in pectore - vyhražení v srdci.

Kongregace konsistoriální vykonala též ~~rezsáhlou~~ činnost ve prospěch duchovní správy mezi vystěhovalci, která spadá do její pravomoci; dále sestavila Řád pro mezinárodní generální sekretariát tzv. Mořského apoštolátu, který pečuje o pastoraci mezi námořníky a cestujícími na lodích, a tzv. Nebeského apoštolátu, Apostolatus coeli, který se stará o pastoraci mezi zaměstnanci leteckých společností a cestujících letadly. Na letištích všech pěti světadílů byly postaveny přičiněním tohoto Apoštolátu další kaple, které umožní cestujícím i zřízením letišť splnit své náboženské povinnosti.

Péčí kongregace pro semináře a university byly vykonány loni apoštolské vistitace v seminářích řady zemí; kongregace bdí nad stavbou nových budov římských kolejí latinskoamerické, Skotské, Španělské, Filipínské a koleje pro pozdní povolání z Velké Británie, zasvěcené sv. Bedovi. Sestavila program vyučování sociologie v seminárním kursu, doporučila představeným seminářů, aby se přičinili aby bohoslovci o prázdninách věnovali něco času studiu nějaké cizí řeči. K 400. výročí zavedení seminářů - učinil tak tridentský sněm dekretem z 15. července 1563 kongregace seminářů chystá Seznam seminářů s dějinnými daty a statistikami všech seminářů celého světa. V uplynulém roce se zvýšil počet bohoslovčů v Itálii o 1348. Na Svaté stolici závisí 128 učilišť, 45 vysokoškolských je universit v plném smyslu slova. 21 učilišť se honosí názvem Papežského.

V knize Činnost Svaté stolice za rok 1960 podobně jako v Papežské ročence je jedna nová kapitola: ~~zákonost~~ ^{Příprava} II. vatikánského sněmu. Kapitola začíná oznamením sněmu, které sv. Otec učinil v klášteře při bazilice sv. Pavla za hradbami 25. ledna 1959. Následuje podrobný popis jednotlivých přípravných fází: ustavení Papežské předpřípravné komise 17. května 1959; ta zaslala biskupům a katolickým universit dotazníky, o čem by měl koncil jednat. Bylo rozesláno na 3 000 fakultám dopisů. Odpovědi byly roztríďeny podle mnoha hledisek a nyní jsou dále zpracovávány. 30. října 1959 kard. Tardini, předseda předpřípravné komise uspořádal tiskovou konferenci; také obsah této konference je uveden v knize. Kard. Tardini mj. ~~se dotkl otázky~~, zda sněmu budou přítomni jako "pozorovatelé" zástupci odložených křesťanských církví; pravil, že navrhnutá téma jsou od odsouzení hlavních moderních bludů, k žádostem o přizpůsobení ^{žádosti} dogmatických definicí a k moderní době, k žádostem o liturgické reformy; pravděpodobně sněm se bude zabývat též otázkami politickosociálními. Po roce usilovné práce předpřípravné komise sv. Otec 5. června zase na ~~svatku~~ Hod Boží svatodušní začal druhou fázi

přípravnou ve vlastním smyslu slova; byly jmenovány komise a sekretariáty s úkolem studovat téma, o kterých by se mohlo jednat na koncilu. Ke konci roku ~~XXII~~^{měly} komise a sekretariáty celkem 728 členů, 48 bylo kardinálů, 215 biskupů, ostatní kněží a též několik laiků. Počet členů se za uplynulé dva měsíce ještě zvýšil. Komise komisí se týkají jednotlivých otázek víry a mravů, ústřední komise sleduje práce jednotlivých komisí, zkoumá jejich usnesení, rozhoduje o definitivní formulaci a předloží je sv.Otci, aby on určil, o čem se na směru bude jednat. Koncil např. se jistě bude zabývat otázkou postavení laiků v Církvi, protože tato otázka nabyla nyní velký význam v celé organizaci Církve. Sekretariát pro sjednocení křesťanů bude styčnou branou a otevřenou pro odloučené bratry za doby přípravy a konání sněmu. Sekretariát ústřední komise má na starosti vydaní ^{vá} aktů a dokumentů příprav, některé už byly vydány; jen první svazek je určen ^{koncilových} tež siroké veřejnosti; všechny ostatní jsou určeny pouze pro studium a konsultaci členů komisí. Vatikánská knihovna byla obohacena v uplynulém roce o sedm manuskriptů, např. jeden tibetský, který sv.Otci Janu XXIII. daroval jeden láma, a pak o dosud nevydanou legendu papeže sv.Celestina V., kterou knihvně daroval kard. Tisserant. Knihovna dále čítá o 3637 tisků víc než minulý rok: přišla k nim koupí nebo výměnou. Zmínky zasluhují čtyři vzácné inkunábule a dosud neznámé liturgické dílo srbské, tištěné v Benátkách v 16. století. Sbírka vatikánských mincí se obohatila o 319 exemplářů: 113 zlatých mincí a medailí, 19 stříbrných a 187 bronzových a z jiných kovů; např. dosud neznámá řecká bronzová mince s podobiznou císaře Marka Aurélia a 14 bronzových z doby císařů Kommoda a Valentiniána. Tyto mince byly nalezeny v katakombách.

V minulém roce bylo pokračováno v restauračních pracích ve vatikánských palácích. Na př. byla restaurován proslulý Konsistorní sál a bylo tam zavedeno automatické řízení vzduchu. V místnostech, které obývá papež byl modernizován filmový sál. Na mnoha místech byly renovovány štukatérské a dekoracní práce, pocházející z minulých století. Na náměstí Římských prvomučedníků byly dokončeny vykopávky, jejichž cílem bylo zjistit základy velkého obelisku, který podle tradice stál uprostřed Neronova cirku ve Vatikánských zahradách. Základy byly nalezeny v hloubce 10 metrů; byly tam odkryty též zajímavé archeologické nálezy ze starořímské doby. Ve Vatikánských zahradách se pracovalo mj. na restaurování tzv. Zdi papeže Lva a Věže sv.Jana blízko brány.

pracoval 2. října, vrchního ředitele
Saraiva -

tehdy

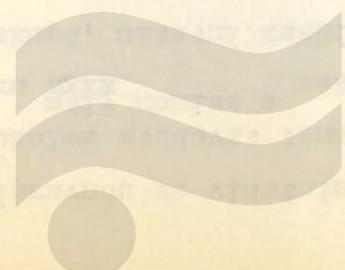
Věž užívala až do 1939 Vatikánská hvězdárna; byla přikryta věženou kupolí, která r. 1940 byla přenesena do Castelgandolfa. Věž zůstala odkrytá a zdivo chátralo. Nyní byla znova přikryta a zdivo konsolidováno.

Ve věži budou vyvřeno několik bytů. Podle některých hlasů se tam sv.

Otec přestěhuje na léto, a do Castelgandolfa odjede jen na velmi krátkou dobu. Bývalé generálky audiencie v budou mít v kas. w. Papež Jan XXII. ne
mohut patrního cestu do C.S.; včetně dalších obřík
(a hrušky) ne mohut píšťek všechny a všechny myslivé
audiencie nel neutrápí pro svou roli audiencie Myšl'ky a mužky.
Nemohut píšťalky w. mu ve mužku, když zadní píšťalky být.
Rome

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Smírné křížové tažení za mír, které v Rakousku čítá 650 000 členů konalo v neděli svou 150. pobožnost. Byl přítomen kard. König, vídeňský arcibiskup. Kard. König chválí denní modlitbu růžence, k níž se členové zavazují: Kdekoliv se modlí růženec, tato prostá škola rozjímaví modlitby, rodiny se stávají opravdu katolickými. Denní modlitba tvoří základ náboženského života a účinný prostředek, aby se zajistil pokoj světu.

Základem jednoty Církve je úcta k hierarchickému zřízení Církve, píší španělští biskupové ve svém společném prohlášení. Kdokoliv nenávidí Krista a jeho Církev, hledí rozsévat zmatek, tím že vytvářejí rozpory mezi věrností Kristu a věrnosti biskupům a papeži. Věrnost ~~Kristu~~ Kristu existuje jen tam, kde jsou věrni biskupům.

Ve Spoj. státech vyšel 57. a 58. svazek Americké katolické encyklopedie 20. století. Svazky mají titul: Všeobecné sněmy a Křesťanství a ekonomické vědy. Prvně jmenovaný svazek, Všeobecné sněmy napsal profesor byzantologie na Harvardské universitě náš krajan dp. František Dvorník; autorem druhého je Angličan Christofer Höllis.

V neděli 12. března byl čten ve všech katolických kostelích Holandska společný pastýřský list. Biskupové v něm píší o četbě Písma svatého a zároveň ohlašují vydání nového překladu Nového zákona, přizpůsobené moderní holandské požadavkům. Na překladu se pracovalo od r. 1947. Bylo dotázáno na mínění a rdu mnoha odborníků jak biblistů tak i filologů. Závěrečná rozhodnutí činila komise 12 odborníků.

28 universitních kolejí, které ve Spoj. státech řídí řád T.J., zvýší v příštím akademickém roce počet stipendií pro studenty z Afriky z 18 na 50. Stipendium osvobozuje od školného po dobu 4 let, a v případech potřeby ulehčí i výdaje na byt a stravu.

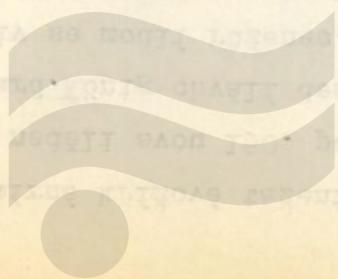
Prvním jesuitou, kterému bylo dovoleno se usadit v Norsku, je Maďar P. Kalmar Horváth, který pracuje v duchovní správě mezi svými krajanými usadivšími se v Norsku po r. 1956. R. 1956 byl v Norsku zrušen zákon, kterým se zakazoval jesuitům vstup do země.

nového věku byl bratr. b. m. nepravidelný až do svých 18 let, tehdy vstoupil
do řádu sv. františka z Assisi. Po 10 letech byl povolen k misionářské
misii do Číny; byl poslat do Šanghaje, kde žil až do své smrti v roce 1926.
misionář
čínský
řeholník

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 27-2-61

fmu. f vlast. mvt

56/1

Dnešní L'Os. Romano přináší oficiální oznámení, že v pátek 5.května sv. Řtec přijme ve slavnostní audienci anglickou královnu Alžbětu II. s chotěm princem Filipem, knížetem z Edinburgu.

VB. Příliš mnoho osob bez patřičné znalosti příslušných otázek si přivlastňuje právo kritizovat postoj a metody hierarchie, prohlásil mons. Dwyer, biskup z Leedu ve V. Britanii ve svém posním pastýřském listě. Bylo by si přát, aby vydavatelé katolických deníků připomněli redaktorům a pisatelům úctu k nynějším zvykům v Církvi a ji od nich žádali. Tato slova mons. Dwyera byla odůvodněna neuváženou kritikou nynější katolické liturgie, jak se objevila v ang. bisku USA. Po prvé v dějinách Spojených států biskup černoch udělil kněžské svěcení jáhnu bělochovi. Mons. Augustin Remy, ap. administrátor arcidiecéze Port au Prince, nedávno vypovězený z Haiti a dle nyní ve Spoj. státech udělil kněžská svěcení P. Everttovi Brownovi v semináři sv. Ludvíka z Montfortu. P. Brown byl řadu let pilozem americké armády a zúčastnil se bojů proti komunistům v Koreji. Studoval v ústavu sv. Filipa Neri pro pozdní povolání. Pak vstoupil do kongregace monfortánů.

Pakistan. Ministr výchovy republiky Pakistan Habibur Rehman ujistil podporou vlády výchovnou práci kat. Církve. Učinil tak v projevu pro otevření fakulty přírodních věd koleje sv. Patrika v Karaci. Ministr Rehman prohlásil, že vláda si váží práce katolických škol a je za ně vděčná. Jen v městě Karaci misionáři řídí 18 škol prvního stupně, 7 druhého stupně a tři koleje. Školy navštěvuje 11 700 žáků a studentů.

Kongo. Známý konžský sochař Benjamin Mensah daroval kard. Fringsovi, arc. z Kolína n. R. svou sochu P. Marie. Je to projev vděčnosti za pomoc německých katolíků hladovějícímu konžskému obyvatelstvu. Sochu přijal jménem kard. Fringe pověřenec německých biskupů pro pomoc Kongu František Müller.

Rím. Zpravodajská služba Fides se dovídá, že ve vězení čínských komunistů zemřeli další dvačínští kněží. Jsou to P. Pavel Chen Ping jwn, který byl zatčen v dubnu 1959 a odsouzen na 16 let vězení, a P. Pavel Chen Ti min, ten je ve vězení už od r. 1955 a byl odsouzen na 12 let žaláře. Nejsou známy podrobnosti jehich smrti ani přesné datum.

Belgie. Řád stavitelů se stal nezávislou organizací na Pomocném díle ve prospěch kněží z východu. Oznámil to zakladatel řádu P. Werenfríd van Straaten, belgický premonstrát, který se nyní bude věnovat výhradně pomocné kaci kněží - Ostpriesterhilfe. Řád stavitelů má své středisko v Lovani v Belgii.

a jeho správa bude nyní zcela v rukou laiků.

Posluchače důstojné pány upozorňujeme na předpis č.468 nových mešních rubrik. V sobotu suchých dnů kněz při mši svaté se může modlit jen první oraci a čtení, pak říci normální Dominus vobiskum, druhou oraci bez Flectamus genua a poslední epištolu. Opakujeme místo šesti modliteb a šesti čtení, kněz v sobotu suchých dnů se může modlit jen...

Též Zpěv Mojžíšův v breviáři je zkrácen zruba na polovinu, tj. až po verš Petram quae genuit te, nebo ve starém překladě Deum qui te genuit atd.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

NY. Každý program, který má za cíl poskytnout vládní podporu školám je ku prospěchu celé americké mládeže, i těch, kteří navštěvují soukromé školy, prohlásil biskup z Ogdensburgu ve státě N.Y. Tak reagoval na zprávu, že americká spolková vláda ohlásila velký program ve prospěch škol, ale z něho vyloučila katolické soukromé farní školy. Protože peníze pro tento pomocný program pocházejí z daní všech občanů, žádáme, aby z nich mohli těžit též všichni občané a jejich děti. Podobná prohlášení vydali v posledních dnech též jiní představitelé katolické hierarchie Spoj. států. Kard. Spellman nazval opatření nespravedlností vůči rodičům 6 800 000 dětí, které chodí do soukromých škol. Světící biskup z Nového Yorku mons. Flannelly vyzval věřící, aby protestovali proti vládnímu opatření. Není to politická záležitost; jedná se o to přiznat žákům katolických škol táž práva jako mají žáci a studenti škol státních.

USA. Irský státník Bedřich Boland, který je předsedou nynějšího valného zasedání Spoj. národů bude vyznamenán ^{nazývanou po sv. Rob.} medailí ^{Belarminovi}. Medaili uděluje Kolej sv. Rob. Belarmino v městě ^{letosní výroční} Lousville a to osobnosti, která ~~zavázaly~~ na poli národním nebo mezinárodním dala příklad spravedlnosti, lásky a mírnosti v ~~nařízení~~ projednávání nesnadných a sporných otázek. Medaile mu bude odevzdána 13.V. NSR. Tři miliony spořitelniček bylo rozdeleno kat. rodinám v NSR, aby do nich sbírali své postní obětiny ve prospěch Boje proti hladu a nemocem ve světě. Na spořitelničkách jsou hesla, která mají povzbuzovat k oběti; např. 10 cigaret je dva dny rýže pro indickou rodinu; nebo dvě marky, měsíc mléka pro africké dítě.

Londýn. Podle zpráv tiskových kanceláří komunistické autority v Klajpedě na Litvě zabavily budovu určenou katolickému kultu. Kostel byl postaven z milodarů věřících s výslovným svolením vlády. Budova byla zabavena ještě dříve než mohla být konsekrována.

USA. Dva američtí poslanci upozornili veřejnost na zdravotní stav 83letého mons. Jana Vijtašáka, biskupa ze Spiše, který je od r. 1949 vězněn a internován komunistickou policií v ČSR. Senátor Case vyslovil naději, že nátlak veřejného mínění Spoj. států a svobodného světa přesvědčí vedoucí v ČSR že podobné náboženské pronásledování je politicky protiúčinné, i když snad nejsou sto pochopit rozhořčení a bolest, kterou věznění nevinných osob vyvolává u všech kdo opravdu usilují o mír a pokoj.

Na Západ přišla zpráva o smrti mons. Antonína Eltschknera, světícího biskupa z Prahy, kterému bylo 81 let.

Ravat CECO 25-2-61 "mel A nově w." 1960 - 77,

57/1

V neděli odpoledne sv.Otec Jan 23. zavítá do farnosti sv.Marie Goretti,aby tam byl přítomen kajícímu stacionárnímu průvodu. Tato farnost o 35.000 duší leží ve čtvrti Nomentano. Byla založena r.1953; její kostel je postaven zcela v moderním stylu. Na památku návštěvy sv.Otce farníci věnují svému kostelu nové elektrické osvětlení. Svatá Marie Goretti je dvanáctiletá mučednice za čistotu;zemřela 5.července 1902,když byla odpustila svému vrahу.Blahoslavenou ji prohlásil Pius XII. r.1947; svatou 24. června 1950 na náměstí sv.Petr Svatý Otec jmenoval titulárním arcibiskupem z Gerapole v Syrii pro věřící melchitského obřadu P.Akáce Coussu, z rádu alěpských basiliánů,přísedícího kongregace pro vých. církev.Nový mons.Coussa má 63 let;v ústředních římských úřadech týkajících se hlavně otázek vých.Církvi pracuje od r.1931; r.1953 byl jmenován přísedícím kongr.pro vých.Cír Římská diecéze slaví v neděli svůj Den zachování víry.Cílem dne je připomenu věřícím jejich odpovědnost za to, aby nová předměstí Ríma byla uchována víra a aby tamější katolíci měli též sdostatek nových kostelů,ve kterých by mohli plnit pravidelně své náboženské povinnosti. ✓.

Biskup z Kasongo v konžské provincii Kivu Mayema píše ve svém věstníku,že situace v ejho diecézi zůstává napjatá a že misionářům hrozí nebezpečí,že budou vypovězeni.Z druhé strany misionáři dostali rozkaz od autorit Kasonžských aby neopouštěli misijní stanice;žijí v jakémisi domácím vězení: stěží mohou odejít do kostela a zpět.Mons.Claire dále sděluje,že byl uvězněn dp.Declercq z řeh.společnosti bílých otců.Několik misijních stanic bylo přepadeno a vykradeno.

Tzv.Banka Boží prozřetelnosti,charitativní dílo založené světicím biskupem z Rio de Janeiro mons.Helder Camara na pomoc chudým obyvatelům na riodejaneirovském předměstí, rozadla za rok 1960 finanční pomoc ve výši milionu cruzeiros měsíčně;dále bylo rozdáno 245⁰⁰⁰ kusů odevů a 130 000 kg potravin.

Církev není nějaká prostý spolek,píše biskup z Bambergu v NSR mons.Schneider ve svém pastýřském listě.Být členem Církve je něco zcela jiného něž být členem nějakého spolku. Mons.Schneider píše,že mnozí věřící ztratili správný pojem o Kristově tajemném těle a zanedbávají si oživovat dědictví víry.Nezřídka katolíci hrozí,že vystoupí z Církve pro pohnutek zcela pozemského rázu.Křesťan,který ví co to je Církev, je si vědom,že je vklaplý do Kristova tajemného těla,že své důstojnosti se může zpronevěřit,ale nikdy z těla se vyčlenit.Mons.Schneider závěrem vybízí věřící k zájmu a účasti na životě a práci Církve;dokáží to modlitbou za Církev a finanční almužnou.

Před běž. dle brn. mý hypovizual
hruškové 7/8
- - - - - - - - - -
Před běž. dle brn. mý hypovizual
Před běž. dle brn. mý hypovizual

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

zdejší zprávy čerpají zpravodajskou tradici a odkazuje k alžírskému
počtu žáků vysokých škol. Významné výroky o vývoji říše ne využívají
dokumenty, které byly vydány různými orgány až po skončení druhé světové
 války. Významné výroky o vývoji říše ne využívají dokumenty, které byly vydány různými orgány až po skončení druhé světové války.

Ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. zavítal v neděli odpoledne mezi věřící ve farnosti sv. Marie Goretti, mučednice za čistotu, kterou prohlásil za svatou Pius XII r.1953. Farnost byla založena r.1953. Dnes čítá na 35 000 duší.

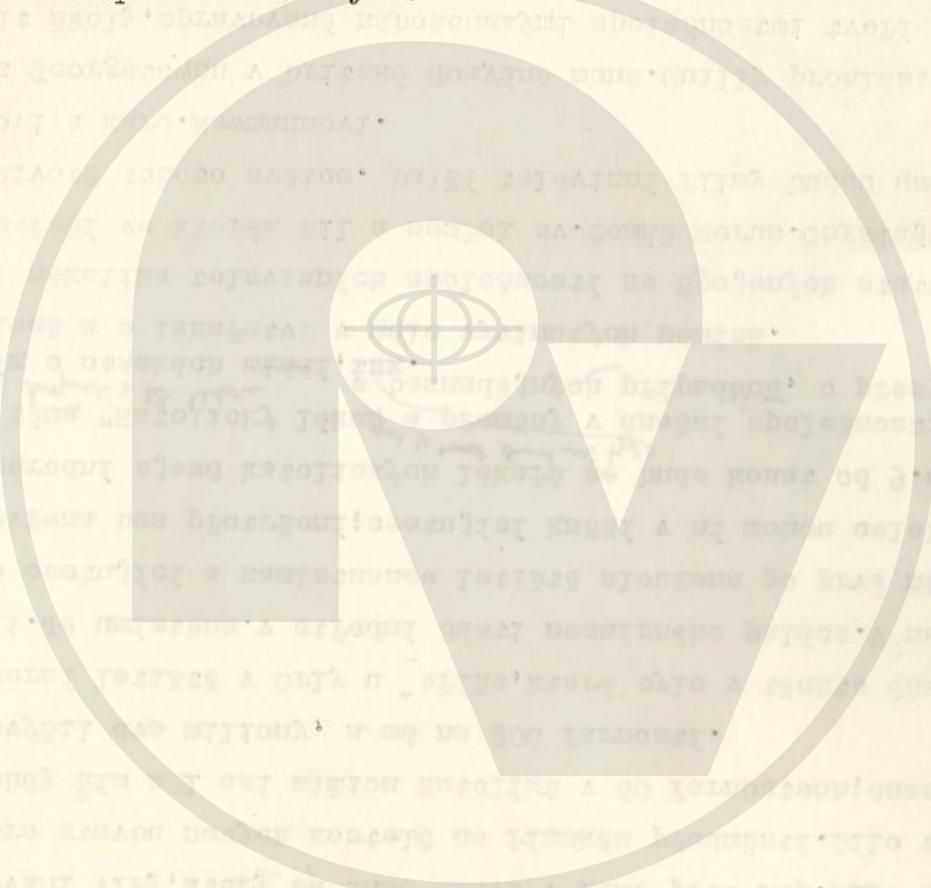
V ranních hodinách sv.Otec udělil zvláštní audienci poutníkům z Itálie i z ciziny. Hlavní skupinu tvořili dělníci a zaměstnanci z Vicenzy v sev. Itálii. Svatý Otec v příležitostném proslovu pravil, že přítomnost dělníků kolem Krištova náměstka na zemi ho naplňuje nadějí do budoucna; sv.Otec opakoval, že jeho předchůdci nějednou veřejně se postavili za práva pracujících na spravedlivou mzdu a za ulehčení jejich práce. Na letošní rok připadá 70. výročí encykliky Rerum novarum. K tomuto jubileu bude vydána zvláštní encyklika o sociální otázce. Katolický dělník nachází v učení Církve bezpečnou ochranu pro svá práva. Sociální nauka Církve předčí kteroukoliv jinou a nebojí se srovnání. Závěrem všem přítomným, jejich rodinám a jejich práci udělil své Genovikář sv.Otce pro římskou diecézi kard.Klement Micara vydal provolání k Dni uchování víry, který se dnes slaví v Římě péčí Pap.díla za uchování víry a pro stavbu nových kostelů na římském předměstí. Dílo bylo založeno r. 1930; tehdy Řím měl asi milion katolíků v 60 farnostech; dnes počet obyvatel Říma převýšil dva miliony, a má na 200 farností.

Nové moderní letiště v Orly u Paříže, které bylo v těchto dnech otevřeno, má též kapli. Je umístěna v střední části nesmírného paláce. V neděli dopoledne byla pro cestující a zaměstnance letiště sloužena po prvé mše svatá. Kaple bude otevřena bez přetržení; cestující kněží v ní mohou celebrovat mše svaté. 10. mezinárodní sjezd katolických lékařů se bude konat od 9. do 13. července 1962 na téma "Katolický lékař a přeměny v dnešní společnosti". Bude jednáno především o otázkách mládí, o beznadějných případech, o přestárlých, o duševní hygieně a o lékařství v málo vyvinutých zemích.

Technici několika televizních společností ze Spojených států studují v Anglii prostředí ve kterém žil a zemřel sv.Tomáš Morus. Chystají televizní film o životě tohoto světce. Další televizní filmy budou uskutečněny o Chestertonovi a kard.Newmannovi.

Biskup z Georgetownu v britské Guayaně mons.Guilly prohlásil, že rozhodnutí zasadnit školy, spravované náboženskými společnostmi tvoří porušení dohody mezi představiteli náboženských společností a vládou. Směrou se vláda zavázala zaručit svobodu vyučování jednotlivým náboženským společnostem a poskytovat jim finanční subsidia. V Britské Guayaně 90% škol je řízeno nábožen-

skými společnostmi. Anglikánské církve Představitelé se připojili k protestu katolického biskupa mons. Guillyho.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

*U Ma a v mluvě
POTOPA.*

Ruský protinábož. propagační tisk se už vícekrát obíral biblickou potopou světa, v níž vidí mnoho nesrovnalostí. O povídáme na některé námítky, které jsou už starého data:

Námítka: Potopa nebyla vůbec možná!

ODPOVĚD: Proč ne? - Slyším jako odpověď celou řadu důvodů. Tolik vody vůbec nebylo, aby pokryla všechny hory země. Téměř nespočetné druhy zvířat, které dnes jsou, nemohou vůbec pocházet od páru, které nalezly místo v arše. Věda praví, že taková přírodní katastrofa nenalézá v geologii žádného potvrzení.

Dávejme však dobré pozor:

a./ Je katolickou zásadou, aby se nezanášelo do Bible více zázraků, něž jich tam je. Pokud lze připustit, že Bůh použil přirozených podmínek a sil k potrestání lidí při potopě, má se tak dělat. Ríkáme též, že potopa nebyla celé zemi, ale jen v prostoru, který pro Noe-ma a pro vypravovatele potopy znamenal "celou zemi". To je dnes téměř všeobecný názor bohoslovů. V bibli se jedná je o potomky Kaina a Seta, ne však o jiné syny a dcery Adamovy. A podle první knihy Mojžíšovy/V,4/ měl ještě jiné.

Kam se rozšířili ti druzí, to v Bibli není. Při potopě njsou vůbec bráni v úvahu, proto připouští mnozí teologové, že jen potomci Kainovi a Setovi byli při potopě zahubeni. Potopa by potom zasáhla jen část země, v níž žili potomci těchto dvou Adamových synů- Kaina a Seta. Z toho plynou další ~~základ~~ důsledky. Potom nepovstali všichni dále žijící lidé jen o Noema. - Ve skutečnosti nebyla původu od Noema nikdy připisována stejně dogmatická jistota, jako původu všech lidí o Adama. Jiné vysvětlení není a na to je nutno dát dobrý pozor, že potomci Adamovi nebyli ještě tehdy tak daleko rozšířeni. Potom by se potopa mohla rozšířit na všechny lidi, ale jen na malém dílu země, na němž tehdy tito lidé žili.

Potom by ovšem všichni při potopě zahynuli, a všichni nyní žijící lidé by pocházeli od Noema. Hebrejská slova, která se obyčejně překládají "země", znamenají též krajinu a tak tedy celý "kráj" byl zatopen. To zní trochu jinak, než "celá země".

Tu slyšíme námítku: To je mně pěkné překrucování textu Bible. Bůh přece praví výslovně: Chci všechny bytosti, které jsem učinil, ze země vyhubit /I. Mojž., VII, 4/. "A všechny vysoké hory, které jsou pod nebem, byly pokryty; tu zahynulo všechno tělo, které se hýbá na zemi." - To souhlasí a přece říkáme: "To nemí žádné překrucování, žádná výmluva, nýbrž rozumný výklad Písma. Musí se ovšem již něco znát o řeči a způsobu líčení Písma. Písmo také praví, že Bůh chtěl rozšířit bázeň a hrůzu před Israelem, na všechny národy, které jsou pod nebem /V. Mojž., II, 25/. Vkládalo by se však do toho něco nesmyslného, kdyby se chtělo připustit, že by se někde dole v Jižní Africe měl nějaký národ bát israelských, když je ani neznali.

Nebo pohledme na Skutky apoštolské /II, 5/ v novém Zákoně. Tu je napsáno, že byli v Jerusalémě lidé ze všech národů, které jsou pod nebem. Má se to vzít do slova? Jako by tam bývali lidé i z jihomořských ostrovů?! A tak můžeme podobně uvést ještě jiná místa toho druhu. Brát je doslova to znamená podkládat jím smysl, který spisovatel s nimi vůbec nespojoval. Ani dnes bychom neřekli, že je někdo lhář, když prohodí v řeči: "Celý svět o tom mluví, celé město si to povídá..." To je hyperbolický způsob řeči, kterému se musí správně rozumět!

Ted slyším další námítku: "Dřívě katolická Církev učila jinak - říkala, že potopa byla na celé zemi. Je nutno být opatrný s takovými výtkami. Katolická Církev tomu nikdy neučila. Teologové - jak katoličtí, tak i protestanští - myslili, že tak musíme rozumět vyprávění Bible. A přírodověda toto mínění dokonce podporovala, když dokazovala stopy této domnělé katastrofy. Když potom věda - jak již tak často - přišla k poznání, že se mylila - tu teologové přezkoušeli rozumně i své pojetí biblického textu. Zaslouží za to výtku?

Rozeznávejme tedy jasně, co Církev učí za pomoci Boží ve víře a mravech - to je pravda a tu nikdy neodvolá, ani nezmění. V domněnkách je však pokrok.

Námitka: Význační učenci však tvrdí, že zpráva Bible o potopě je vypůjčena z babylonské zprávy.

Odpověď: Právě tolik význačných učenců to odmítá, poněvadž pro to nemluví žádný průkazný důvod. Zajisté, jsou mnohé podobnosti mezi babylonskou pověstí o potopě a biblickou zprávou/např. Archa Noemova i loď Utnapishtynova byla postavena o několika poschodích a natřena smolou, naplněna zvířaty a zásobami a zůstala stát také při hoře. Podle obou zpráv byli posláni první ven ptáci./ ale z toho nejde vyvozovat závislost biblické zprávy od babylonské. Obě zprávy mají více méně společný pramen od Neema. Toto podání se zachovalo ve vyvolené rodině Sémově, přes Abrahama k Mojžíšovi, čisté a neporušené, zatím co Babyloně to, co Noe a jeho synové svým dětem a vnučkám vypravují o Božím trestu a jejich zázračném zachránění, promíchávají bajkami bůžků a legendami. To je jasné i neučenému laikovi, jestliže dá oběma zprávami na sebe způsobit. Podle Bible trestá jeden pravý Bůh neřesti lidstva. Velká záplava je opravdová potopa- trest za hřich. Zpráva Písma svatého je tak uchvacující, že ještě dnes může otřást svědomím lidstva. Podle babylonské zprávy vzniká velká záplava z vrtochů a svévolé bohů. Bohové se chovají jako kloučkové, přou se a hádají jako nevychované děti, oběhávají se navzájem a svádějí jiné ke lži. Cím záplava stoupá výše, tím více se děší vlastního činu. Jsou schouleni ve svém "nebi" a pláčou.- Jako den a noc se liší od ssbe obě zprávy. Je nepochopitelné, jak se může mluvit při tak zásadní odchylce o převzetí biblické zprávy z podání babylonského.- Když se člověk podívá na lidi, kteří s takovými námitkami přijdou, pochopí to alespoň částečně: Jsou to lidé, kteří chtějí za každou cenu zbavit Bibli její nadpřirozené povahy- a proto je třeba je jako zaujaté odmítnout.

Námitka: Noe nemohl žádnou archu stavět, ještě nebyly hřebíky ani železné náčiní.

ODPOVĚD: Dávno před železnými hřeby a nástroji lidé zpracovávali dřevo. Dávno před používáním železa byli se svými plavidly na moři. Zeptejme se tesaře, jak je to možné! Štěrbiny byly zasmoleny. Vysmolování lodí je prastarý vynález. Podle Berossusa byl na arše asfalt. I u nejstarších lodí, které byly nalezeny v Egyptě, byly štěrbiny a spoje vyplňeny asfaltem. Bůh sám praví Noemovi: "Vysmol ji uvnitř i zevně smolou...."

Tak tedy potopa vypadá nyní docela jinak, není-liž pravda. Neříkáme, že při této katastrofě nebyl zázračný zásah Boží, ale zázraků není tak mnoho a stará teologická zásada zní: Zázraky nemají být množeny bez důvodů. Potopa tedy byla trestem, k němuž Bůh- Pán přírody- vzal do své služby přirozené síly a podmínky a použil jich pro svůj účel.- Ostatně skutečnost potopy, stejně jako existence ráje, potvrzuje ústní podání národů. Přes 60 pověstí o potopě našli již učenci u národů, které v jádře mluví o tomtéž, o čem vyprávějí zprávy z Bible.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

USA. Z výroční zprávy Americké komise pro misie mezi černošským a indián-ským obyvatelstvem vyplývá, že každý osmý konvertita ke katolicismu minulý rok byl černoch. Za minulý rok ~~x~~ stouplo počet katolických černochů na 653 217 tj o 37 000 více než m.r. Mezi černošským obyvatelstvem pracuje 702 kněží; 2 000 řeh. sester a 700 učitelů a učitelek vyučuje v 340 školách pro černošské žáky a studenty. Katolíků Indiánů je 150 000; pracuje pro ně 236 kněží, 553 řeh. sester a 91 učitelů a učitelek v 51 misijních školách. Komise pro misie mezi černošským a indiánským obyvatelstvem byla založena r. 1888. Na prospěch těchto misií se koná ve všech amerických kostelích zvláštní sbírka každou první neděli postní.

Kongo. Mezonárdoni katolická Charita vykonala velký kus práce, aby zmírnila bídu a těžkosti, vzniklé z politických neklidů v Kongu. Belgická Charita už zaslala 8 tun potravin; dalších 10 tun je na cestě a nové zásilky jsou připravovány. Belgická Charita dala k disposici ústředí Konžské charity obnos 10 milionů franků. V Holandsku v rémci organizace "Lidé v nouzi" byl založen Konžský pomocný komitét, který už zaslal 800 kg léků. Biskupové NSR uvolnili pro Kongo 12 milionů konžských franků ze svého fondu boje proti hladu a nemocem ve světě. Lucemburská Charita zaslala arcibiskupovi z Leopoldville jeden milion franků. Také Charita dalších zemí zaslaly do Konga velké dary. Ameická charitativní organizace dala zaslat velké množství kukuřičné mouky, mléka a léky ze svých skladů v Togo.

Chicago Komunistický režim na litvě podobně jako v ostatních zemích úpicích pod jařmem komunistů se hledí postavit na místo Boha, prohlásil biskup litevského původu Mons. Brisgys, uprchlík, který nyní žije ve Spojených státech. Západní svět nesmí věřit komunistům, jakoby ti doprávali nábožebství žit. Situace věřících za železnou oponou se stává den co den vážnější a nesnadnější.

Biskup USA. ~~X~~ diecéze Atlanta vyzval své věřící, aby v době postní obětovali modlitby a oběti za spravedlivé a pokojné vyřešení rasové otázky. Diecéze má z 32 000 věřících 2 000 černochů; jsou to většinou konvertité. Biskup mons. Hyland vyzvedá lásku černošských věřících k jejich víře a jejich věrnosti nauce Církve; vyslovuje své rozhořčení nad nespravedlivým adlučováním, jehož černošské obyvatelstvo je obětí a které odporuje křesťanství.

Rakousko. Sporotvní představitelé v Innsbruku stanovili že sportovní závody mohou začínat v neděli až po 10 hodině. Tak se umožní závodníkům i divákům být přítomni náboženským obřadům. Byla dále založena kancelář, která má na starosti styčné otázky mezi církevními a sportovními autoritami.

24/2/61

59/2

Francie. Arc. z Lille kard. Lienart píše ve svém postním pastýřském listě, že ve jménu lásky musíme my katolíci ~~menit~~ svůj postoj vůči ostatním křesťanským církvím. Kard. Lienart poznamenává, že nikdy okolnosti tak příznivé pře zblížení jako dnes. Láskou a modlitbou může každý z nás osobně podat přenos k dosažení jednoty. A dokonce může se jednota stát skutečností, a to na základě lásky, i když jednota na základě nauky by byla daleko těžší. Musíme se začít mít rádi, abychom se navzájem lépe chápali.

Heidelberg. Universitní knihovna z Heidelbergu před časem požádala vedoucí vatikánské knihovny, aby dali zhotovit mikrofilmy slavné sbírky Palatina která byla za třicetileté války přenesena z Heidelbergu do Říma. Mikrofilmy byly zhotoveny a už došly do Heidelbergu. Palatina byla ve středověku nejvzácnější evropská knihovna a ještě nyní tvoří jednu z nejdůležitějších sbírek vatikánské knihovny. / .

VM. Svatý Otec Jan 23. byl v pondělí dopoledne přítomen zasedání Pap.komise pro svátosti, která je pověřena přípravou na II.vatikánský sněm. Svatého Otce přivítal předseda komise kard.Benedikt Aloisi Masella a sekretář španělský jesuita P.Bidagor, profesor na Pap.universit Gregoriáně. Svatý Otec sledoval diskuse přítomných členů a poradců a nakonec krátce promluvil:

vyslovil radost nad pokrokem prací: jádává to příslib hojného ovoce pro celou Církev, svátosti jsou přece zdroj milostí a dotýkají se ^{Kristova těla} duse tajemného

V neděli odpoledne sv.Otec zavítal do fanosti zasvěcené sv.Marii Gorettiové a zúčastnil se zamějšího kajícího stacionárního průvodu. Po jeho skončení Jan 23.promluvil k věřícím, kteří zaplnili jak kostel tak i okolní ulice.

Hojná účast věřících na tomto postním průvodu je důkazem víry dnešní generace; místní věřící jsou všichni přistěhovalci, před něco málo lety území dnešní farnosti byla pole a louky. Stále se lidé hlásí ke Kristu a provolávají mu slávu tím, že oslavují jeho pokorného zástupce na zemi. Závěrem sv.Otec věnoval vzpomínu též svaté Marii Gorettivé; její příklad nás učí obětovat

raději vše i vlastní život, nez ~~dvanáctileté~~ ^{je} ztratit ~~pratelství a milost Kristovu~~

Paříž: Kněží a laici, všichni jsou apoštoli Ježíše Krista, to bylo téma druhé postní konference, kterou pronesl v katedrále Notre Dame v Paříži dominikán P.Carré. Všichni katolíci mají být apoštoly, protože patří k apoštolské Církvi. Jejich úkolem je vydávat svědectví Kristu, a to nejen hlásáním jeho poselství, nýbrž též osobní zkušeností toho, jenž viděl na vlastní oči. Čím více se apoštol dá proniknout podivuhodnou mocí lásky, jež dří v jeho srdci i když snad někdy je donucen k mlčení - tím více dovede znázornit světu,

Boha, jenž je v něm přítomen.

1. Bylo to díloho světelského folklorku. Umělci dolži svobodný svět p. Lukáš; v 16.
století bylo všechno o 1000 kroků z den Mluvce Fugger. Za 30-letí války
ji ukradl Maximilián Broký s darem papír Rehni XV. ne mohel
stát městu ji vlastní pís alež; díloho svět utrpěla velká ztráta.
ut
Město del
světového
Palatina do říše. R. 1716 bylo město
do říše. Ne mělo říše a Rehna bylo ve Vídni
hodgou mohutnou mítěj o Heidelbergu německu českou slavou, ani
1000 hodgou. Ve Vídni zárobek je latinský, římský, heleský a orientální
hodgou. Než u města i bylo o Heidelbergu, i když je ve říši
mimopřípad.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Náboženství ~~není~~ soukromou věcí

Zprávy: Svatý Otec jmenoval papežským legátem při oslavách 1500.výročí smrti svatého Patrika, které začnou 17.března v Armaghу v Irsu arc.z Los Angeles kard.Jakuba McIntyra.Sv.Otec dále jmenoval kard. Řehoře Petra Agadžania-na, prefekta kongregace šíření víry, papežským legátem při misijní výstavě uspořádané v měsíci červnu u příležitosti oslav smrti sv.Patrika.

✓ 63 879 000 katolíků, to je 12% všech katolíků, žije pod komunistickým jhem. Jsou rozděleni v 292 diecésí a 166 misijních území. Největší jejich část - 60 milionů žije v evropských zemích za železnou oponou.

Také tento rok rozhlasová stanice Baden Baden bude vysílat ve Svatém týdnu zvláštní program, věnovaný vzpomince umučení Páně.Denně večer přední recitátor bude číst evangelium,které připadá na liturgii toho dne.Na Velký pátek v poledne budou přerušena vysílání:bude přečten úryvek o odsouzení a křížové cestě, ve 3 hodiny odpoledne o ukřižování a smrti Páně a večer v 6 hodin o pohřbu Páně.

✓ Ve středu začne ~~začne~~ v říjnu výroční zasedání kardinálů a arcibiskupů Francie zasedání bude trvat do pátku.

✓ Spolek ~~katolických~~ filatelistů Sv.Gabriel,který má sídlo v Mödlingu u Vídně, oslaví 10.výročí svého založení mezinárodní výstavou;zúčastní se jí více než 50 sběratelů z 13 zemí.Výstava bude otevřena od 9.do 12 března.Hlavní její část tvoří expozice na heslo "Známky ~~znamení~~ zvěstují Krista".

✓ V Salcburku v Rakousku povstává katolická universita.Na podzim bude otevřena prvních pět Ústavů: Dějiny universit, Sociologie,Dějin prvotního křesťanství, Dejin náboženství a Východních studií.Dosud existuje v Salcburku jediná teologická fakulta,která vydává akademické tituly ^{ště sv/Anselma} jakou současné ^{rimskeho} pap. učili

V zemích západní Afriky byla založena Mezinárodní biskupská konference po vzoru Biskupské rady zemí latinské Ameriky.Členy konference jsou biskupové podléhající ap.delegaci v Dakaru.Mezin.biskupská konference byla založena na nedávné konferenci arcibiskupů Senegalu, republiky Mali,Horní Volta, Slonového pobřeží,Dahomeje a Toga.Z 15 milionů 400 tisíc obyvatelstva v těchto zemích ke 180 000 katolíků.Konference bude zasedat dvakrát do roka.

✓ Tři katolické kniversitní koleje z Austrálie patří k 20 soukromým vysokým učilištím,která dostanou finanční podporu ze zvláštního fondu,založeného jedním průmyslníkem na pomoc soukromým školám,nepodporovaným státem.Tyto tři koleje s ravní misionáři Nejsv.Srdce Páně,bratří maristé a irští skolští bratři.

Muzikál. m' mládež vnu'.

60/2 V.

Četli jsme v nedávno uvěřejněné komunistické knize, pojednávající o náboženské mravnosti, že náboženství ^{je} i není věcí soukromou. Komunistický socialismus se doposud stále hlásí k demokratickému pojetí společenského života. Zákon o svobodě náboženského vyznání patří ke každému demokratickému řádu. Zdálo by se tedy, že je zcela logické a nesporné, že svoboda náboženského vyznání bude patřit do tak zvané demokracie socialistické. Zkušenost už dříve poučila všechny odpůrce křesťanství, že Kristovo náboženství nelze vyrvat ze srdcí a z duší lidí fysickým a politickým násilím. O této vlastnosti náboženské víry vědi velmi dobře i dnešní ateisté. Na druhé straně však nechtějí jen tak bez všeho přijmout jim zcela nepohodlný demokratický zákon o svobodě svědomí na poli mravnosti a náboženství. Dnešní zastánci komunismu odmítají velmi rozumně i liberální pojetí náboženské svobody. Tu a tam se ještě najdou lidé - i v Československu - kteří by chtěli rozrešit již léta trvající spor mezi náboženstvím a ateistickým režimem pouhazem na to, že veřejný, politický život nemá s náboženstvím nic společného. Náboženství podle nich patří do intimní, vnitřní oblasti jednotlivce - je věcí soukromou. Aby byla vytvořena ateistická společnost - píší třeba autoři knihy Etika a dnešek - je prý třeba, "aby princip náboženství jako soukromé záležnosti byl překročen a prohlouben: aby byl vytvářen organizovaný lidský odpor proti představám boha" /112/. Komunismus má ovšem své vlastní důvody, proč nepřijímá beze zbytku demokratické pojetí základních lidských svobod a práv, počítaje v to i svobodu náboženství a právo na ochranu vlastního mravního svědomí. Tyto důvody obnažují nemilosrdně a věrně nelidskou a nestvůrnou povahu materialistického pojetí společenského a osobního života. Marxismus neuznává náboženský názor za soukromou věc, protože pro komunistický režim v socialistické společnosti nesmí existovat lidské soukromí. Jakmile by se připustila možnost a oprávněnost pro existenci nějakého třeba i sebe menšího soukromého a osobného prostoru, kde by byl jednotlivec zcela svým pánum a zcela odpovědný za své jednání a myšlení jen

Komunismus má ovšem své vlastní důvody, proč nepřijímá beze zbytku demokratické pojetí základních lidských svobod a práv, počítaje v to i svobodu náboženství a právo na ochranu vlastního mravního svědomí. Tyto důvody obnažují nemilosrdně a věrně nelidskou a nestvůrnou povahu materialistického pojetí společenského a osobního života. Marxismus neuznává náboženský názor za soukromou věc, protože pro komunistický režim v socialistické společnosti nesmí existovat lidské soukromí. Jakmile by se připustila možnost a oprávněnost pro existenci nějakého třeba i sebe menšího soukromého a osobného prostoru, kde by byl jednotlivec zcela svým pánum a zcela odpovědný za své jednání a myšlení jen

svému svědomí a Bohu, muselo by se nutně připustit, že státní a policejní moci komunistické společnosti uniká nějaký úsek lidského života - že tedy tato moc není naprostá. Muselo by se uznat, že společnost a strana není vše, že je žde ještě jednotlivec, rodina, osobnost. Komunistická strana je dnes tak drsně a vášnivě ateistická, protože ve svém podvědomí žárlí na Boha; bojí se ~~Ho~~ a jeho mocí. Člověk, který má své sňukromí a náboženskou víru, je jakýmsi svobodným, výsostným územím. Politická moc státu a společnských zřízení se musí zastavit na prahu tohoto posvátného prostoru, který patří jen Bohu a člověku samému. Takový člověk se nehodí za stavební materiál do masových organizací, jak je plánuje materialistické pojetí společnosti. Takový člověk je svobodný a nezávislý ve svém osobním jádře. ~~Má~~ Osobní svoboda a nezávislost ovšem ne-patří do hrubě zplánovaného řádu mas a strojů.

Materialističtí ideologové, aby zamaskovali svůj hegelianský a pan-teistický původ, tvrdí, že je-li člověk ponechán sám sobě, nemůže se prý osvobodit od pout náboženství. Prý se bojí Boha a je mu vydán na pospas. Ukázalo se, že člověk se nemusí bát Boha. ~~Bůh~~ je Láska, Život, pramen svobody a radosti. Zkušenost však poučila moderního člověka, že se musí bát těch, kteří chtějí nahradit Boha. Člověk se třese hrůzou před nelidskými diktátory a jejich stranami, které se dělají nároky na neomylnost. Člověk se začal bát tehdy, když přetrhl své svazky s Bohem. Tehdy byl vydán na pospas člověku, společnosti, stranám, politice a ~~komunistickému~~ a plánování. Komunismus popírá Boha a jeho plán v dějinách a v člověku. V plánu Božím je obsažena svoboda, osobní nezávislost a osobní štěstí. Komunismus plánuje svou společnost proti Bohu a tvorí svého člověka bez Boha - a ovšem člověka bez svobody a štěstí. V komunistické společnosti, která prý přichází, se stanou absurdními - říkají marxisté - pojmy státu, práva, demokracie, rodiny, náboženství, osobnosti, svobody. Vše bude dokonale a ~~absolutně~~ zplánováno. Jednotlivec splyne dokonale se společností.

Není nesnadné rozpoznat na této utopistické představě komunistické

společnosti prvotní hřich člověka; chřich, který tkví v tom, že se člověk chee stát Bohem. Jednotlivec, ohraničený na všech stranách, se Bohem nestane. Podle merxismu se Bohem stává společnost. Tato převrácená víra v království Boží žene komunistické revolucionáře do zoufalých podniků, do ničivých a absurdních situací. Důsledný ateismus komunistických států je jakýmsi bumerangem mrštěným proti Bohu. Jenže bumerang se vraci a podtíná člověka. Čím výše a čím silněji je vržen, tím hlouběji a dragičtěji podtíná bytostný kmen lidského svobodného a štěstného života. ~~Aby~~ třeba rozmnosit koncentrační tábory, znásobit válečné zbrojení, zdokonalit smrtící zbraně - ~~ale~~ třeba pošlapat nezadatelná lidská práva a odvěké svobody, nastolit vládu strachu - to vše pro absurdní sen komunistické společnosti, které neexistuje a která nepřichází.

Zdá se, že komunistické propagandě záleží na tom, aby příliš neukazovala nelidskou tvář rodící se tak zvané dokonale a spravedlivé společnosti. Opakuje do omrzení, že práv v ČSSR je svoboda náboženství a že nedochází k perzekuci věřících. Je směšné a myslícího člověka urázející, dokazujeli výše citovaná kniha "Etika a dnešek" existenci náboženské svobody tvrzením, že práv stát přispívá na opravu historicky cenných chrámů, že práv oceňuje zásluhy mšich občanů o výstavbu socialismu bez ohledu na jejich náboženskou konfesi a že práv organizuje duchovní život církvi. Jak vypadá taková komunistická organizace duchovního života křesťanských obcí a farnosti, víte lépe než my. Dá se nazvat svobodou náboženství to, že všechny řeholní společnosti byly zakázány a rozpuštěny; jejich domy obsazeny a členové posláni do koncentračních táborů nebo rozprášeni?

Náboženský postoj má svůj ~~postoj~~ ^{kríz} v nitru člověka. Rodí se ze základní zkušenosti každého dospělého člověka: prožíváme meze svého života a svých energií; dotýkáme se dnem své existence smrti a nicoty; bráníme se živelně proti temnotám nicoty a vzpíráme se ke světlu Boha. V nitru lidské duše se rodí i křesťanská víra. Rozžehuje svůj plamen na jiskře milosti vložené do nás Láskou Boží. Náboženství, každé náboženství - i křesťanství je tedy opravdu soukromou věcí, je záležitostí každého jednotlivého člověka. O svém náboženském zaměření, pojetí života a smyslu práce se rozhodujeme zcela sami - před Bohem. Vnučené názory nebo násilně naroubované myšlenky a náboženské ideály jsou jen chatrnou fasádou. Neudrží se, nemají životní hodnoty a odolnosti. Náboženství je však více než soukromá záležitost. Je kvůli, který prostupuje celým společenským životem; je vláhou, která zúrodní všechna pole lidského života; je cestou, jež možnosti se otevírají do nekonečna. Lidská duše bez Boha se propadá do tmy beznaděje a nesmyslnosti. Lidská společnost bez Boha a náboženství se stává vézením; bez křesťanství ztrácí svůj směr a cíl.